

Dit weekend

Twintigste VU-kongres

Antwerpen UIA-Kampus

„Ekologie en ekonomie naar een nieuw evenwicht” Lees blz. 17

Het 20ste partijkongres

In de 28 jaar van haar bestaan is de Volksunie reeds aan haar twintigste partijkongres toe. Waren deze vergaderingen in de allereerste beginjaren veeleer propagandistische bijeenkomsten, dan zijn ze vlug geëvolueerd naar echte inhoudelijke kongressen die een belangrijke rol hebben gespeeld bij het bepalen van een ruim politiek en maatschappelijk programma, vanuit het eigentijdse Vlaams-nationalisme.

De namen van Frans Van der Elst, Maurits Coppieters en Hugo Schiltz zijn sterk verbonden aan de reeks partijkongressen. In enkele uiterst belangrijke en nog steeds actuele redevoeringen heeft Frans Van der Elst destijds — reeds te Gent en Antwerpen, nadien te Mechelen en Oostende — de ruimte geschetst waarin het Vlaams-nationalisme zich zou bewegen. Zijn tijd vooruit, intellectueel onkreukbaar, moedig ook tegen de eigen achterban in tekende hij een weg, die sindsdien steeds weer de juiste is gebleken. Maurits Coppieters, jarenlang de spil van de kongreskommissies en van het werk, deed een aantal nieuwe terreinen prospekteren en schonk de kongressen een vernieuwende inbreng en een warme menselijke beweging. In de lijn van Van der Elst, vanuit een andere persoonlijkheid en invalshoek, trok Hugo Schiltz de lijn van het volksnationalisme denken rechtuit-recht-aan door naar de konsekwenties van de Vlaamse Staat.

Zo werd, van het ene thema-kongres naar het andere, het VU-programma stelselmatig uitgebouwd. Het is niet de geringste verdienste van de Volksunie dat zij politiek denkwerk heeft besteed aan onderwerpen en thema's lang voor die door anderen onderkend en behandeld werden en lang voordat zij politiek-hete hangijzers waren geworden. Dat geldt uiteraard voor de verschillende kongressen over het federalisme en de staatshervorming: de VU ging en gaat voorop, de schaduwen zijn gevolgd. Maar ook op andere terreinen was het de Volksunie, die de bakens verzette. Een tekenend voorbeeld is het kongres van 1963 te Mechelen, waarvan de resoluties — onder meer inzake overheidscontrole op de energiesector — nog brandend aktueel zijn. In 1967 legde de Volksunie de grondslagen voor de idee van het pluralistisch onderwijs. Twee jaar later, lang voor iedere andere partij en lang voor de publikatie van het Rapport van Rome, hield de Volksunie zich bezig met het leefmilieu.

De sociale rechtvaardigheid, de maatschappelijke zekerheid, het sociaal-ekonomisch beleid kwamen zowel in 1971 als te Hasselt in 1975 aan bod. Aan de vooravond van de huidige crisis, in 1978, kongresseerde de Volksunie op het thema van de Arbeid: een bijna visionaire benadering van de nieuwe verhoudingen, wier omtrekken thans stilaan zichtbaar worden. Het kongres van 1979 verscherpte het VU-profiel, tekende de Europese dimensie en legde de grondslag voor de oprichting van de Vrije Europese Alliantie: de politieke structuur waarbinnen de volksnationalisten en federalisten van verschillende Europese volkeren zich ontmoeten.

Het twintigste kongres, volgende zaterdag en zondag te Wilrijk is gewijd aan het evenwicht dat tot stand moet komen tussen de ekonomische en de ekologische imperatieven. Het kongres komt op zijn tijd. Het gevaar dreigt immers dat in deze crisis, omwille van de bekommernis voor ekonomische heropleving, de zorg voor het leefmilieu verder achterop zou geraken en dat grenzen zouden worden overschreden waarbinnen niet meer kan teruggekeerd worden. Tevens biedt de tweede industriële revolutie zich aan, met haar reusachtige nieuwe problemen maar ook met mogelijkheden die tot nog toe onbekend waren.

Zich daarover bezinnen, zoeken naar het juiste evenwicht tussen welvaart en welzijn: het is opnieuw een geestelijke ontdekkingsstocht, een baanbrekende politieke stap. Dat de Volksunie opnieuw de eerste is om hem te zetten, is een bewijs te meer voor haar jeugdige dynamiek.

tvo

Foto van de week

Gedurende vier dagen vertoefde een groep Catalaanse vrienden van de Convergencia Democrática de Catalunya in Vlaanderen. Overal werden zij hartelijk en gastvrij ontvangen. In Diksmuide legden zij aan de voet van de Toren bloemen. Over hun bezoek meer op blz. 4 (dio Genes) en blz. 17.

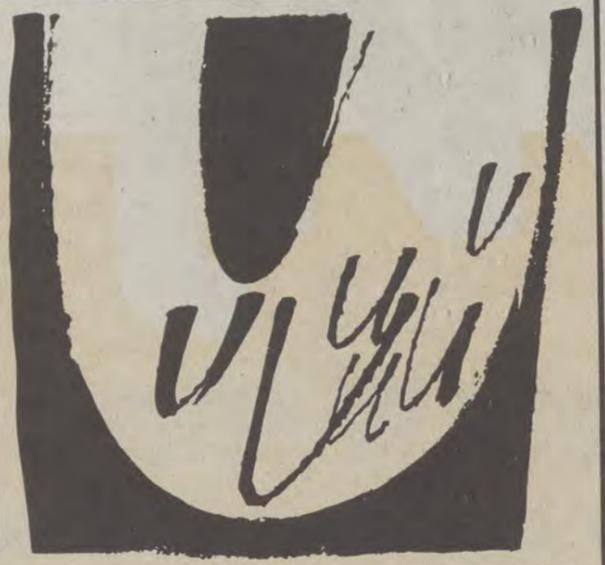
Het pakt met de duivel

Stilaan, maar ook uitermate indringend, begint het in alle geledingen van de sociaal-ekonomische en politieke bastions door te dringen dat het vorige week gepubliceerde rapport van het bijzonder EG-komitee inzake ekonomische aangelegenheden biezonder vernietigend is voor het afbraakwerk van de regering Martens V, dat niet met dit adjectief werd aangeduid, maar in tal van paragrafen uiteindelijk wél als dusdanig werd omschreven. We gaven er in „Wij” vorige week ruchtbaarheid aan. Dit EG-rapport is voor de huidige regeerpolitiek dermate vernietigend dat het zelfs in de ABVV- en ACV-vakbondsmiddens onder de korenmaat wordt gehouden. Maar, dan alweer om volkomen andere utilitaire redenen... Een voor elkeen onderhand overduidelijk feit is dat wat onlangs werd aangekondigd als een tewerkstellingspakt nu nauwelijks nog iets waard kan zijn als bijvoegsel van de laatste paragraaf van het laatste kapittel van de jongste regeringsverklaring waar goede tewerkstellingsintenties als laatste Martens' zorg werden beleden...

En wat nu? Welk goeds mogen we morgen van de centrale Martens-regering nog verwachten? Dat is de hamvraag die bij elke belastingbetalende burger, maar ook in alle vakbonds- en patroonschelen, momenteel op de lippen ligt. Onder zware EG-druk — zo werd het destijds althans voorgesteld — ontwierp de regering-Martens V een shock-therapie die dezer dagen bijlange nog niet nazindert maar wel in toenemende mate de versobering van de „kleine man” aan den lijve met almaar striemender zweepslagen oplegt. Wél begint van langsom meer de

vernietigende EG-kritiek op het huidig regeerbeleid in brede kringen echo's te vinden. En het werd wel behoorlijk tijd! Vernietigend in het EG-rapport was vooral de zinsnede: „De devaluatie van de frank roept méér vragen op dan ze antwoorden geeft inzake de toekomstige ekonomische ontwikkeling van België.” Bijkomend oordeelde het EG-komitee van experts het nog nodig extra te onderstrepen: „Het regeerbeleid van Martens V mist iedere globale visie...” We tonen, middels tal van voorbeelden, reeds sinds weken en

maanden aan dat het neo-liberalisme van Martens V, dat momenteel zegeviert, slechts van aard is om onder meer de nog gezonde Vlaamse bedrijven verder de dieperik in te duwen en zeker alles behalve waarborgen biedt voor een behoud van de tewerkstelling op een voor de samenleving minimaal sociaal-draaglijk peil. Geen nood geklaagd! Vernietigende EG-rapporten ten spijt (die in het tegenovergestelde geval gretig werden aangegrepen om eerst een ontslag en veel later een devaluatie door te duwen) is het de bedoeling van Wilfried Martens en zijn liberale kollega's om van het zoveelste (door nauwelijks één partner ondertekende) pakt een politieke zaak te maken. Dat ook de VBO-patroons, nadat zij vooraf én de loonmatiging én de wijziging van de indexering, én gunstiger fiskale maatregelen mochten inkasseren, toch nog het zoveelste voorstel van Martens als onoirbaar van de hand wezen geeft niet alleen te denken maar slaat voor ons, federalisten, de deur toe voor om het even welke sociaal-ekonomische pakt-onderhandeling op unitair niveau. (HDS)

„DE NIEUWE ORDE“

Dorpsgenoot de h. Houben (DS 26.5.82) heeft amper 37 jaren nodig om tot het besluit te komen dat de h. Dewinter als sekretaris-generaal van de voedselvoorziening enorm veel werk verricht heeft tijdens de oorlog, wat impliciet een postuum eerherstel inhoudt voor de oorlogsbuurgemeesters en ambtenaren die zijn bevelen stipt uitvoerden.

De h. Dewinter en zijn onderdanen wachten nog steeds tevergeefs op het eerste pakje van het Belg. Rode Kruis of een minieme steun van het Hof — zie het proces Vindevogel. Terloops wil ik hier bijvoegen dat deze mensen bij de bevrijding omzeggens in al de gemeenten, die zij bestuurden een ruim boni nalieten, wat schril afsteekt tegen het miljarden deficit, dat de vrienden van Houben nu boeken. De h. Houben heeft steeds zijn beste speeksel gebruikt om op Vlaams-Nationalisten en kleine mensen smalend te spuwen. De grote verdienste van Maurice Dewilde ligt hierin dat hij de intriges van het Hof en het Belgische Rode Kruis blootgelegd heeft.

Deze instellingen waren niet alleen Franssprekend, maar vooral Vlaams-hatend, wat zij tot in de Duitse gevangenkampen lieten doorvoelen met de hulp van de Duitsers.

Wie zich gekwetst voelt door de uitzendingen van Dewilde bekent schuld.

En het proza van de h. Houben in „De Standaard“ van 26 mei II. is beslist niet ingegeven om enkele moedige Vlamingen te verdedigen.

J.V., Erps-Kwerps.

Wij

Uitgave van het Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut v.z.w.

Opstel en samenstelling: het comité van redakteurs (H. De Schuyteneer, Johan Artois, Pol Van Den Driessche, M. Van Liedekerke en Toon van Overstraeten).

Alle stortingen voor abonnementen, publiciteit en redactie op prk 000-0171139-31 van «Wij», Barrikadenplein 12, 1000 Brussel. (Tel. 02-219.49.30).

Jaarabonnement	750 fr.
Halfjaarlijks	400 fr.
Driemaandelijks	225 fr.
Losse nummers	22 fr.

Verantw. uitgever: Vic Ancaux, Houba de Strooperlaan 142, 1020 Brussel.

Publiciteitschef: de h. Karel Severs, tel. 02-219.49.30, toestel 25 (s voormiddags) of privé: Alsebergsesteenweg 41b, 1512 Dworp. Tel. 02-356.78.44.

„DE NIEUWE ORDE“

Lezer PB uit Melsele antwoordt in „Wij“ van 6 mei dat ik, zoals hij na de oorlog geboren ben en hoopt dat wij er in ons leven geen moeten meemaken. Met hem deel ik deze hoop. Wat echter hoegenaamd niet klopt is, dat ik zomaar iemands mening zou napraten of zelfs maar aannemen zonder meer... Ik heb echter niet op de tv-reeks „De Nieuwe Orde“ gewacht, om mijn afkeuring over de kollaboratie en sommige van haar leiders uit te drukken. Dat de „Belgische Staat“ en haar anti-Vlaamse politiek er voor iets tussen zitten, dat weet ook de duivel — trouwens, dezelfde als deze waarvan Maurice De Wilde zei dat de „Vlamingen“ er zouden mee opgetrokken zijn, wat ze dan ook deden...

Ik begrijp het ongenoegen over mijn mening t.o.v. de politieke leiders van toen. Ook mij heeft men vroeger geleerd en voorgehouden, dat sommige kollaborateurs idealisten waren, en onschuldige slachtoffers...

LL, Lembeek

SCHUNNIGE „WIJ“...

Als overtuigd volksnationalist en praktiserend katholiek ben ik verplicht u te wijzen op de morele verloedering waaraan uw blad de laatste tijd ten prooi is gevallen.

In het nummer van 20 mei II. sprak uw medewerker P.V.D.D. ongezouten over lieflijke gemeenschap, wat mij diep choqueerde. Nu heeft ook TVO de grens van het moreel toelaatbare overschreden. Het schaamrood steeg me naar de wangen toen ik in de dioenis van hetzelfde nummer schunnig taalgebruik ontwaarde. Dat zoiets kan in ons deftig partijblad, dat een lichtbak is voor zoveel Vlaamse huisgezinnen! Ik hoop dat mijn kinderen dergelijk taalgebruik nooit onder ogen krijgen.

J.D., Gent

VAN STRATEN EN PLEINEN...

Zondagavond 23 mei liep de laatste aflevering uit deze merkwaardige tv-reeks. Merkwaardig dachten wij tot die laatste aflevering. De makers van dat

programma (de BRT en de RTBF) weten blijkbaar nog niet dat er sinds de Stomme van Portici in dit land reeds een en ander veranderd is. Onze volksmuziek, de Vlaamse en de Waalse (want Belgische bestaat bij mijn weten niet), werd in dat programma als één pot Belgisch nat behandeld met de Waalse Gilles, met de Luikse folklore en met de Ardense. Alsof wij één pot soep zijn, hoe eerbiedwaardig zij ook moge klinken. De makers van het programma in kwestie hadden toch moeten weten dat de Vlaamse folklore niet los gehaakt kan worden van Nederland en Frans-Vlaanderen en dat de Oostkantonse folklore tot de Duitse en de Waalse tot de Frans-Ardense behoort.

Toch nog één bedenking: wanneer eigen mensen de eigen folklore zo ondeskundig behandelen, hoe moeten ze het dan geflikt hebben bij vorige uitzendingen — over ik zeg maar — Indonesië, Australië, de Andes, Sibirië?

J.O., Antwerpen.

FALKLANDS

De geschiedenis leert dat Groot-Brittannië alles, maar dan ook alles aanwendt, om zijn macht te handhaven waar ook ter wereld, met concentratiekampen en dito liefdelijgheden. De tijd heeft het Britse imperium danig gehavend, zodat er nog slechts een handvol versleten eilanden, een paar stadstaten (zeg maar drugrijken), verweerde rotsen, handig uitgedokterde statuten zoals met Canada en... veel miserie in eigen land overblijft. Maar zijn streken heeft het fiere Albion niet afgeleerd. Dat het zwaar militair ging uitpakken rond en op de schapeneilanden had nu toch wel niemand verwacht, maar men mag van vrouwen in de politiek alles verwachten en dus liet de ijzeren Lady haar stalen gebit zien. Toch een paar ernstige bedenkingen. De EG-landen doen zowat alles om GB financieel ter wille te zijn en de Gemeenschap te redden, als „dank“ moeten ze zich nog eens extra solidair verklaren met een oorlogvoerende lidmaat. Wenst de bevolking dat wel? Waarom wordt zoiets niet gepeld bij de bevolking? Men peilt naar zoveel (onbenullige) dingen...

J.M., Aalst

**A.Z. St.-JAN
VAN HET O.C.M.W.
Ruddershove 10,
8000 BRUGGE**

Op 5 juli 1982 om 9 u. zal er in de vergaderzaal van de Raad van Beheer, A.Z. St.-Jan 2de verdieping Ruddershove 10 te 8000 Brugge, overgegaan worden tot de algemene offerte-aanvraag voor het leveren en plaatsen van een:

SCINTILLATIECAMERA

Het dossier ligt ter inzage:

In het A.Z. St.-Jan, Ruddershove 10 Brugge bij de heer Ing. Jan Hermans, Kernfysicus, Oncologisch Centrum. Iedere werkdag van 9 tot 12 u. Tel. 050-32.08.32.

Dossier te koop:

In het A.Z. St.-Jan P.C.R. nr. 000-0099581-59.

Aan te kopen tegen de prijs van 200 fr. (port inbegrepen).

LAdv. 871

BRIEVEN

Wij ontvangen graag brieven van onze lezers, als ze ondertekend zijn. Naamloze brieven gaan de scheurmand in, evenals scheld- en smaad-brieven. De andere publiceren wij, naargelang er plaats beschikbaar is. Wij behouden ons dan ook het recht voor brieven in te korten en persklaar te maken zonder de essentie van de inhoud te veranderen. De opinie, vertolkt in een lezersbrief, is niet noodzakelijk de onze.
De redactie

Spanje - SALOU te huur

Rechtstreeks van eigenaar: app. voor 6 pers. Privaat zwembad, zicht op zee, 250 m van strand.

Voor maanden: juni, juli, augustus en september. Aan zeer voordelige voorwaarden. Tel. 054-32.18.57.

(Adv. 77)

aanpak van het probleem naar de lappen-
mand verwezen. Is repressie echt een
noodzakelijk kwaad?

verslag uit de gevangenis

De journaliste Alice Oppenheim bracht onlangs zeven dagen in de vrouwentoren van de gevangenis in het Amsterdamse Bijlmermeer door. Ze vertelt haar bevindingen in een humaan en openbarend verslag.

Bovendien

Gesprek met Zenko Suzuki, premier van een modelstaat. Portret van KGB-baas Joeri Andropov. Serie over Spanje in de maand voor de mundial.

De Verenigde Staten, Ierland, Mexico, Zaire, West-Afrika, de Filipijnen, Japan, Portugal, Engeland. Paus Johannes II is echt de eerste missionaris van zijn kerkgeworden. Maar al die pauselijke reizen brengen zo hun eigen problemen mee.

spitaels spreekt

PS-voorzitter Guy Spitaels heeft sinds de verkiezingen van november vorig jaar nauwelijks nog een verklaring afgelegd. Zijn de socialisten echt volledig uit de band gespeeld, of wat heeft Spitaels intussen bekokstofd?

Gol en de Jeugd

Justitieminister Jean Gol is van plan om jongeren van 16 jaar af naar de strafrechter te sturen. Daarmee wordt onze hele traditie van een vooruitstrevende

PAUS OP REIS

Deze week in Knack

Royalistische Galle

De socialistische gemeenschapsminister Marc Galle (51 jaar) heeft in een vraaggesprek met „La Libre Belgique” zijn diep

verdriet uitgehuild. Galle vindt het immers doodjammer dat hij geen minister van de koning meer is. Behalve deze gevoelsuitlating stelt Galle verder dat hij radikaal gekant is tegen de regionalisering van de 5 nationale sectoren. De VU-standpunten hieromtrent, nochtans gebaseerd op wetenschappelijke studies, noemt hij de reinste demagogie. Hiermee loopt hij dus duidelijk weer op het oude SP-pad van roerganger Willy Claes. Daarenboven verzet Galle zich tegen een eigen identiteit van Vlaanderen in het buitenland, vermits hij zegt: „Men maakt het zelfs mee dat een Geens naar Canada vliegt en als het ware een opdracht van buitenlandse handel vervult. Was hij daartoe gemachtigd?” Deze unitaire en royalistische houding van een man die ooit actief was bij de Rode Leeu-

wen is, op zijn zachtst uitgedrukt, erg vreemd te noemen. Oprecht „Vlaamse” socialisten blijven dus erg schaars. En republikeins zijn ze allang niet meer...

Groot lint voor VDB

Uitgerekend op de dag dat de prokureur-generaal bij het Hof van Beroep een brief aan de kamer-voorzitter stuurt met de vraag de parlementaire onschendbaarheid van Paul Vanden Boeynants op te heffen, ontvangt diezelfde VdB het „Groot Lint in de Orde van Leopold”. Dit is een bijzonder hoge onderscheiding in ons land en wordt geschonken aan mensen die grote verdiensten aan het land hebben bewezen. Iedereen weet onderhand dat de gewezen PSC-minister en kamerlid Paul Vanden Boeynants verdacht wordt van fiscale fraude voor een bedrag van honderden miljoenen frank. Belastingontduiking is reeds lang een typische en nationale sport en de kampioen ontvangt, zoals in alle kampioenschappen, een medaille...

NCC-boss Weckx...

NCC-voorzitter Hugo Weckx heeft voor klein ophefmakend nieuws gezorgd. In het kader van de promotie voor het Vlaams onderwijs in Brussel wordt dit jaar niet alleen de omstreden eentalig-Franstalige publiciteit op Brusselse tweevierkante-meterborden herhaald, maar zullen van het NCC-budget bovendien

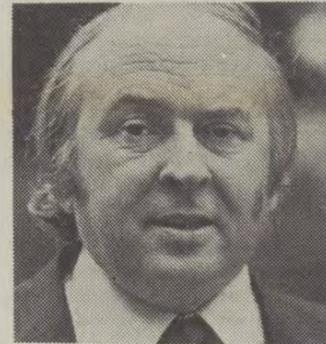

Gep

MENSEN IN HET NIEUWS

aanzienlijke bedragen afvloeien naar de publiciteitsdienst van de RTL-zenders én ook naar de Brusselse vrije radio's. Volgens de kabinetsbeslissing van woensdagmiddag plaatst Hugo Weckx zich daarbij meteen onverbloemd in de illegaliteit. Publicitaire boodschappen op vrije radio's zijn immers vooralsnog illegaal. Misschien hoopt de

NCC-voorzitter dat hij een bevoorrechte positie inneemt en geen vrees moet koesteren om

spoedig het lot van een Sylvain Tack of andere vrije radiofans te moeten delen...

administrateur-general van de BRT Paul Vanden Bussche. Houben maakte, middels nogal wat opgewonden proza, melding van zijn verregaande ergernis omtrent de documentaire reeks van TV-reporter Maurits De Wilde, getiteld „De Nieuwe Orde”. Het journalistiek en geschiedkundig werk van De Wilde is volgens Robert Houben (gewezen PSC-CVP-voorzitter) niet ernstig, kleingeestig, en kortzichtig.

Houben verdedigt de houding van de leidende kringen die zich verregaand engageerden in topfuncties die Maurits De Wilde onder de gemeenschappelijke noemer „De Nieuwe Orde” samenbracht.

...op de BRT-direktie

Uit het historisch weinig verhelderend proza van de minister van State onthouden we vooral deze passage:

„Op een ogenblik dat het bestaan van het land wordt bedreigd door de spanningen tussen de Vlamingen en de Walen, komt U de ruzie ophitsen door oude twisten in geur (op TV?) en kleur terug op tafel te brengen. De VU mocht dat doen. De PS mocht dat doen. U niet!”

En hij voegt er een bovenstebeste civieke bedenking aan toe: „U komt nu aan de Vlamingen voorstellen hoe zij in de Koningskwesie hebben moeten toegeven aan de wil van twee Waalse provincies! Als openbare instelling hebt U dat recht niet...”

...en Vlaamse status

Afgezien van die juridische haarklieverij is het inmiddels ook een uitgemaakte zaak voor de NCC-voorzitter dat de kinderen in de Vlaamse scholen goed zijn voor eenzelfde publiciteitsstunt als de beminlijke jonkvrouwen met twee linkse handen die vandaag afwasmachines aanprijzen met de hallucinante boodschap: doe zelf de afwas niet, maar, make love... Hoeveel kost dit nonsensikale grapje van Weckx aan de Vlaamse gemeenschap? Een Brussels politiek redakteur van „De Standaard” maakte daar de volgende zeer beheerste maar indringende bedenking bij: „Wie zelfs in een campagne voor Vlaamse scholen uitsluitend Frans gebruikt, schaadt op termijn de langzame groei van het Nederlands tot de nieuwe statustaal...”

Robert Houben spuwde...

Minister van State Robert Houben heeft eind vorige week, via een krantartikel, gespuwd op de

Deze week dit...

Zelfs heel wat vóórstanders van kernenergie kijken erg ongerust aan tegen het probleem van de radio-actieve afval. Wie onbevooroordeeld is, moet inderdaad de gevaren ervan erkennen. Wie durft er met zekerheid beweren dat het storten van kernafval in zee volkomen veilig is voor de toekomst? Zelfs wanneer dit rotbesmet goedje dubbel en dik opgeborgen wordt in betonblokken. Zolang hierover geen wetenschappelijk uitsluitend is, lijkt het mij onverantwoord dit gevaarlijk spul in de diepte van de zee neer te laten.

En terug uithalen is bij mijn weten immers onmogelijk. Persoonlijk ben ik optimist in de vooruitgang van het wetenschappelijk onderzoek. Zowel wat het oplossen van de problemen van kernafval betreft, als inzake de ontwikkeling van milieuvriendelijke, zachte energiebronnen. Intussen moet de overheid een beleid voeren dat geen enkele hypoteek legt op de toekomst. Vlaams-nationalisten dienen bezorgd te zijn voor heel ons volk: dus ook voor de samenleving van onze kleinkinderen. Bijgevolg dient er angstvallig over gevaakt met zo weinig mogelijk radio-activiteit

opgescheept te geraken en erover alle controle te behouden.

De Volksunie is konsekvent tegen het dumpen van kernafval in zee. Terecht oordeelde het Volksunie-kader van Brugge het dan ook normaal volle medewerking te verlenen aan de betoging van vorige zaterdag. Ik meende dat onze actieve jonge bestuursleden van de Westvlaamse hoofdstad best een ruggesteuntje konden gebruiken. Ik vond het niet fraai de hete kastanjes altijd door Willy Kuipers uit het vuur te laten halen. Ook al wist ik dat hij het gezelschap zou krijgen van de Brugse VU-mandatarissen en ons Europees parlements-lid. Daarom trok ik zelf naar Brugge en stapte mee op.

Ik heb er hoegenaamd geen spijt van. Ik ben wel een ervaring rijk. Ik weet al lang dat men bij elke politieke beslissing of daad goed moet rijden en omzien. Dat een logische, eerlijke houding vaak misbruikt wordt. Maar te veel voorzichtig of altijd skrupuleus afwegen van pro en contra, leidt regelrecht naar een vlees-noch-vis positie, een mosselfiguur. Ik zelf en de uitgebreide Volksunie-groep in

de betoging werden te Brugge misbruikt door een troep superalternatieven, een stel jongelui dat van betogen een beroep maakt. Overigens zonder reëel engagement. Dat de knepen kent om een relatief kleine manifestaties te manipuleren. Het kan hen blijkbaar geen barst schelen dat hierdoor de gemeenschappelijke doeleinden in 't gedrang komen. Maar er is veel erger. Och, ik ben mans genoeg om me niet gelegen te laten aan wat gehuil en gejuw. Erik van Rompuy zal wellicht zijn slapen niet laten voor het geweld van enkele vuisten... Wat me bijblijft is het weerzinwekkend beeld van onverdraagzaamheid, dat bepaalde kereltjes tentoonspreiden. Daarvan gruwel ik. Dat is een mentaliteit die bij volks-nationalisten niet te vinden is. Wij hebben geen behoefte aan deze enggeestige en mensonterende opstelling. Wij hebben goddank meer zelfzekerheid. Wij wensen een maatschappij waarin iedereen de andere respecteert. Alleen dit alternatief is onze inzet waard.

Vic ANCIAUX

„Ik omhels u allen...". Aldus dankte Gerard Walschap (83 jaar) zijn vrienden en dorpsgenoten van Londerzeel-Sint-Jozef. Tijdens een heerlijk

feest werd deze grote Vlaamse auteur tot ereburger van zijn gemeente uitgeroepen. Gefeliciteerd!

(foto P. V.D. Abeele)

VBO-nieuws

Het nationale (unitaire) Verbond van Belgische Ondernemingen geeft in een document getiteld „Economische ondernemingsstrategie voor de jaren '80" aan de regering veel, maar weinig originele wenken mee.

Toch moeten we onder het hoofdstuk „een andere benadering van het overheidsoptreden" een pracht van een VBO-slipper aanstippen: „om een gunstig klimaat te scheppen mag de overheid de massamedia die van haar afhangen niet in beslag laten nemen door „bepaalde groepen" die er enkel op uit zijn om het beleid en sommige geleidingen van de samenleving systematisch verdacht te maken. Ze moet er integendeel over waken dat ze op evenwichtige en objectieve wijze de economische en sociale gebeurtenissen weergeven...". Een nauwelijks verdoken aanval vanwege de VBO-patroons op de BRT-nieuwsdiensten dus. Omroepjournalisten zijn in VBO-ogen slechts „objectieve nieuwsbrengers" als ze zich gedragen als volgzaam voorlichtingsambtenaren van de overheid.

Frontier Charpentier

Deze week overleed in Nederland ir. Jules Charpentier te Waalwijk (NI) op 89-jarige leeftijd.

tijd. Deze leraar en ingenieur was tijdens de oorlog actief in de frontbeweging. Zo was een door hem geschreven brief, met aanvallen op de Belgische Staat, er de oorzaak van dat hij werd gedegradeerd. Samen met o.a. Karel de Schaepdrijver liep hij, in opdracht van de leiders van de Frontbeweging, ter hoogte van Diksmuide over naar de Duitsers. Hij moest een aantal vooraanstaande Vlamingen in het bezette gebied inlichten over het lot van de Vlamingen in het Belgische leger. De activisten en bezetters gebruikten deze afgevaardigden voor eigen propaganda. Charpentier werd na de oorlog bij verstek ter dood veroordeeld. Wij brengen hem hierbij een eresaluut en betuigen onze gevoelens van medeleven aan zijn familie en vrienden.

Dweilende magistraten

Vorige maand heeft het Centrum voor Politieke, economische en Sociale Studies (CEPES) d.i. het studiecentrum van CVP/PSC, een colloquium georganiseerd over de depolitizing van het openbaar ambt en de magistratuur. Voorzitter Herman Van Rompuy stelde dat kandidaat-magistraten de herbergen van hun arrondissement moeten af-dweilen om de toestemming te verkrijgen van lokale en arrondissementale partijbesturen, die ook in deze benoemingen om advies gevraagd worden. Zonder blikken noch blozen verkondigt Van Rompuy dat ook de CVP hieraan meedoet, „maar met de meeste weerzin." „Het is een vernederend en lichtzinnig systeem", besluit de CEPES-voorzitter. Toch wel mooi van die machtsegeile partij om dit ronduit toe te geven, maar zou het niet interessant zijn ook eens na te gaan wie dit verloederde mechanisme invoerde en nu bestendigt? Papier is gewillig en moopraters hebben we zat. Wij wachten echter op daden om deze verregaande ontaarding van het openbaar ambt en de rechterlijke macht teniet te doen.

Beroepsverbod van de orde...

In Vlaams-Brabant werden 17 dokters geschorst door de orde der geneesheren, wegens het

niet-betalen van het lidgeld. Deze niet-betalingsaktie was het gevolg van de doktersstaking van dec. '79-jan. '80. In die periode probeerde het Wynen-syndikaat een staking te organiseren. Zij waren het niet eens over bepaalde tariefverminderingen en beperkingen van grote technische

installaties. Ook verloren zij een stukje macht in de bepaling van de erelonen. U begrijpt het wel: het ging om de lieve centjes. In deze staking zagen een aantal artsen hoe de orde de naleving van de morele regels, verwarde met de verdediging van syndikale belangen. Deze groep dokters kon aldus niet langer meewerken aan het in stand houden van dergelijke instelling. Daarom betaalden zij niet langer de ordebijdrage.

...en het antwoord

Deze 350 geneesheren menen dat de medische rechtspraak best aan de orde onttrokken wordt, om ze toe te vertrouwen aan de burgerlijke en strafrechtelijke rechtbanken. Dit biedt meer democratische garanties: scheiding van de machten, onafhankelijk onderzoek, rechten van de patiënt, openbaarheid van de debatten... Uiteraard aanvaarden die artsen deze schorsing niet en zullen zij hun patiënten niet in de steek laten. Zij weten hoe groot de publieke verantwoordiging was tijdens de voorbije doktersstaking. Gezondheidszorg is geen zaak enkel voor dokters, maar het recht van iedereen. Daarom plannen de geschorste artsen een debatavond op dinsdag 8 juni in zaal Nova te Machelen met o.a. Vic Ancaux en nodigen zij iedereen uit op de nationale betoging op zondag 13 juni ook te Machelen.

De stad en het gat

Het reisagentschap te Barcelona dat gezorgd had voor de vliegtuigreis en het hotelverblijf, moet uitgegaan zijn van de (verkeerde) veronderstelling, dat Brussel een beschafde stad is en dat de Belgische hoofdstedelijke horeca-sektor opgewassen is tegen zijn taak van gastvrijheid. Het had dus, argeloos en niets-vermoedend, onze Catalaanse CDC-vrienden gelogeerd in hotel Métropole aan het Brouckèreplein. Vrijdagavond kwamen ze daar aan, stuk voor stuk versierd met een CDC-sticker op kraag of bloes. Wijzelf van het ontvangstcomité hadden, alleen al om herkenbaar te zijn voor onze gasten, het geel-zwarte VU-kenteken aangelegd, twee-en-een-halve vierkante centimeter groot. Voor de geüniformeerde stier achter de hotelbalie werkte dat blijkbaar als een muleta. Morrend en mokkend, met de grootst mogelijke zichtbare afkeer, begon hij het gezelschap in te boeken. Monsieur et madame Casas chambre numéro 202. Monsieur et madame Montserrat chambre numéro 203. Monsieur Alonso chambre numéro 311. En toen kreeg de baliestier zijn opdonder. Poeslief vroeg monsieur Alonso terug, in onvervalst en zuiver Nederlands: „Kamer nummer hoevèél?"

(De baliestier kende de heer Alonso nog niet. Wij wel. Al een paar jaar. Van voornaam heet hij Marti. Onze goeie Catalaanse CDC-vriend Marti heeft enkele jaren geleden het pad gekruist van een onvervalste Brabantse, een meisje uit Breda. Hij is er mee getrouwd; zij schonk hem niet alleen kinderen, maar ook de grondige kennis van het Nederlands inbegrepen een paar duidelijke krachttermen).

„Je ne parle pas le flamand", gromde de baliestier. „Ik wel", zei Marti, „en Catalaans ook. Maar zelfs als jij Catalaans moest kennen, mag je het niet spreken met mij. Want ik sta hier" — Marti stampde driftig met zijn Catalaanse rechtervoet op de vloer van Métropole — „op Vlaamse grond. Kamer nummer hoevèél?" Hij vroeg het niet meer poeslief, maar eiste het.

„Vous êtes des fâchistes", gromde de baliestier terug. Het woord viel loodzwaar in het gezelschap, dat een ogenblik verbauwereerd bleef. Toen schoot een schichtig mannetje naar voor, vuurde hoogrood een snelle tirade af in het Frans, met het tempo van een mitrailleur, en eiste ekskuses. Nou,

de baliestier werd voorzigtiger en week een stapje terug. Maar het kleine mannetje drong meteen mee naar voren, prikte een benige wijsvinger in het livrei van de baliestier en eiste opnieuw ekskuses. Die kwamen den toch, kortaf, tussen de tanden gegromd. En meteen lag ook sleutel 311 vlak vóór Marti op de balie.

De volgende dag bezochten we Diksmuide en de IJzertoren. Op de Paxpoort wapperde de Catalaanse vlag. In de crypte werd een CDC-krans neergelegd. Later bekeken we, vanop de toren, het eindeloze vlakke land en de weelde van het frisse mei-groen onder een zon die zó uit Barcelona scheen te komen.

Nog wat later dronken we een glas op het terrasje van hotel Sint-Jan, vlak tegenover de toren. Het kleine mannetje kwam naast ons zitten, in de schaduw. „Ik kan niet goed tegen de volle zon", ratelde hij in rad Frans. „In de winter van '37-'38 heb ik in de loopgrachten van de sierra Biltana een longontsteking opgedaan. Ze was nog niet genezen of ik stond al terug aan het front, om er bijna onmiddellijk een franquistische kogel door de linkerlong te krijgen. En je weet, voor iemand met moeilijke longen is de volle zon niet goed".

Catalaans nationalist, officier in het Republikeinse leger en nadien jarenlang banneling. Kapotgeschoten longen. En naar Brussel komen horen, dat hij een „fâchiste" is.

„Mon ami", zegde hij, „ik kén dat. Wij hebben óók een Madrid". Enkele uren later, tijdens de reivevaart te Brugge, vervulde hij plechtig: „ceci, mon ami, c'est une ville. Tandis que Bruxelles, ça m'a donné l'impression d'un trou".

(lees ook blz. 17)

dio
Genes

NCC besteedt ruim 1 miljoen per maand aan sociaal-kulturele werking...

Het is natuurlijk gemakkelijk de schuld voor de verkwistingspolitiek, van de voorbije jaren, en waarvan we nu de rode cijfers meesleuren, integraal op de kap van het unitair beleid te schuiven. Het blijft een ergerlijk feit dat ten behoeve van zieltoegende Waalse industriële sektoren almaar miljarden over de balk gegooid worden bij middel van blanco-cheques, uitgereikt door de nationale regering. Maar waarvoor wij als schuldenaar moeten opdraaien.

Intussen evenwel moet alles op alles gezet worden om te bouwen aan een autonome Vlaamse staat waarbij de aangehouden verkwistingspolitiek het slechtste uitgangspunt kan zijn. In de staatkundige doolhof waarin we nu voortsukkelen, op de weg van het unitair platform naar een autonome Vlaamse staatsgemeenschap, dient inderdaad stilaan met toenemende aandrang gewezen te worden op bepaalde politieke praktijken, ook van Vlaamse politici, die officieel schuilgaan onder de benaming „niet-samendrukbare uitgaven”, maar die in niet weinig gevallen moeten aangestipt worden als slecht bestede gemeenschapsgelden om van bedenkelijke verkwistingen nog maar te zwijgen.

Terwijl gewezen minister van cultuur Rika De Backer middels een kranteninterview nog eens de gelegenheid kreeg om met zoveel kleine argumenten de verwijten te weerleggen als zou zij acht jaar lang een prestige-politiek gevoerd hebben in navolging van Frans Van Mechelen, loopt er uit Amsterdam het bericht binnen dat het Vlaams Kulturcentrum de Brakke Grond op nauwelijks één werkjaar tijd een schuldcijfer van nagenoeg 15 miljoen frank heeft gepresteerd.

Jarenlang werden, om het Vlaamse volk méér kultuurtroeven in de hand te spelen, her en der grootse kultuurcentra en ook sportcentra uit de grond gestampt. Meestal als gevolg van zware elektorale gokken. Vooral de CVP-besturen hebben terzake opmerkelijk goed gepresteerd.

Veel van die betonnen bunkers staan vandaag in patatenvelden en veraf van de dorpskernen voor een groot deel van het jaar te nietsnutten.

Op de eeuwige frontlijn van de Vlaamse beweging, bij de Vlamingen in Brussel, zijn mettertijd ook ontzagwekkend veel instellingen geïnstalleerd. De tijd van sociaal-kulturele vergaderingen (die toen nog die eerbiedwaardige benaming niet hadden), die plaatsgrepen in achterzaaltjes van menig café is gelukkig(?) ook voor de Brusselse Vlamingen goeddeels geschiedenis geworden. Na het pionierswerk van velen, dat mettertijd in talrijke Brus-

Werken Vlaamse bureaokratische machines efficiënt?

selse gemeenten gebundeld werd in menig „Verbond van Vlaamse verenigingen”, kwamen de officiële koepelorganisaties in het strijdveld. Onmiskenbaar heeft de Vlaamse gemeenschap in Brussel in de jaren '70 een ferme ontvoogdingsstap vooruit gezet. Instellingen zoals de NCC-kultuurkommissie hebben daar een grote verdienste bij gehad. Hoewel de officiële zonder het enorme vrijwilligerswerk vandaag nog nergens zouden staan.

15 miljoen van de 180
De centenkrisis sloeg ook in

het Brusselse hard toe. Vooral inzake subsidiëring van lokale werking (trefcentra, buurtwerken enzomeer...) werd al meer dan eens alarm geslagen. De NCC-kommissie met de lange naam (Nederlandse Commissie voor de Kultuur in de Brusselse Agglomeratie) hing zelf ook aan de Hertogstraat de zwarte vlaggen uit, telkens de ingediende begroting door het nationale Ministerie van Nederlandse Kultuur duchtig werd besnoeid.

Die zwarte vlaggen wapperden terecht. Want, via de frankofone gemeenterbesturen en de Fran-

se kultuurkommissie plus de zoveel kultuurcentra instand gehouden door de nationale overheid worden de Franstaligen in Brussel onverminderd met menigvoudige keer meer miljoenensubsidie bedacht voor het bevredigen van hun sociale en kulturele behoeften. Omdat de Vlamingen in Brussel tot eind van de jaren '60 slechts de kruimels van de subsidietafels mochten bijeenrapen, en als het ware van aalmoezen van gemeentebesturen mochten leven, werd de NCC-kommissie in het leven geroepen. De oprichting van deze Vlaamse

overheidsinstelling in Brussel was een waar feestfeest voor de Vlaamse gemeenschap. De verwachtingen lagen hoog gespannen.

Vandaag kan teruggeblikt worden op een aantal merkwaardige prestaties. Maar, vandaag is er ook de harde vaststelling dat de NCC is *verworden tot een bureaokratische machine van eerste categorie*. Wordt er telkens bij de begrotingsronde uitgekeken naar bezuinigingen, dan vallen onverminderd toelagen aan zus-en-zoveel initiatieven, meestal gedragen door vrijwilligerswerk, door de mazen van het net.

Onder leiding van CVP'er advocaat Hugo Weckx, zelf schepen in Sint-Agatha-Berchem, ook senator, en bij de NCC bezoldigd op het niveau van een administrateur-generaal, is de NCC uitgegroeid tot een eerbiedwaardige papieren tijger. Meer dan 70 procent van de gehele begroting wordt opgeslorpt door personeelsuitgaven, werkingskosten allerhande (waaronder een dienstauto voor de voorzitter), en aflossing van schulden.

Van de 180 miljoen dotatie blijven er, na aftrek van al die uitgaven, nog *amper een goede 15 miljoen frank* over voor de echte sociaal-kulturele werking ten behoeve van de Vlaamse gemeenschap in het Brusselse. Studiebureaus en publiciteitsagentschappen werden bij de arm genomen om verdienstelijk werk te presteren in opdracht van de NCC.

Stilaan moet evenwel de vraag gesteld worden of de stapels studiewerken nu onderhand niet volstaan, en de onderzoekshonger voorlopig dient getemperd te worden ten voordele van het veldwerk.

Er worden merkwaardige initiatieven genomen die aardig wat miljoenen kosten en waarvan niet alleen het nut maar ook de opportuniteit sterk in twijfel mag getrokken worden. Zo bij voorbeeld de massale reclame in het Frans ten behoeve van het Vlaams onderwijs in Brussel. Publiciteitsagentschappen zullen hiermee allicht goed gediend zijn.

Maar wat te denken van peperdure publiciteitsspots op de RTL-zenders én de voorgenomen betaalde boodschappen via Brusselse vrije zenders die vooral het liberale politieke vaandel hooghouden...?

Na de jaarlijkse begrotingsronde op de NCC-zetel kunnen dan allicht wel zonder verpinken alweer de zwarte vlaggen uitgehangen worden, kan voorzitter Weckx een zwartgallige perskonferentie houden met water en fruitsap in de plaats van de in het huis gebruikelijke cidere en andere opkikkertjes. Is dit een schoolvoorbeeld van het zuinige kulturele crisisbeleid dat de Vlaamse overheid ook morgen wil bestendigen?

(hds)

A DIPLOME EGAL, QUI AURA LE JOB?

314 ECOLES NEERLANDOPHONES A BRUXELLES. ☎ 426.99.78

Het Columbus-ei...

Nadat hij bakzeil heeft gehaald (voorlopig) met zijn pseudo-revolutionair voorstel inzake het invoeren van een NIB-belasting (negatieve inkomstenbelasting) trachtte de jonge PVV-voorzitter Guy Verhofstadt zijn flater zo spoedig als-efte-kon uit het korte elektorale geheugen weg te vagen met een andere innovatie. Er was in de regeringsintenties al vaagweg melding gemaakt van het invoeren van belastingvrije zones.

Verhofstadt was er als de liberale kippen bij om de bedrijfsvriendelijke maatregel te verduidelijken en om te toveren tot T-zones, zijnde tewerkstellingszones. In beperkte zones zouden bedrijven aangemoedigd worden om meer werkplaatsen te verwezenlijken als gevolg van de verregaande faciliteit dat zij voor een bepaalde periode geen vennootschaps- of lokale belastingen zouden moeten betalen. Dit is het

Columbus-ei van Verhofstadt om de crisis in wingewesten tegen te gaan.

Nu moet Verhofstadt het toch wel zeker meemaken dat precies de Vlaamse werkgeversorganisatie, het VEV, hem de wind van voren geeft:

„In ieder geval (zo stelt het VEV) leren buitenlandse voorbeelden vooral in derde wereldlanden als Haiti, Hongkong, Maleisië, Taiwan en Singapore ons genoeg... Dergelijke experimenten zijn voor onze sociale wetgeving en overlegekonomie totaal ondenkbaar. Ook de Amerikaanse voorbeelden zijn bij ons niet realiseerbaar. Alleen de Engelse zones bieden mogelijkheden, maar hebben nogal wat weg van de „ontwikkelingszones” waar de EG voor Vlaanderen dan weer niet zo scheutig mee is...”

...van Guy Verhofstadt

Over wat maakt „men” zich dan druk?, vraagt het VEV, zonder Verhofstadt met name aan te spreken.

„Over een doekje voor het bloe-

den of over het geïntegreerd investeringsbeleid dat de regering aankondigde?”

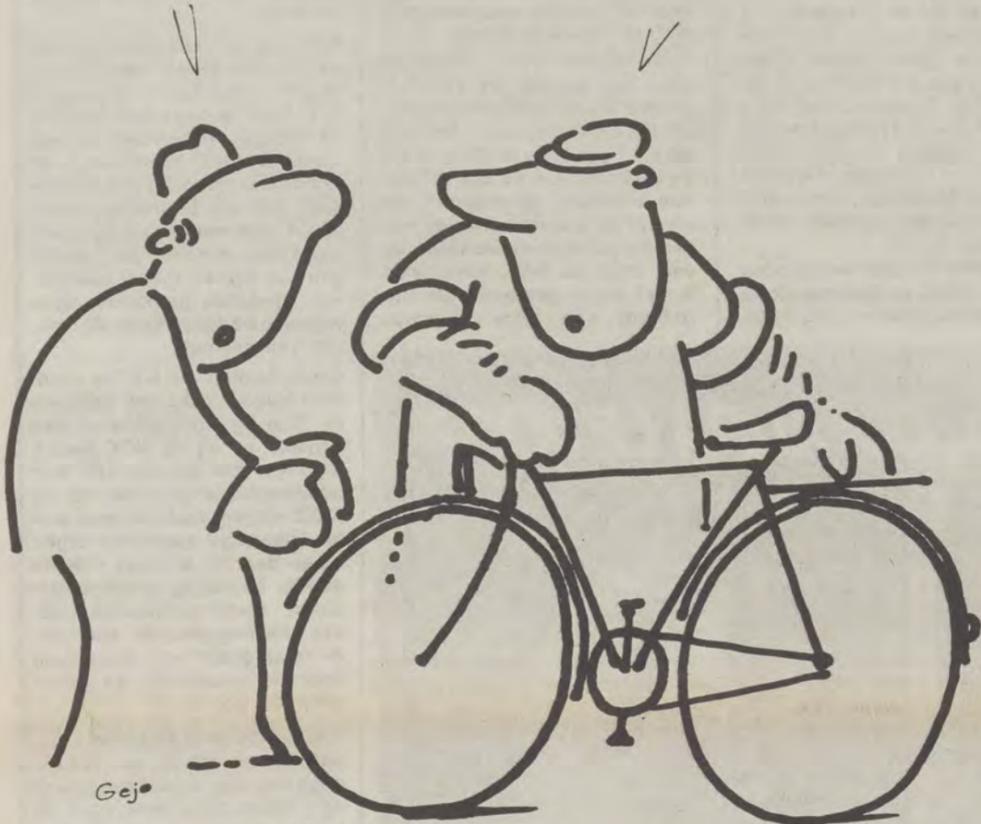
Minder inkomsten

Het overlegkomitee tussen de centrale regering en de zogenaamde deelregeringen heeft er nog een probleempje bovenop gekregen. Half februari besloot de centrale regering een einde te maken met de belasting op de meerwaarde van onbebouwde onroerende goederen. De opbrengst van deze belasting was evenwel voorbehouden aan de Vlaamse gemeenschap en het Waalse gewest, die ze reserveerden voor de uitbetaling van de vergoedingen voor planschade. Met de afschaffing van deze belastingen zien Vlaanderen en Wallonië inkomsten ontglippen, terwijl uiteraard de uitgaven behouden blijven. Op voorstel van VU-Gemeenschapsminister Schiltz zal het probleem bij het overlegkomitee aanhangig gemaakt worden.

Jef en Piet

ZE BLIJVEN VAN
ONS MAAR ZWARE
INSPANNINGEN
VRAGEN ...

EN WIJ ZIJN
DAAR NIET OP
GETRAIND!

Autonomie voor Duits-sprekenden

De Partei der Deutschsprachigen Belgier (PDB) ijvert al jaren voor meer autonomie ten voordele van de Duitssprekenden in België. Zij willen, terecht, meer zelfstandigheid. Immers, principieel is de Raad van de Duitse kultuurgemeenschap van mening dat de vorm en de inhoud van de autonomie van de Duitse gemeenschap moeten uitgaan van de bestaande situatie en van de potentiële mogelijkheden van deze gemeenschap. Die autonomie mag niet enkel slaan op de kulturele en persoonsgebonden materies, maar ook op de gewestelijke materies, zonder dat de Vlaamse of de Waalse gemeenschap zou optreden als hoeder of voedster voor de Duitstaligen in België. Thans is het zo dat de kantons Eupen en Sankt-Vith nog altijd deel uitmaken van het verkiezingsarrondissement Verviers. De PDB (tweede partij in het Duitstalig gebied) pleit voor een eigen provincie en voor het houden van een geheime volksraadpleging bij alle Duitstalige Belgen omtrent het toekomstig statuut van hun streek. Zullen de Franstaligen hen die kans geven?

Communautair energiedebat

Terwijl in de nationale kamercommissie het energiedebat voor de Algemene Vergadering wordt voorbereid, ontwikkelen zich in de rand daarvan kommunautaire twistappels omtrent de financiële

aspecten. De Vlaamse regering heeft pas vorige week haar standpunt inzake het energiebeleid bepaald. Dit moet nu onderzocht worden door de bevoegde commissie „energie” van de Vlaamse Raad. Bij de Walen zijn de zaken al een stuk verder gevorderd. Alhoewel de standpunten van de gewesten in het nationale debat over het energiebeleid enkel kracht van advies hebben, lijkt het toch geen twijfel dat zij op het verloop van de besprekingen hun stempel zullen drukken.

Zo eisen de Waalse vertegenwoordigers compensaties voor de aanleg van de Zeebrugse gasterminal. Verder weigeren de Walen om de eventuele toekomstige elektrische centrales op steenkool in Limburg te laten bouwen. Ook over een eventuele cokes-fabriek nabij Sidmar willen de Franstaligen niet praten... De arrogantie van onze zuiderburen kent dus weer eens geen grenzen. Na een jarenlange boycot van o.m. de havenwerken van Zeebrugge en de chantage bij de verdeling van nationale kredieten, komen zij nu opnieuw aandraven met andere geld-eisen.

Plus 19 miljard

Van langsom meer zal blijken dat de devaluatie-schok van Martens slechts van aard is om de schuldenlast die op onze gemeenschap weegt nog fataal te verzwaren. Een staat gaat niet meteen failliet zoals een Vlaamse onderneming. Maar inmiddels is toch bekend geworden dat vandaag, als gevolg van de devaluatie, de uitstaande buitenlandse schulden met 15 miljard gestegen zijn en de belastingbetaler alleen al dit jaar 4 miljard extra aan rentekosten op buitenlandse leningen dient op te brengen.

De Falklands, de NAVO, Euro-technokraten en wij

De reis naar Québec van de Voorzitter van de Vlaamse regering heeft kwaad bloed gezet in die kringen die thans ten onrechte vrezen dat Vlaanderen een realistische en efficiënte kaart zou gaan uitspelen in het internationaal economisch verkeer.

Nochtans bestaat er geen Belgische oplossing meer voor de Belgische problemen, alleen een Europese. Een Belgische oplossing voor Vlaamse problemen is er uiteraard ook niet meer. Dit betekent dat vanuit Vlaanderen nieuwe Europese impulsen moeten komen, dat Vlaanderen als dusdanig zijn plaats moet innemen in de Europese politiek.

Indien Europa vandaag in duigen valt dan is dit te wijten aan het feit dat het is uitgegroeid tot niets meer dan een vrijhandelszone zonder dat het zijn politieke dimensie en autonomie heeft durven of kunnen opeisen. Dezelfde gedachten-gang geldt evenzeer voor Vlaanderen. Meer dan ooit moet Vlaanderen een eigen aanwezigheidspolitiek gaan voeren op internationaal vlak. Zonder internationale dimensie maakt de Vlaamse gemeenschap geen kans.

Vlaanderen is immers een exportland bij uitstek. Daarom volstaat de economische promotie in het buitenland niet. De Vlaamse aanwezigheid in de wereld zal omkaderd dienen te worden door een waarachtig buitenlands beleid dat onze export schraagt. Zo is bijvoorbeeld het falen van de Belgische benadering te wijten aan het feit dat zowel wat handelsvrijheid betreft als wat politieke filosofie aangaat, al te vaak aan de NAVO de rol werd overgelaten die normaal aan het politieke Europa moet toekomen. Het is onmogelijk een Europese politiek te formuleren zonder over Europese handels-

vrijheid te beschikken. Het export-gevoelige Vlaanderen ondervindt daarvan méér nadeel dan grotere landen.

Falklands

De sancties tegen Oost-Europa, de kwestie van de Falklands en het rakettenvraagstuk tonen aan hoezeer de kritiekloze inkapseling in het geïntegreerde militaire systeem van de NAVO in de weg staat van een geïntegreerd Europees politiek systeem. Door mee te doen aan het spelletje der economische sancties — een middel dat gewoonweg niet tot ons instrumentarium zou mogen behoren en waaraan Europa geen steun zou mogen verlenen — brengen wij de Vlaamse economische belangen in het gedrang. Dit geldt zowel wat Oost-Europa als wat de Falklands betreft.

Door de Falklands worden we meege-sleurd in een verkeerd begrepen conceptie van de Europese solidariteit, aangezien de Falklands buiten de zone van de zogenaamde Russische bedreiging liggen en de Europese belangen in Latijns-Amerika geenszins dienen. In de praktijk en zonder dat dit ten gronde werd behandeld, laat staan openlijk geformuleerd, lijkt de NAVO-zone uitgebreid. De rol van de NAVO dient beperkt tot het strikt militaire domein, terwijl het Europees politiek instrumentarium op onafhankelijke wijze zijn rol dient te spelen. De NAVO dient in functie van deze Europese politiek te functioneren en niet omgekeerd.

Uiteindelijk worden we door het probleem van de raketten ingeschakeld in een globale militaire en politieke strategie waardoor de economische ondergeschiktheid van

West-Europa binnen de NAVO en het antagonisme ten overstaan van Oost-Europa worden bestendigd. Vlaanderen moet economisch kunnen optreden zowel ten overstaan van Oost-Europa als Zuid-Amerika. Bovendien is een dynamische Europese aanpak in overeenkomst met de objectieven der in Vlaanderen levendig aanwezige vredesbewegingen. Door meer zelfstandigheid te eisen inzake defensie scheppen we de mogelijkheid een Europees strategisch concept uit te werken onder een Europees geïntegreerd kommando binnen het Atlantisch geheel. Dit zijn de voorwaarden die kunnen leiden tot het scheppen van kernvrije zones in Europa, van verminderde bewapening en van ruimere democratisering in de socialistische landen. Het uitgangspunt is de verzaking door de supergroten van het eerste gebruik in kernwapens.

Een doelmatige actie in Europese en vreedelievende zin moet uitgaan van het besef dat de Vlaamse gemeenschap en niet meer de Belgische als draagvlak kan en moet dienen voor een Europese actie.

Vandaar het nut van een gemeenschappelijk optreden van de Vlaamse Beweging in bovengeschetste zin. Of kan bijvoorbeeld het Vlaamse Parlement niet, omwille van de ecologische aspecten van de zaak, een ruim debat op gang brengen over de inplanting van de raketten, een belangrijke aangelegenheid die volledig onttrokken wordt aan welke inspraak ook van de Vlaamse regering. Dergelijke initiatieven kunnen immers heel wat betekenen voor het tot stand brengen van de zo noodzakelijke Europese relance. Meer dan de technokraten voor wie Europa een productie-apparaat van statistieken is geworden, zal de wakkere burger de mogelijkheden inzien die gebonden worden door een democratische aanpak waardoor geen verstrekkende beslissingen meer getroffen kunnen worden tegens de wens en de wil in van de overgrote meerderheid van de Vlaamse bevolking.

Een dergelijk beleid zou niet alleen aan de democratische verzuchtingen voldoen, maar ook aan de economische wetmatigheden. De felheid waarmee, helaas ook door Vlaamse prominenten uit de unitaire hoek gereageerd wordt tegen iedere uiting van internationale gerichtheid van de prille Vlaamse instellingen, bewijst het grote belang ervan.

Hugo SCHILTZ,
Gemeenschapsminister
van Begroting en Financiën.

Defraigne:

„Het heeft geen zin meer!“

Martens en zijn kollega's hebben zwaar op hun donder gekregen van kamervoorzitter Defraigne.

Pas vorige week, eind mei, hebben de senatoren het debat over de rijksmiddelenbegroting van 1982 kunnen beëindigen. Normaal moest dit reeds voor de aanvang van het jaar gebeurd zijn. Maar voor deze laattijdigheid kon de voorzitter nog enig begrip opbrengen...

„mocht nu onmiddellijk kunnen gestart worden met de bespreking van de 25 begrotingen van de verschillende departementen. Feit is evenwel dat er nog niet één van deze begrotingen ingediend is bij Kamer of Senaat. Meer zelfs, de drukkerij die belast is met het drukken ervan, kan nog steeds niet aan het werk.

Voor Defraigne is daarmee de maat meer dan vol: „Ik zou in mijn ambtelijke verplichtingen te kort schieten indien ik de vergadering niet zou wijzen op wat uiteindelijk een zware inbreuk betekent op de werking en de regels van ons parlementair bestel. Begrotingen aannemen wanneer het geld reeds is uitgegeven, heeft geen zin meer“.

Met de ellebogen kon men vorige week in de Senaat aanvoelen hoe zinloos een debat wel is, wanneer het gaat om begrotingen die reeds grotendeels uitgevoerd zijn. De VU-senatoren hadden dit bijtijds begrepen en maakten van de gelegenheid ruim gebruik om het regeringsbeleid in al zijn aspecten te belichten. Aldus ging Walter Peeters uitvoerig in op het sociaal beleid, analyseerde Michel Capoen de regeringspolitiek op het vlak van de vijf nationale sectoren en belichtte Oswald Van Ooteghem de bouwsector en het departement van Olivier. Monetaire en economische bedenkingen nam Hektor De Bruyne voor zijn rekening, terwijl Jef Thys in zijn maidenspeech bij het fiscale luik

bleef stilstaan. Bob Maes onderzocht de saneringsmaatregelen van de regering en ging diepgaand in op de gewestvorming vooral het luik Brussel. Even later betrad Guido Van In het spreekgestoelte om globaal het proces te maken van Martens V. Toen dan Walter Luyten, als laatste in de rij, kanttekeningen aanbracht bij de wijze waarop in dit landje politiek bedreven wordt, werd het de Lierenaar Vanderpoorten te machtig.

Anders kalm en niet om een grappige verlegen viel de liberale voorman fel uit tegen VU-nieuwkomer Luyten en zijn „cafépraat“. De hele VU-fractie moest het ontgelden omdat zij over alles en nog wat een standpunt kwam vertolken.

De reactie van Vanderpoorten klonk onbegrijpelijk. Eerst werd de parlementaire werking ontworcht met volmachten zonder grenzen, nadien werd een rijksmiddelenbegroting voorgeschoteld die reeds grotendeels tot de geschiedenis behoorde en ten slotte zullen de 25 andere begrotingen aan bod komen als vijgen na Pasen... Bij dit alles zou de oppositie dan nog netjes en braafjes moeten doen

wat de meerderheid dikteert! Na Blanckaert, Vanderpoorten!

Zelfs een minimum-kontrolé kan of mag het Parlement niet meer uitoefenen. Zinloze debatten over aftandse begrotingen is zowat haar enig toevertrouwde taak.

Even buiten de grenzen daarvan is het volgens de ene te mat of obstructie, volgens de andere cafépraat.

De kontrolé is dan ook een fictie

P-Sprokkels

● De Kamerzitting van vorige week stond in het teken van de komende gemeenteraadsverkiezingen. Aldus werd door een wijziging aan de Gemeentekieswet de termijn van zes maanden domiciliëring afgeschaft: om in een bepaalde gemeente te mogen stemmen volstaat het ingeschreven te zijn op de datum dat de kiezerslijsten afgesloten worden, namelijk op 1 augustus.

● Ondanks het advies van de bevoegde commissie werd op aandringen van de regering het stemmen bij volmacht behouden, weliswaar beperkt tot de echtgenoot en de bloed- of aanverwanten van de tweede graad. Zowel Jef Valkeniers als André De Beul hielden een vurig pleidooi om definitief komaf te maken met het verlenen van volmachten. Eerstgenoemde haalde daarbij scherp uit naar de CVP die „wel weet waarom ze tegen de afschaffing is van het stemmen bij volmacht“. Met een zeer nipte meerderheid haalde de regering haar slag thuis.

● Pas nu werd een koninklijk besluit bekrachtigd dat een aantal modaliteiten en gevolgen van de Antwerpse fusie regelt. De VU-fractie onthield zich daarbij. Als motivering voor deze houding verwees Antwerpenaar André De Beul ondermeer naar de onvoldoende administratieve voorbereiding en de weinig bemoedigende financiële vooruitzichten. Maar vooral pleitte hij voor een correctie van de grootschaligheid door kleinschalige deelgemeenteraden.

● Besloten werd eveneens dat het aantal schepenen en raadsleden in Groot-Antwerpen respectievelijk 12 en 59 zal bedragen.

● In een interpellatie hekelde Joos Somers onlangs de houding van minister Olivier tegenover de kosten-batenanalyse van de uitbouw van het Belgisch waterwegennet. Na afloop daarvan dienden zijn kollega's Valkeniers, Van

geworden. De uitval van Defraigne is volkomen terecht, maar zal ten gronde weinig aarde aan de dijk brengen. Waarom richten Blanckaert en Vanderpoorten zich niet eens tot hun ministers om wat meer respect af te dwingen voor het parlementair stelsel? Of is de cafépraat van Luyten dan toch wat meer: „Zelden werd een land met zo'n hardwerkende bevolking door de politici, zo diep in de grond geboord!“.

Zonder applaus...

Boxelaer en Meyntjens een motie in om het Vlaamsvijandig beleid van Olivier aan te klagen. Uit de stemming bleek evenwel dat de meerderheid, met inbegrip van CVP en PVV, een andere mening toegedaan is.

● In de Senaat ging alle aandacht naar de rijksmiddelenbegroting van 1982. De VU-fractie was daarbij bijzonder actief. Naast Hektor De Bruyne, die een kritische analyse bracht van de globale regeringspolitiek, gingen Bob Maes, Oswald Van Ooteghem, Guido Van In, Walter Luyten, Walter Peeters en Jef Thys elk in op een onderdeel van de begroting.

Haast wekelijks mogen wij het genoegen smaken van een VU-maidenspeech in Kamer of Senaat. Gebruikelijk immers is dat parlementaire nieuwkomers eerst enige tijd toezien, roderen en ervaring opdoen bij hun kollega's-routiniers. Pas daarna wordt een eerste maal het spreekgestoelte bestegen...

...Vorige week maakte Jef Thys uit Westerlo daar zijn opwachting. Met een stevig gedokumenteerde en erg goed voorbereide tussenkomst over de rijksmiddelenbegroting. Meer bepaald over het nogal technische fiscale luik ervan. Zijn gegoochel met termen als inkohiering, spaardeposito's, roerende en andere voorheffingen belette de Kempische senator niet om oog te hebben voor de menselijke en maatschappelijke overwegingen.

Is het wel eerlijk de bevolking dag na dag te vermurwen met overrompelend crisis-nieuws en ander doemdenken op basis van statistieken? Wordt daarbij geen misbruik gemaakt van het vertrouwen van de bevolking? Wordt daarmee niet gespeuleerd op een kritiekloos, haast passief aanvaarden van alle maatregelen?

Er moet, aldus Jef Thys, meer eerlijkheid, openheid en geloofwaardigheid opgebracht worden. Bovenal moet er een einde komen aan het afvuren van zogenaamde economische wetmatigheden ter rechtvaardiging van alles en nog wat. Er kan slechts één doorslaggevend criterium zijn: het belang van de bevolking.

Veel applaus heeft Jef Thys niet geogst... hij telde nauwelijks een handvol toehoorders.

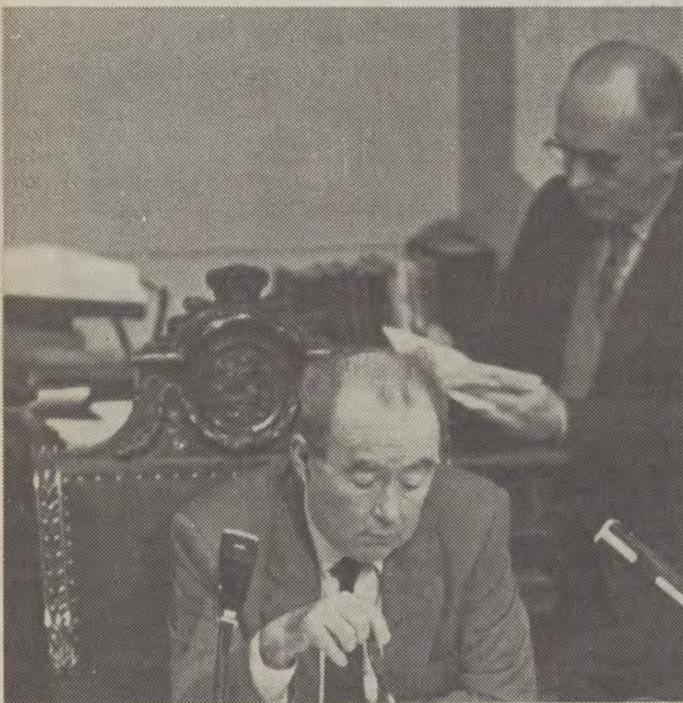
PA REL PATJE

De heer Luyten: „(...) De heer Perin, die onlangs op spectaculaire manier de Senaat verlaten heeft...“.

De heer Vanderpoorten: „Dat moet u ook doen!“.

De heer Luyten: „Dat zou u wel willen! Dan kon u verder ongestoord uw tricolore politiek blijven bedrijven. Zolang er 20 t.h. Vlaams-nationalisten in Vlaanderen zijn, zal ik voor mijn mening uitkomen. Wij zijn niet zoals de liberalen, die plotseling een ommekeer gemaakt hebben van het unitarisme naar een soort flamingantisme van de blauwe leeuw“. (Applaus bij de Volksunie.)

(Senaat, Beknopt Verslag, Gewone zitting 1981-1982, Vergadering van donderdag 27 mei 1982, blz. 356.)

Van Agt II afgeslankt tot Van Agt III

(jeeveede) Een krassere tegenstelling dan de afgelopen maand mei in de Nederlandse politiek te horen en te zien is geweest, is nog maar zelden vertoond. Nog op de tweede zaterdag van die maand sprak Ruud Lubbers, voorzitter van de parlementaire fractie van de kristendemokraten (CDA) de volgende woorden: „Onze partij en de socialisten moeten in de regering nauw samenwerken. De Partij-van-de-Arbeid-ministers stellen zich op een aantal belangrijke punten konstruktief op. Samen zullen wij een beleid voeren dat de mensen perspectief biedt en nieuwe krachten geeft”. Maar, nog geen drie weken later, stond diezelfde PvdA aan de kant, was het zeker dat op 8 september vervroegde verkiezingen worden gehouden (drie jaar vóór de „normale” datum) en was het driepartijen-kabinet van CDA, PvdA en de Demokraten '66 ineengeschrumpeld tot een combinatie van kristendemokraten en de „linkse liberalen” van D'66.

In enkele weken tijd dus een volstreekte ommekeer van de verhoudingen. Niet helemaal onverwacht weliswaar, want ondanks de vriendelijke woorden van Lubbers boerde het al langer niet goed tussen de grootste twee regeringspartijen, maar toch. Niemand zou vier weken geleden gedurfd hebben erop te gokken dat de „rooms-rode” coalitie waarvoor D'66 een soort brugfunctie vervulde, uit elkaar zou vallen. De bittere economische situatie (afnemende binnenlandse omzetten, de sterkst groeiende werkloosheid van alle EG-landen) zou de twee partijen wel aan elkaar blijven binden, zo verwachtte men of werd minstens door velen gehoopt. Die hoop bleek ijdel.

Een financieel stuk, gesierd met de eerder aan bloemen en jonge vogels herinnerende naam „Voorjaarsnota”, deed de boel springen. De D'66-brug hield het niet, of liever, de pijlers bezweken aan de socialistische kant, aan de overzijde hielden ze zich staande. Het werd daardoor een aftocht voor een verontwaardigde en teleurgestelde PvdA die moest constateren dat in de „Voorjaarsnota” te weinig was overgebleven van de socialistische inbreng in het regeerakkoord van verleden jaar. Een inbreng, gericht op bescherming van de laagste inkomens en op bezuinigingen die zowel ten goede zouden moeten komen aan het bedrijfsleven (investeringen) als aan de werkgelegenheid.

Het zou niet eerlijk zijn om de kristendemokraten ervan te beschuldigen dat zij voor de verlangens van de socialisten geen oog hadden. In feite immers was het harde overmacht — achterblijvende aardgasopbrengsten, teruglopende belastingontvangsten, elke maand duizenden uitkeringstrekkers erbij — die de CDA-minister van Financiën, Fons van der Stee, dwong de bezuinigingsschroef nog veel strakker aan te draaien dan men rond Pasen nodig vond. Toen dacht men nog het financieringsstekort van de overheid op ruim 8 percent (evenals vorig jaar) te kunnen houden. Nieuwe tegenvallers deden het percentage tot tegen de 9 oplopen, en het kon niet anders of de „Voorjaarsnota” (waarin de bezuinigingsplannen voor het resterende deel van dit jaar en voor 1983 worden aangegeven) moest onverbiddelijk aantonen dat de socialistische wensen onmogelijk te verwezenlijken.

De bom barstte dus. Dat was op 12 mei, zegge en schrijve vier dagen nadat Lubbers de boven geciteerde woorden uitsprak. Vice-eerste-minister Joop den Uyl, toch al onder stevige druk van enkele partij-kopstukken die na de zware verkiezingsnederlaag van maart (Provinciale Staten) de PvdA een face-lift wilden laten ondergaan, kondigde het heengaan aan van de socialisten. Ze konden zich onmogelijk neerleggen bij een „Voorjaarsnota” die vol stond van bezuinigingen en geen

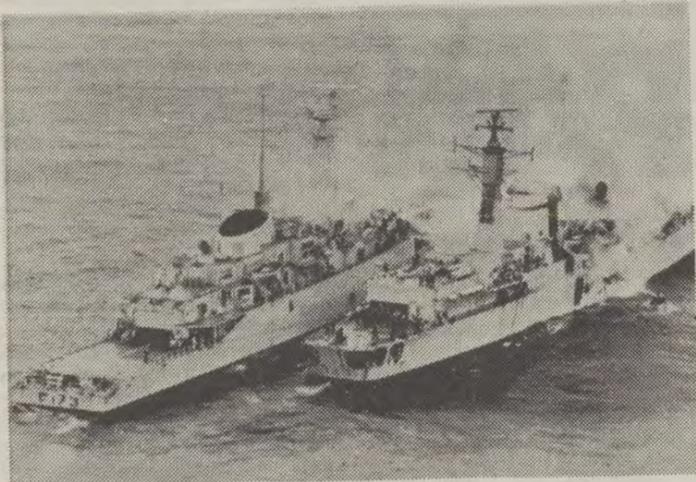

Bedrukte meerderheidsgezichten in Nederland.

perspectief bood in de richting van wat de PvdA voor ogen stond. De zoals altijd geëtaleerde dramatiek van het scheidingsmoment zat ditmaal dicht bij de werkelijkheid. Onderhuids immers waren de tegenstellingen tussen CDA en PvdA nog sterker gegroeid dan vermoed werd. „We zijn door de kristendemokraten vernederd” beklagde de socialistische minister van Binnenlandse Zaken, Ed van Thijn, zich in een televisie-uitzending. Ook de harde persoonlijke confrontatie tussen Den Uyl en eerste-minister Dries van Agt speelde bij het ontstaan van de breuk een rol. Nieuwe verkiezingen dus, eind september, misschien begin oktober. En tot die tijd een interim-kabinet van de overgebleven partners CDA en D'66 en weer onder leiding van Van Agt die er ook de portefeuille van Buitenlandse Za-

ken bij heeft genomen. Ook Defensie-minister Hans van Mierlo die zijn sympathie voor de socialisten niet onder stoelen of banken stak blijft zitten. Kurieus is dat de adviesraad van D'66 een motie aannam waarin ze de noodzaak uitdrukte om haar brugfunctie naar de PvdA te blijven vervullen. Hoe dat in de toekomst valt waar te maken nadat D'66 bij de stemming over de „Voorjaarsnota” de kant van de CDA en tegen de socialisten koos, zal waarschijnlijk wel tijdens de komende verkiezingscampagne blijken. Een campagne die naar veler verwachting ongemeen hard gaat worden. Er bestond eerst nog enige vrees dat het door prof. Piet Steenkamp (de „vader van het CDA”) in de steigers gezette interim-kabinet al in de eerste ontmoeting met het parlement (Tweede Kamer) het loodje zou moeten leggen. Steun van de socialisten kan na-

tuurlijk niet verwacht worden. Als ook de VVD (de liberalen dus) steun zou weigeren aan het tussenkabinet, dan zou de regering meteen haar biezen kunnen pakken want socialisten en liberalen hebben samen met de kleine progressieve partijen de meerderheid. Van Agt heeft dat echter handig opgelost. Hoewel D'66 beweerde daar niets voor te voelen, kreeg de VVD — onder leiding van fractieleider Ed Nypels die kort geleden Hans Wiegel opvolgde — toch enige inspraak bij de vorming van het tussenkabinet. Dat kon de demokraten, die toch al in een onaangename positie geraakt waren door het heengaan van de socialisten, lelijk opbreken. De enquêtes van het afgelopen Pinksterweekend voorspellen al dat de kiezers over drie maanden een hard verdikt over D'66 zullen uitspreken.

Oprukken naar Port Stanley

De opmars van het Britse leger naar Port Stanley houdt aan. Het Argentijns garnizoen, 7.000 man sterk, in en rond de hoofdstad van de Malvinas leek woensdag volledig omsingeld. In Londen verwacht men dat de stad binnen 72 uren onder Britse controle zal zijn. Alle vredespogingen, evenals de talrijke oproepen van paus Johannes Paulus II tijdens zijn bezoek aan Groot-Brittannië, leverden tot nog toe niets op. Ondertussen zijn er reeds honderden jonge mensen gesneuveld in deze zinloze krachtmeting. Indien het werkelijk tot een bestorming van Port Stanley komt dan „zal ook Londen een hoge prijs moeten betalen”, schrijft de Argentijnse pers. Bovendien bestaat de vrees dat nog andere landen zich met dit konflikt gaan bemoeien. En dan...? (foto upi)

buitengewone
aanbieding

INTERNATIONAL
HOTELS

HOTEL ASTORIA

Genodigden
15 - 420 pers.
Mej. Camerman
Inlichtingen
Koningsstraat 103
1000 Brussel
Tel. 02/217.62.90

FORFAITAIRE PRIJS

865 b.f. per persoon, per dag

- Gebruik van de zaal
- Beschikbaar materiaal: projectiescherm, overheadprojector, papierbord, zwart bord, geluidsinstallatie
- 2 koffiepauzes
- Middagmaal: voorgerecht of soep, hoofdgerecht, nagerecht, koffie bijvoorbeeld

Kippelevertjespastei
Rosbief met Verse Groenten
Aardbeischaum
Mokka en Koekjes
+ 2 glazen wijn of bier

- Bediening 16 % en B.T.W. 17 % inbegrepen

MET OVERNACHTING

- in tweepersoonskamer met bad/w.c. + ontbijt supplement 1.100 fr. p.p.
- in éénpersoonskamer met bad/w.c. + ontbijt supplement 1.575 fr.
- 28,96 % inclusief bediening en belasting

VOOR DE GASTSPREKER ZAL GRATIS EEN SUITE TER BESCHIKKING STAAN!

VAN HET EKOFRONT

Milieukonferentie Verenigde Naties

Op het einde van vorige maand werd vanuit de Keniase hoofdstad Nairobi een oproep gericht tot alle regeringen om meer te doen voor milieubescherming. Deze noodzaak werd beklemtoond op de jongste milieukonferentie van de Verenigde Naties, waaraan honderdveertig landen deelnamen. Tien jaar na de eerste gelijkaardige bijeenkomst is slechts een gedeelte van het actieprogramma uitgevoerd. De ontbossing werd één van de grootste bedreigingen genoemd voor het leven op aarde in de jaren tachtig en negentig. Het tropisch regenwoud is er het slechtst aan toe. In dit rijkste ecosysteem op aarde zijn bijna de helft van alle levensvormen terug te vinden. Dit soort bos is gebonden aan bestendige warmte, veel neerslag en hoge vochtigheid. Vandaar dat het bijna uitsluitend voorkomt rond de evenaarsgordel in Afrika, Azië en Amerika. De oppervlakte ervan vermindert echter

voortdurend. Elke minuut worden er ruim dertig hektaren bomen geveld.

Als deze vernieling aan het huidige tempo voortgaat, dan zal het regenbos over dertig jaar volledig zijn verdwenen.

De *Wereldstrategie voor Natuurbehoud*, die op 5 maart 1980 werd bekendgemaakt, houdt in grote mate rekening met deze toestand en bevat voorstellen tot oplossing. Eind april werd op initiatief van het *Europees Bureau voor Milieuzaken* te Luxemburg een internationale conferentie georganiseerd, om de verantwoordelijkheid na te gaan van de Europese Gemeenschap. Begin april ten slotte werd door de Nederlandse *Werkgroep Behoud Tropisch Regenwoud* een symposium gehouden over de beleidsaspecten, zowel nationaal als internationaal. Redenen genoeg dus om in Vlaanderen niet blind te blijven voor de ontbossingsproblemen.

Onbegrip en kortzichtig beleid

Het behoud van het tropisch regenwoud is één van de belangrijkste doelstellingen van de *World Conservation Strategy*. Overal ter wereld wordt dit soort bos ernstig

bedreigd door ontbossing voor houtuitvoer; de aanleg van ontsluitingswegen; rooibouw te gevolge van onoordeelkundige ontginning; het kappen van brandhout op grote schaal en het openleggen van grote stukken land ten behoeve van veebedrijven, gericht op de uitvoer.

Ontbossing: een wereldprobleem

Door de aanleg van ontsluitingswegen wordt heelwat bos vernield, evenals de bestaansbasis van de plaatselijke bevolking.

Tropische bossen zorgen voor de regulatie van de waterhuishouding en voor het voedsel van miljoenen; hun behoud is dus ook van het grootste belang in de strijd tegen de uitbreiding van de woestijnen en de almaar voortschrijdende honger in de wereld. Het gebrek aan inzicht en aan een visie op lange termijn is de belangrijkste reden voor de huidige toestand in de landen van de regenwoudzone.

Kwetsbaar, maar rijk bos

Het aantal boomsoorten in het tropisch regenwoud is bijzonder groot. In het Amazonebos bijvoorbeeld zijn er tweehonderddertig soorten per hektare (bij ons is dat slechts een tiental). De bodem is er echter relatief voedselarm en de humuslaag zeer kwetsbaar. Kadavers, dode bladeren en takken worden zeer vlug omgezet tot voedingsstoffen door mikro-organismen en opgenomen door de

planten. Het dierenleven is er sterk ontwikkeld, maar bijna alle soorten zijn rechtstreeks afhankelijk van de plantengroei. De vernieling van het woud weegt daarom ook altijd zwaar op het dierenleven. Heel wat soorten geraken steeds meer in de verdrukking en zijn met uitsterven bedreigd.

Grootschalige projecten houden zelden rekening met het kwetsbaar ecologisch evenwicht van het regenwoud. Uitvoer van vlees, fruit en hout is voor vele multinationale ondernemingen de hoofdzaak en financieel interessant, althans op korte termijn. Om dit te bereiken zijn alle middelen goed: kaalkappen, verbranden, (chemisch) vergiften tot zelfs verdrijven van de plaatselijke bevolking.

Op lange termijn zijn daardoor zgn. natuurrampen onvermijdelijk en bijgevolg ook de ineenstorting van de markt. Waar de humusaag onbeschermd achterblijft, spoelen hevige stortbuien de vruchtbare aarde weg.

De waterhuishouding geraakt ontregeld, wat afwisselend overstromingen en droogte meebrengt, waardoor het leven onmogelijk wordt. Klimatologische veranderingen zijn daarom ook nu reeds voorspelbaar, vooral omdat het regenwoud dertig percent vertegenwoordigt van het totaal bosbestand op aarde.

Noodzakelijke maatregelen

Een aantal noodzakelijke maatregelen liggen voor de hand. Zo bij voorbeeld de ontwikkeling van een internationale gedragskode voor houtproducerende firma's. Voorlichtingsprogramma's m.b.t. ecologie en bosbouw, vooral gericht op de plaatselijke bevolking; de aanplanting van snelgroeiende boomsoorten, bestemd voor brand- en timmerhout, enz.

Kaalkappen en verbranden behoren tot de normale technieken om van bossen landbouwgronden te maken.

Toch zijn eenvoudige, alleenstaande maatregelen ontoereikend. De problemen verschillen van streek tot streek en zowel ecologische, economische als sociale factoren bepalen mee het beleid.

In ieder geval is voorlichting en opvoeding op alle niveaus onontbeerlijk. Het publiek, de regeringen en parlementen mogen niet langer onverschillig blijven.

De Europese Gemeenschap moet haar hulp aan derde wereldlanden opvoeren en richten naar een beter bosbeheer, waarin ook plaats is voor natuurbehoud en -bescherming. Zowel de plaatselijke, als de wereldwijde economie hebben er op termijn alle belang bij dat het bosgebruik van nabij wordt gevolgd, bijgestuurd en op tal van plaatsen ook grondig wordt herzien.

Vermits de geïndustrialiseerde landen, waaronder ook deze van de Europese Gemeenschap, momenteel in grote mate voordeel halen uit de wouden in de ontwikkelingslanden, hebben zij een uitermate grote verantwoordelijkheid inzake bijstand voor een rationeel beheer van diezelfde bossen. Wetenschappelijk onderzoek, opleiding van deskundigen en van de rechtstreeks betrokkenen, goed begrepen landinrichting en zinvolle natuurbescherming zijn daartoe aangewezen.

Informatie

Momenteel is reeds heelwat informatie beschikbaar; ondermeer het boek „Het tropisch Regenwoud”, een eerste kennismaking door dr. M. Jacobs plantkundige bij het Rijksherbarium te Leiden (uitgave Dick Coutinho, Muiderberg, 1981) en verschillende brochures van de „Werkgroep Behoud Tropisch Regenwoud” (p/a Stichting Natuur en Milieu, Donkerstraat 17, 351 KB Utrecht) en van het Europees Bureau voor Milieuzaken (Vautierstraat 29, 1040 Brussel).

Voor inlichtingen over recuperatieprojecten in ontwikkelingslanden kan men terecht bij het „Comité Jean Pain” Prinses Elisabethlaan 18, 1030 Brussel.

Wim Wellens

Dertig jaar kabouterparadijs

„De Efteling“

KAATSHEUVEL — Dertig jaar geleden werd te Kaatsheuvel het populairste pretpark van Nederland en Vlaanderen, „De Efteling“, geopend. De befaamde kunstenaar Anton Pieck maakte destijds de schetsen en ontwerpen voor het grootste deel van de attracties. Op 31 mei was het precies drie decennia geleden dat dit Brabantse familiepark de poorten van z'n sprookjesbos — de steengeworden droom van illustrator Anton Pieck — voor een internationaal miljoenenpubliek ontsloot. Deze feestelijke gebeurtenis werd met de nodige luister herdacht. Zo vond donderdag 27 mei II. in het kabouterdorp de introductie plaats van „Anton Pieck en de wonderbaarlijke geschiedenis van de Efteling verteld door Martine Bijl“. De Nederlandse tv-presentator Herman Emmink toverde het eerste exemplaar te voorschijn.

Omdat ook wij soms nog in wonderen geloven en bijzonder veel houden van kabouters, daarom deze sprookjesbijdrage (niet voor ernstige mensen)...

„Iedere gelijkenis met bestaande kabouters berust op louter toeval.“ Deze zin prijkt op de eerste pagina van een heerlijk boek vol prachtige tekeningen. Het verhaal over de moeilijke wording van een park waar de kabouters zich eindelijk thuisvoelen, wordt in een meeslepend en eigentijds sprookje gebracht voor jonge en oude lezers, door de fijnbesnaarde actrice en artieste Martine Bijl. Toen Anton Pieck op een mooie morgen, een aantal jaren geleden, welgemoed plaatsnam achter zijn werktafel merkte hij dat op het de avond tevoren klaargelegde blanke vel een serie voetafdrukken stonden. Kleine voetafdrukken als die van een kabouter... Vanop de bodem van de volle prullenmand klauterde een heuse kabouter tot op de tafel van de kunstenaar. Een bijzonder pienter en doordrijvend kabouterdje, Efteling genaamd, begint hierop, zijn treurige uiteenzetting over de dwergen-in-nood. Dit vreselijke verhaal van de kabouterjes op de vlucht schokt, terecht, Anton.

Doorzetting

Maar wat kon hij doen? Zijn toegenege vrouw Jo weet evenwel raad: er moet ergens een stuk grond bestaan waar de kabouters veilig kunnen wonen: „Alles is toch nog niet volgebouwd“. Anton gaat hierna op pad. D wereld van raadsvergaderingen, kolleges van burgemeesters en wethouders, van projektontwikkelaars en grondspekulanten; de wereld van koffie uit papieren bekertjes en wolken sigarenrook, van aanvraagformulieren in triplo, blauwdrukken en bestemmingsplannen. De kleinte Efteling vergezelt Pieck op zijn (trieste) tochten. Want, ondanks schouderklopjes en begripvolle glimlachjes, worden zij overal afgescheept. Op een avond zucht Anton Pieck moedeloos tot zijn echtgenote (het was weer eens niks geworden): „Het heeft geen zin. Ze zien Efteling niet eens staan. Zijn wij nou gek of hoe zit dat? Wat is dat voor een wereld, dat je niet eens meer met een eenvoudige kabouter kunt aankomen?“ Telkens was het resultaat een beleefde, maar afwijzende brief. Toch hielden ze vol.

Een droom van Jo gebiedt hen naar de gemeente Kaatsheuvel te gaan. Een ultieme poging? Ook deze burgemeester lacht meewarig na het horen van het relaas. Uiteraard „ziet“ ook dit achtbaar heerschap kabouter Efteling niet: „Ik heb een verantwoordelijke functie in de maatschappij. Kabouters bestaan niet“, zei hij. Gelukkig is er Maartje, het dochtertje van de burgemeester, en als kind merkt zij wel degelijk Efteling op. Tijdens het ernstige gesprek tussen Pieck en de burgervader sluiten Maartje en Efteling zelfs dikke vriendschap. Meer zelfs, Efteling gaat mee logeren in het huis van de burgemeester. Ook diens vrouw is dol op Efteling en — wat een vrouw al niet vermag — deze weet haar man te overtuigen. Een ongelooflijk wonder: „Wij maken er een soort park van, een sprookjespark zal ik maar zeggen, waar ouders met hun kinderen kunnen rondwandelen en bekijken — nou ja, wat er te bekijken valt“, schrijft de burgemeester ten slotte. Anton Pieck krijgt de opdracht een „ontwerp van kabouterdorp“ te tekenen. Samen met Efteling, zijn inspirator, gaat Pieck aan de slag: honderden tekeningen van kabouterhuisjes, een bed voor Doornroosje, een glazen kist voor Sneeuwwitje, een kamertje voor de zeven mekkerende geitjes, een bank voor Holle Bolle Gijs, het knabbelhuisje voor de Heks van

Hans en Grietje, bedekt met suikerhartjes krakelingen en lange vingers... Er zijn talloze proefschetsen nodig; bij voorbeeld voor het ontwerp van het kasteel van Doornroosje: dit moest heel belijst boven op de rots staan en overwoekerd zijn door rozen. Dit mocht daarenboven alleen bereikbaar zijn via een wankel ophaalbrug en in de torenkamer diende een weelderig, lichtblauw hemelbed te staan, waarop de slapende prinses de komst van haar prins comfortabel zou kunnen afwachten...

Enig

Pieck en Efteling werkten er dag en nacht aan. Toen alles klaar was, moest het mooiste nog komen: deze papieren vellen worden werkelijkheid! Honderden hoveniers, modelbouwers, timmerlieden, elektriciens en decoratieschilders voeren hun ongewone opdracht uit. En toen alles klaar en af is, organiseert de gemeente Kaatsheuvel een reusachtig feest om het kaboutervolkje te verwelkomen: „Een onbeschrijflijke karavaan verscheen aan de ingang van het parkeerterrein. Kleurige, met bloemen versierde karretjes vol voorraad werden voortgetrokken door reeën en wilde zwijnen... Rond de karretjes sjokten, huppelden, dansten en fladderden de toekomstige bewoners van het sprookjespark. Twee zwarte wolven slopen likkebaardend om de stoet heen, maar tientallen kabouters vormden een beschermende haag rond de zeven geitjes en Roodkapje, die haar oude grootmoeder in een kruiwagentje voortduwde...“ Een kleurrijk tafereel dat verrukkelijk door Martine Bijl werd verwoord en meesterlijk geschilderd door Anton Pieck. Sprookjespark „de Efteling“ was geboren en bestaat nu al 30 jaar voor kabouters en andere lieve wezentjes...

(pvdd)

Na het grootste spookslot van Europa (geopend in 1978) en de grootste achtbaan van Europa, de „Python“, in 1982 komt de Efteling opnieuw met een unieke attractie: „De Halve Maan“, een soort luchtschommel in de vorm van een reusachtig kaperschip. In totaal biedt de 27 meter lange en 20 meter hoge schipschommel plaats aan 85 bezoekers, die de sensatie van een vliegende storm waarbij soms „golfhoogten“ van wel 25 meter overwonnen moeten worden, zullen ondergaan.

En natuurlijk zijn er nog de traditionele suksesnummers waarvan sommige onverbidde bestellers zijn, zoals het sprookjesbos, de antieke stoomtreintjes, het sprankelende waterorgel, het Diorama met z'n schitterende miniatuursteden en -landschappen, treinen, schepen, boten en molens, de grote veilige speeltuin, de roei- en kanovijver en het openluchtzwembad.

Vorig jaar trok de Efteling een rekord-aantal bezoekers: 1,7 miljoen (waaronder circa 250.000 Vlamingen). Het 68 ha grote ontspanningsgebied biedt tijdens het hoogseizoen werk aan ruim 900 mensen.

● Open van 8 april t/m 3 oktober, elke dag van 10 tot 18 u.

● Toegangsprijs: 11 gulden (kdn tot 3 jaar gratis); na het betalen van deze som heeft men gratis toegang tot alle attracties; groepen en bejaarden betalen slechts 9,5 gulden.

● Ruime parkeergelegenheid, kennels, invaliden-wagentjes.

● Zelfbedieningsrestaurants evenals grote piknik-weiden.

Anton Pieck:

„Ik wil de warmte van vroeger vastleggen”

Anton Pieck, geboren in Den Helder in 1895, was van 1920 tot 1960 docent tekenen aan het Kennemer Lyceum te Bloemendaal. In 1937 bezocht hij Marokko en trok daarna al tekenend en schetsend door Zweden, Polen, Ierland en de Elzas. Thans brengt hij veel tijd door in Engeland waar zijn dochter woont. Anton Pieck betekent nostalgie. Zijn werk ontmoet veel waardering, zowel in binnen- en buitenland. Deze kunstenaar laat zich niet in met de huidige wereld; hij is een romantische eenling in een jachtige samenleving. „Anton Pieck” - dat is een begrip”, zei Joop Geesink in 1967 al. Wij hadden een gesprek met deze nog zeer dynamische artiest n.a.v. de persvoorstelling van het boek.

— Is de wording van „de Efteling” zo verlopen als in het verhaal van Bijl?

Pieck: „Uiteraard niet. De geschiedenis van de Efteling is een volledig gefantaseerde tekst. Eigenlijk ging het zo: een 30 à 40 jaar geleden vroeg men mij een aantal ontwerpen te tekenen voor een bescheiden Brabants speelpleintje. Het moest iets heel romantisch zijn. Want, dat dient gezegd: er was en is een nijpend tekort aan speelpleintjes. En meestal ontbreekt de sfeer. Weet je, rond 1900, toen ik 'n kleine jongen was, hadden de kleine speelpleintjes in mijn buurt een heel eigen sfeer. Ze lieten een blijvende indruk: het romantische beeld bleef je bij. De Efteling is dus heel wat meer geworden dan oorspronkelijk verwacht”.

— Ben je er gelukkig mee?

Pieck: „Kijk, mijn hoofdbedoeling was: de kinderen met hun neus op de romantiek drukken. En ik ben niet het type dat zich zelf op de voorgrond brengt, maar ik meen (30 jaar later) te mogen zeggen dat het ons aardig is gelukt. In het archief van de Efteling liggen een massa schetsen en tekeningen, waarvan er een aantal in het boek zijn opgenomen”.

— Als men zegt: „Anton Pieck is de man van de nostalgie”. Is dat korrekt?

Pieck: „Ik denk het wel. Tijdens de eerste wereldoorlog — ik was echt niet zo'n goede soldaat — zei er ooit eens een officier over mij: „Nou, van die Pieck komt niets terecht, hij kijkt altijd maar achteruit en nooit vooruit!” Ik kijk steeds naar wat vroeger was: ik wil de warmte van de vroegere tijd vastleggen. De toekomst van de techniek, nou, dat doet me niets.

— Welk sprookje hoorde je als kleine jongen zelf het liefst?

Pieck: „Ik heb mijn hele leven getekend, van zeer jong af. En van thuis uit was er eigenlijk geen enkele stimulans om sprookjesfiguren te gaan tekenen. Vader was bij de marine en ook moeder vertelde weinig. Het was toen wel nog de tijd dat we echt goed tekenles kregen. De techniek werd goed aangeleerd en meestal tekenden we heel eenvoudige voorwerpen zoals een kopje, een tafel. Neen, ik voel niets voor die zogeheten vrije expressie en het verhaaltje alsof je de ziel van het kind verknoeit bij het opleggen van concrete opdrachten”.

— Heb je een speciale voorkeur voor één sprookjesfiguur?

Pieck: „Een uitverkoren figuur heb ik niet. Of toch: ik teken zeer graag heksen en griezelige figuren. Ik vermoed dat dit het gevolg is van mijn slecht karakter. Ik hou van grillige vormen”.

— Kom je zelf nog wel eens in de Efteling?

Pieck: „Eens in de maand breng ik er nog een bezoekje. En dan word ik aangenaam gekonfronteerd met het feit dat de kinderen in twee werelden leven: enerzijds een té technologische samenleving en anderzijds, voor even, de wereld van de warme romantiek van het sprookjespark”.

Bij het afscheid vertelde de aardige Anton Pieck ons dat hij nog geregeld eens naar Vlaanderen komt en dat hij een biezonder goede vriend was van onze Pallieter-vader Felix Timmermans en de kunstschilder Flor Van Reeth. „O ja, ik hou erg van Vlaanderen...”, fluisterde de onovertroffen kunstenaar tot besluit.

— Anton Pieck en de wonderbaarlijke geschiedenis van De Efteling verteld door Martine Bijl, Amsterdam/Brussel, Zuid-Hollandse Uitgeverijmaatschappij Elsevier, 1982, 128 p., kleurrijk geïllustreerd, 545 fr.

„... ongebreidelde fantazie”

Iedereen kent haar wel: de zangeres die verliefd werd op een makelaar, de vaste deelnemster aan het spelletje „Wie van de drie”, die biezonder zelfvertrouwd, attente en knappe Martine Bijl. „Wij” was er natuurlijk bij!

— Hoe is de samenwerking met Anton Pieck ontstaan?

Bijl: „Nou kijk, dit is heus niet ontstaan uit één of andere romantische verhouding zoals vaak wel eens wordt gedacht. Ik had vroeger wel nog met Anton samengewerkt en dat is altijd een erg leuke ervaring geweest. Maar de huidige combinatie kwam er toen een uitgeverij, Elsevier in dat geval, een concrete opdracht formuleerde”.

— Martine Bijl is Anton Pieck wat de tekst betreft. Is dat zo?

Bijl: „Ja hoor. Ik heb Anton zijn verhaal laten vertellen over hoe de Efteling werkelijkheid is geworden en hoe hij over bepaalde dingen dacht. En toen heb ik er een sprookje rond gegeven. Wanneer dit het objectieve verslag was geweest van hoe het echt is verlopen, nou, dan hield dit sprookje natuurlijk niets in. Neen, ik heb met een ongebreidelde fantazie een verhaaltje geschreven waarin ook waarheid vevat zit, bijvoorbeeld over hoe Anton werkt. Nadien heb ik het laten lezen door Anton Pieck met de vraag te wijzigen waar nodig. Hij veranderde er niets aan”.

— Wat betekent Efteling?

Bijl: „Efteling is een heel vriendelijk, kleinschalig en lief park dat

heel erg aan kinderen aangepast is. De dingen zijn er klein: de huisjes, de bruggetjes... echt op kindermaat. Ik vind het, wat mij betreft, enkel jammer dat het een lunapark dreigt te worden. Voor mij hoeft dit niet!”

— Wat voor een boek is dit en voor wie is het geschreven?

Bijl: „Het is een boek voor jong en oud, maar niet voor de allerkleinsten ten gevolge van het soms moeilijker taalgebruik. In mijn sprookjes is „Efteling” de naam van een kabouter”.

— Hou je van deze tijd van computers en chips?

Bijl: „Nou, ik ben niet het persoon-tje dat graag naar de vroegere tijden zou willen terugkeren. Ik hou van deze tijd en voel geen behoefte om bij voorbeeld terug te keren naar de middeleeuwen. Als je dat echt wil kun je zelf wat stilte en romantiek in je leven aanbrengen. Ik doe dit overigens ook: na het werk sluit ik me af voor en van de rest. Ik laat mij niet gebruiken...”

— Zou je de wereld willen verbeteren?

Bijl: „Dat acht ik onmogelijk, omdat het kwaad in de mensen gebakken zit. Wel kan je proberen in je eigen omgeving een nieuwe, betere wereld te creëren. Je moet het zelf doen en op kleine schaal...”

Tot besluit zei Martine Bijl ons nog dat zij erg op Vlaanderen is gesteld, waarbij ze Brugge fantastisch vond... Een prachtvrouw, die Martine.

Sprookjesvrouw Martine Bijl:

decins d'aujourd'hui (f.).
La chartreuse de Parme

Dinsdag

NI

het Schildpadplein. —
zwaard van Ardoewaan
0 Willem de Woudegeest.
Sesamstraat. — 18.20
18.30 Buck Rogers (sf.).
7 Uitzending door der-
— 19.45 Nieuws. —
old (f.). — 20.35 Spel
renzen. — 21.55 Wie
blijft (boekenrubriek).
Nieuws.

NED 1

15.30 Roby en Bobby. — 15.40 De
fluit en de bombardon (sprookje).
— 15.50 Het goud van de Kraaienberg
(f.). — 16.20 Als zes vingers
aan een hand (jeugdfilm). — 19.00
Strawinsky documentaire. — 19.55
Palmensymfonie. — 20.25 Stra-
winsky documentaire. — 21.20 Po-
litieke partijen. — 21.37 Nieuws. —
21.55 Den Haag vandaag. — 22.10
Studio Sport. — 22.40 Nieuws.

NED 2

17.00 TROS Sport Extra. — 18.35
Sesamstraat. — 18.50 Jeugdjour-
naal. — 18.59 Pubertijd (f.). —
19.25 Kenmerk. — 20.00 Nieuws.
— 20.27 Socutera. — 20.32 Count-
down. — 21.20 The ultimate war-
rior (sf.-f.). — 22.55 Agenda (info).
— 23.07 Nieuws.

RTB 1

19.00 Waalse gewestelijke aktuali-
teiten. — 19.30 Nieuws. — 19.55 La

chasse aux trésors (spel). — 21.00
Jeux sans Frontières. — 22.30
Nieuws.

F 1

20.00 Nieuws. — 20.40 Les mer-
credis de l'information. — 21.35
Kurt Well ou l'opéra du malheur. —
22.30 Korte film. — 22.40 Nieuws.

A 2

20.00 Nieuws. — 20.35 Concert:
Horowitz. — 22.10 Juste une ima-
ge (korte filmpjes). — 23.15
Nieuws.

F 3

19.20 Gewestelijk nieuws. — 19.40
Regionaal programma. — 20.00
Les jeux de 20 heures (spel). —
20.30 Les secrets de la princesse
de Cadignan (tv-film). — 22.00
Nieuws.

ARD

20.00 Nieuws. — 20.20 1+1 = 3
(tv-film). — 21.45 Tagesthemen. —

22.45 Bilder aus der Wissenschaft.
— 23.30 Nieuws.

ZDF

21.00 Heute-journal. — 21.25 Die
Profis (f.). — 22.20 De kerk van
Zuid-Afrika. — 22.50 Sport aktueel.
— 23.50 Nieuws.

D 3

19.45 Gewestelijk nieuws. — 20.00
Nieuws. — 20.20 Informatie en
ontspanning. — 21.45 Nationalisme
in Frankrijk (dok.). — 22.15 Blinde
Ehemänner (film).

LUX

20.00 Hit-parade. — 21.00 Le Rafiot
Héroïque (film). — 22.42 Kunstma-
gazine.

Donderdag

10 JUNI

BRT

18.00 Willem de Woudegeest. —
18.05 Sesamstraat. — 18.35 Char-
lie Chaplin. — 18.50 Dieren van het
groene woud. — 19.17 Uitzending
door derden (CVP). — 19.45
Nieuws. — 20.10 Paradijsvogels
(teater). — 20.50 Panorama. —
21.40 Dallas (f.). — 22.30 Nieuws.

NED 1

18.58 Nieuws. — 19.00 Rollebol. —
19.05 Peters baby. — 20.05 Mag-
gie Forbes (f.). — 20.55 Kerkepad
'82. — 21.37 Nieuws. — 21.55 Den
Haag vandaag. — 22.10 Muziek
voor ons plezier. — 22.40 Studio
sport extra. — 23.10 De zaak Ro-
nald Reagan (politiek-kritisch). —
23.35 Nieuws.

NED 2

18.35 Sesamstraat. — 18.50
Jeugdjournaal. — 18.59 Popi (f.). —
19.25 De Sullivans (f.). — 20.00
Nieuws. — 20.27 Een donderdag in
Eindhoven. — 21.25 Brandput. —
21.55 Centennial (f.). — 22.50
Nieuws.

RTB 1

19.00 Waalse gewestelijke aktuali-
teiten. — 19.30 Nieuws. — 19.55
Alternatieve ondernemingen (en-
quête). — 20.20 On achève bien
les chevaux (film). — 22.20 Le
carrousel aux images (filmmagazi-
ne). — 23.15 Nieuws.

TF 1

20.00 Nieuws. — 20.35 Ralentir
école (tv-film). — 22.05 Japane
kloosters (dok.).

A 2

20.00 Nieuws. — 20.35 L'Heure de
vérité (politiek debat). — 21.40 Les
enfants du Rock. — 23.15 Nieuws.

FR 3

19.20 Gewestelijk nieuws. — 19.40
Regionaal programma. — 20.00
Les jeux de 20 heures. — 20.30
L'Affaire Mattei (film). — 22.10
Nieuws.

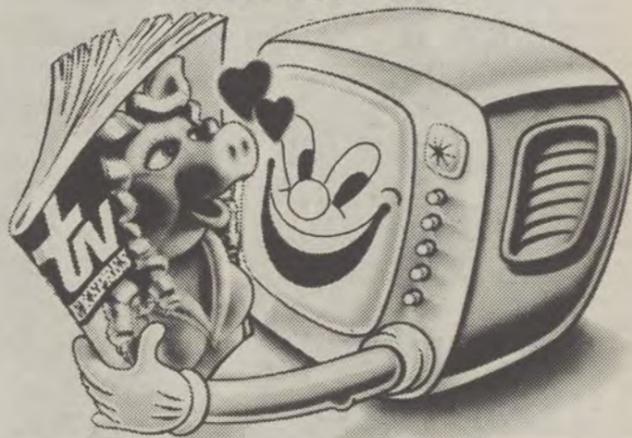
ARD

17.50 Nieuws. — 18.00 Das Hor-
skop des Königs (opera-buffo). —
19.54 Bachspiele. — 20.00 Nieuws.
— 20.45 Das wahren Zeiten. —
21.30 De Duits-Amerikaanse rela-
ties (dok.). — 22.30 Tagesthemen.
— 23.00 Theodor Chindler (familie-
kroniek). — 0.10 Nieuws.

ZDF

21.00 Heute-Journal. — 21.30
Kennzeichen D (nieuws uit Oost
en West). — 22.15 Es ging Tag und
Nacht liebes Kind (tv-film). — 23.25
Nieuws.

TV Ekspres
De dikste vriend
van uw TV.

D 3

19.45 Gewestelijk nieuws. — 20.00
Nieuws. — 20.45 Hals über Kopf
(film). — 22.20 Familienrat. — 23.05
Symposium - Evolution und Men-
schenbild.

LUX

20.00 Dallas (f.). — 21.00 A vous de
choisir. „Le lion en hiver“ of „Le rep-
tile“.

Vrijdag

11 JUNI

BRT

18.00 Willem de Woudegeest. —
18.05 Sesamstraat. — 18.20 Klein,
klein kleutertje. — 18.35 Beesten-
boel. — 18.40 Timm Thaler (f.). —
19.07 Het vrije woord (over kul-
tuurbeleid). — 19.45 Nieuws. —
20.10 De nieuwe orde (buiten
spel). — 21.30 Première. — 22.20
Nieuws.

NED 1

18.58 Nieuws. — 19.00 Tweetie. —
19.10 KRO's Wereldcircus. —
20.05 Liefde en Glamour (tv-film).
— 21.37 Nieuws. — 21.55 Praten
met de minister-president. — 22.05
Een Pools gezicht (dok.). — 22.35
Onder vaders vleugels (f.). — 23.00
Humanistisch verbond.

NED 2

18.35 Sesamstraat. — 18.50
Jeugdjournaal. — 18.59 Donald en
Pluto aan het strand (f.). — 19.08
Familiekwartet (kwis). — 20.00
Nieuws. — 20.27 Te land, ter zee
en in de lucht (Tobbedansen). —
21.20 Aktua TV. — 21.55 De lij-
densweg van dr. Mudd (tv-film). —
22.45 The true glory (dok.). — 0.05
Tros sport extra. — 0.50 Nieuws.

RTB 1

19.00 Waalse gewestelijke aktuali-
teiten. — 19.30 Nieuws. — 19.55
L'OEil des autres. — 21.0 Get
Rollin' (film). — 22.25 Nieuws.

TF 1

20.00 Nieuws. — 20.35 Special
Jairo au Mexique (Variété). —
21.35 Marion (f.). — 22.30 Jacht op
wilde zwijnen (dok.). — 23.00
Nieuws.

A 2

20.00 Nieuws. — 20.35 Les invités
(f.). — 21.35 Apostrophes (magazi-
ne). — 22.55 Nieuws. — 23.05 Les
belles manières (film).

FR 3

19.20 Gewestelijk nieuws. — 19.40
Regionaal programma. — 20.00

Les jeux de 20 heures (spel). —
20.30 Le nouveau vendredi (repor-
tage). — 21.30 Fête pour un pays
qui meurt (tv-film). — 22.25
Nieuws.

ARD

20.00 Nieuws. — 20.20 Engel (film).
— 21.50 Die Fussball-Fiesta. —
22.35 Die Sportschau. — 23.30 Kaz
& Co (f.). — 0.15 Nieuws.

ZDF

19.30 Auslandsjournal. — 20.15 Ein
Fall für Zwei (f.). — 21.15 Oost-Afri-
ka en het kolonialisme (dok.). —
22.00 Heute-Journal. — 22.20 As-
pekte (kultuur). — 23.05 Der Fal-
scher von London. (politiefilm). —
0.35 Nieuws.

D 3

19.45 Gewestelijk nieuws. — 20.00
Nieuws. — 20.15 Nieuws uit Duits-
land. — 21.00 Wenn die Liebe
hinfällt. — 21.30 Gott und die Welt.
— 22.00 Eine Frau von Heute (f.).
— 22.50 Kultur und Wissenschaft.
— 23.35 Nieuws.

LUX

19.58 Nieuws. — 20.00 Prestige (f.).
— 21.00 Le voyage de nocces (film).
— 22.35 Uit de autosport.

De laatste film waarin Romy Schneider een hoofdrol speelde kreeg de naam „La passante du sans-souci“. Zonder zorgen in haar privé-leven was de geliefde aktrice niet...

BELTON

en er fortuin maakt. — Dennis
beelt de hoofdrol in *De lijdensweg*
al of Dr. Mudd), een TV-spel dat
bet zetten. Een plattelandsdokter
te weten de moordenaar van
meer de dokter ontdekt wie hij
ad en onderdak heeft verschaft,
tellen aan de politie. Meteen be-
oor de goedmenende dokter...
rkant (The trespasser) van D.H.
o.a. „Lady Chatterley's Lover“,
het verhaal van de muziekleraar
sche zomer beleeft met zijn jon-
vrouw en kinderen latend voor
e is hij verplicht naar huis terug
ara).

ni) — Let op! De 16de aflevering
De Nieuwe Orde van Maurice
nd uitgezonden! Het is een soort
de reeks die Maurice de Wilde
nteren en die nog meer gericht
ie. De titel van deze 16de afleve-
r de kollaboratie" en draait rond
socialistische voorman Hendrik
titulatie van 28 mei 1940 zijn uur
vro (Ned. 2) herhaalt de Ameri-
dag (The longest day) over de
p 6 juni 1944. — In de grappige
tz van Peter Schamoni (1975)
en. Zo speelt Hardy Krüger een
in een Indianendorp aardappels
München spelende Paul Breitner
geestelijke... (ZDF)

9 juni) Nederland besteedt nog-
de Russische komponist Igor
aanleiding van de 100ste verjaar-
Vandaag komen de 2de en 3de
urt (Nos - Ned. 1) van een
waarvan de eerste aflevering
d uitgezonden. Tussen deel 2 en
ng van Psalmensymfonie, een bal-
et gelijknamige muziekstuk van
erd door het Nederlands Dans-
ed. 2) draait een Amerikaanse
niet zo ver meer afgelopen toe-
The ultimate warrior van Robert
wereld is omzeggens niets meer
mensheid staat op het punt uit te
n nijpende voedselschaarste en
achten totaal verknoeiende leefmis-
s nabij. Benden vechten tegen
n. Temidden van die chaos leeft
ie kans ziet om boven op een
was te kweken. De groep wordt
bendes beschermd door een
nadenken...

produktie maatschappij die z'n naam en z'n markt wil
verdedigen moet meedoen. De Engelse TV-produktie-
maatschappij LWT heeft niet op zich laten wachten en
gaf haar huis-scenarioschrijvers de opdracht een politie-
reeks te bouwen rond een vrouwelijke detective. Het
werd *Maggie Forbes* (The gentle Touch) (Ned. 1 -
NCRV). Jill Gascoine speelt de rol van politiedetective
Maggie Forbes, die last heeft met haar beroep bij de po-
litie. Maar de moord op haar man en de erkenning van
haar zoon, zetten haar aan om door te gaan. Tegen de
wil in van haar chef pakt zij de zaak van de moord op
haar man aan. Manhaftig en met sukses. — De
zigeuners zijn in de loop van de geschiedenis altijd al
een uitgestoten en vervolgd volk geweest. Net als voor
de joden had Hitler ook voor de zigeuners de definitieve
oplossing gevonden: totale uitroeiing: In *Es ging Tag un
Nacht, liebes Kind* vertellen overlevenden van de
zigeunerkampen over wat het zigeunervolk in die dagen
is overkomen. (ZDF)

VRIJDAG (11 juni) — In *Uitzending door derden*
besteedt het Vrije Woord aandacht aan jarenlang CVP-
beleid op het ministerie van Cultuur. (BRT) — Vanavond
is Maurice de Wilde aan 't einde van zijn latijn als aan-
loop tot de „definitieve afrekening" in een volgende
reeks over de kollaboratie. Deze aflevering heet „Buiten
spel". Hierin handelt Maurice de Wilde over het op een
zwijspor raken van Henk de Man toen de Duitse
overwinning niet zo zeker meer bleek. Hij raakte
geïsoleerd doordat andere „goden" hem het gras voor
de voeten wegmaiden en vroegere medestanders
hem lieten vallen. Ten slotte stond hij totaal buiten spel.
De Nieuwe Orde (BRT). — In *The true glory* wordt met
filmbelden uit die tijd en met commentaar van deelne-
mende soldaten de pakkende geschiedenis verbeeld
van de Normandische invasie tot de geallieerde bezet-
ting in Duitsland. (Tros - Ned. 2)

Jerry Lewis als ziekenbroeder in de — hoe kan het
anders — lachfilm *Moeder*, wat een broeder
(*Disorderly orderly*) van Frank Tashlin (1964).
(Ned. 1/VARA, zaterdag 5 juni om 15 u. 32).

10.000 F vandaag geplaatst in NMKN-kasbons wordt:

Door het kapitaliseren van de intrest - de jaarlijkse intrest brengt zelf intrest op - bekomt U voor uw spaargeld een stevig rendement.

Reeds 5.000 F volstaat om van deze hoge opbrengsten te kunnen genieten.

De sommen hieronder zijn slechts voorbeelden van wat het ruime assortiment NMKN-kasbons voor uw spaargeld kan doen.

Looptijden van 1, 2, 3... tot 12 jaar, al dan niet jaarlijkse uitbetaling van de intrest, alles is voorzien om uw spaargeld volgens uw wens voor U te laten werken.

En mocht U onverwacht toch vroeger over uw geld wensen te beschikken, dan zorgt de NMKN voor een geschikte oplossing.

U wil wellicht hierover meer vernemen? 1.200 NMKN-agenten staan tot uw dienst.

Wend U tot de NMKN-agent uit uw buurt. U vindt hem in de Gouden Gids, rubriek «Banken».

10.900^F
in 1983

(bruto-opbrengst - NMKN-kasbon op 1 jaar - 9%)

14.330^F
in 1985

(bruto-opbrengst - «Multi-Rendement» kasbon na 3 jaar - 13%)

16.300^F
in 1986

(bruto-opbrengst - NMKN-kapitalisatiebon na 4 jaar - 13%)

18.760^F
in 1987

(bruto-opbrengst - «Multi-Rendement» kasbon na 5 jaar - 13,65%)

24.290^F
in 1989

(bruto-opbrengst - «Multi-Rendement» kasbon na 7 jaar - 13,65%)

28.030^F
in 1990

(bruto-opbrengst - NMKN-kapitalisatiebon na 8 jaar - 13,75%)

46.930^F
in 1994

(bruto-opbrengst - NMKN-kapitalisatiebon na 12 jaar - 13,75%)

Voor intekening op NMKN-effecten kunt u zich ook wenden tot een agentschap van de Nationale Bank van België, de hoofdzetel en de agentschappen van de ASIK, de maatschappelijke zetel van de NMKN

KREDIET A/D NIJVERHEID
verstandig sparen

PERSpektief

De kogel is dus door de (Waalse) kerk: de regering heeft de nieuwe plannen voor Cockerill-Sambre goedgekeurd. Niet dat daarover ooit enige twijfel had bestaan, want dit kabinet heeft tot nu toe al het mogelijke gedaan om de Walen tegemoet te komen. Dat de Vlaamse deelregering nogal wat bedenkingen bij het plan had, is niet de zorg van Martens en Gol. Die willen op de eerste plaats rust en kalmte in Wallonië en daarvoor is het Vlaamse geld dan goed.

ZELFS Het Belang van Limburg staat zeer kritisch tegenover het staalakkkoord: „Als algemene konklusie moeten we helaas bij de eerdere vaststelling blijven, dat de regering zich tegenover het Waalse staal veel milder heeft opgesteld dan tegenover Vlaamse industrietakken in moeilijkheden. Wat de sociale inlevering betreft, komt dat nog het scherpst tot uiting. Er bijkken hier dus tweedegrangs-arbeiders te bestaan, zij die bij de Vlaamse bakker om brood moeten. Ook is het onaanvaardbaar dat over de toekomst van de Limburgse steenkoolmijnen nog steeds een mantel van dubbelzinnige stilte wordt gespreid. De regering heeft daarover nu reeds concrete plannen in huis maar durft daar om bevreemdende redenen niet mee boven de waterspiegel komen. En ten slotte nog dit. Had de CVP niet onlangs op een kongres een resolutie gestemd over de regionalisering van de nationale sektoren? Dat zal dan zijn voor de pruiementijd, als het Waalse staal al die tientallen miljarden heeft binnengereven. Ja, de vrede in een coalitie met zwakke Waalse communautaire flank mag inderdaad veel kosten.

uitsluitend aan Waalse kant, op nieuw gedacht wordt aan een samengaan met de liberalen zonder de kristen-demokraten. Zelfs André Cools heeft zich onlangs in die zin uitgesproken. En wat zou dan het meest geschikte middel zijn om de toenadering teweeg te brengen? Juist. Een ruzie over de schoolpolitiek, zoals die in 1954-'58 de laatste rood-blauwe coalitie kon samenhouden. De jongere liberale generatie voelt misschien niet voor een herhaling van dat experiment, maar ligt de beslissingsmacht bij die jongeren? De permanente invloed waarover de kristen-demokraten beschikken ergert al diegenen die vroeg of laat erdoor in de kou worden gezet.

Zo ontstaan gemeenschappelijke reacties, die socialisten en liberalen en zelfs nationalist en bepaalde momenten verenigen. Het lijkt weinig waarschijnlijk dat die reacties achter de schermen het kabinet-Martens weldra in gevaar zullen brengen. Een nieuwe schoolstrijd zou absurd zijn. En een samengaan van socialisten en liberalen lijkt niet de beste formule om de economische crisis te overwinnen. Maar dat de oude demonen helemaal dood en begraven zijn is moeilijk te geloven.

HET is niet de enige toegeving van de CVP aan de Waalse liberalen. Dit kabinet verwekt de indruk dat de CVP zich op nagenoeg alle terreinen de loef laat afsteken door de liberalen. Dat schrijft ook De Morgen: „Een eigen inbreng, een originele visie van de kristen-demokratie is er echter niet bij. Zo mogelijk nog duidelijker komt dit gebrek aan ideeën en perspectief van de kristen-demokraten tot uiting als de grote uitdaging van deze tijd aan bod komt. Noch inzake vrede, noch inzake ontwapening heeft de partij van Swaelen een inbreng in het debat. Daar ook is de CVP de partij van het totale status-quo. Als zelfs Johannes-Paulus de CVP inzake de atoombewapening en de Falklands in progressiviteit voorbijsteekt... op één terrein is Swaelen wel voortdurend present en heeft de CVP terug een agressief profiel, dat van de verzuiling. Als de CVP zoveel energie steekt in een offensief tegen het rijksonderwijs en de BRT, is dat tegelijkertijd de illustratie van een bedenkelijke machtshonger en het onvermogen om zich als partij rond de echte problemen van deze tijd te profileren en... risico's te nemen.”

Het onderwijs en de BRT lijken inderdaad de stokpaardjes te zijn van deze regering. Dat de CVP nu weer de ultra-liberale toer opgaat, en enkele maanden geleden nog driftig aanpakte met de socialisten komt de duidelijkheid in de politiek niet ten goede.

HET is een bekende taktiek van De Standaard: de rollen omdraaien, zodat de CVP - die eigenlijk alles op gang bracht - in feite het slachtoffer is van ander-mans politiek. Je moet maar durven en lef hebben. Maar dat hebben ze in de Tweekerkenstraat wel. Tot slot nog een commentaar van het liberale Laatste Nieuws, dat constateert dat deze regering op communautair gebied weinig onderneemt: „De regering vindt nauwelijks tijd om zich met de verdere uitvoering van de staats-hervorming en de voltooiing ervan bezig te houden, zodat zij zich, bij gebrek aan beslissingen, genoopt ziet achteruit te krabbelen. Zo is de Senaat verplicht geweest een wetsontwerp te slikken, dat de voorgenomen afschaffing van de provinciale belastingen, weer uitstelt. Eens te meer blijkt hoe moeilijk het in ons land is om het even wat af te schaffen. Nieuwe instellingen zijn de jongste jaren als paddestoelen gegroeid, maar de afgedane structuren blijven bestaan. Het regeerakkoord voorziet de likwidatie van sommige parastatale instellingen, maar men wacht vruchteloos op een ministerieel initiatief.”

DIE commentaar is niet volledig: deze regering vernieuwt inderdaad niet, maar integendeel draait ze de klok terug in unitaire richting. CVP en PVV zijn weer op de neo-unitaire toer en Wilfried Martens, die vroeger wellicht een eerlijke federalist was, denkt meer en meer in unitaire termen. De zoveelste bocht van Martens en van de CVP en steeds maar ten nadele van Vlaanderen!

HET wekt dan ook enige verwondering in De Standaard te lezen dat het... de socialisten zijn, die een nieuwe schooloorlog willen. De rollen niet omdraaien, mijnheer Ruys!: „Vandaag stelt men vast dat, vooral maar niet

Kan Cannes iets betekenen voor de Vlaamse film?

CANNES — Een onogelijk provinciestadje aan de Côte d'Azur waant zich elk jaar gedurende twee weken de (film-)hoofdstad van de wereld. Het Zuidfranse Cannes mag zich al ettelijke jaren lang verheugen in een nog steeds groeiende belangstelling van velen die van ver of van nabij bij het kinemawezen betrokken zijn. Nergens wordt er zoveel met film „gemarchandeerd” als op het jaarlijks filmfestival van Cannes.

De Vlaamse vertegenwoordiging op het filmfestival van Cannes

De pogingen om dit filmfestijn over de grote plas naar de States (Los Angeles) af te leiden is tot nog toe mooi op een sisser uitgekomen. De editie van 1982 was meteen de 35ste op rij. Ook dit jaar lokte het festival ruim 25.000 mensen. Een lukraak door elkaar wriemelende mensenzee die graag deze opdringerige, gigantische filmmarkt met show, glitter en glee bevolkt. De cinefiel kan hier in ruime mate zijn honger stillen. Dagelijks krijg je een programma voorgezet, netjes verdeeld over een 30-tal zalen, waarin je van ontbijttijd (8 u. 30) tot de klok van middernacht (0 u. 30) films kan degusteren te kiezen uit een aanbod van 150 daags, uitgestraald over een 5-tal be-

langrijke sekties (het hoofdprogramma, Semaine de la critique, Quinzaine des Réalisateurs, Un certain Regard, Perspectives du Cinéma Français). De grootste bedrijvigheid speelt zich echter af op de Marché International du Film — aan de 22ste uitgave toe —, in peperdure hotelsuites en op de vele terrasjes langs de Croisette, een brede boulevard langs de kust waar de grootste hotels zich staan te verdringen. Het gerucht gaat dat om in Cannes echt belangrijk te zijn als filmman je in het Carlton-hotel twee kamers moet hebben: één om te slapen en één ingericht als een kantoor...

Huren de nationale filmindustrieën van Australië, Nieuw-Zeeland, de Duitse Bondsrepubliek en Skandinavië b.v. complete bioskoopzalen af om hun films te vertonen, België stelt zich tevreden met een opvallend schamel standje van Unibel tussen de rijen andere filmstands. Uiteraard dien je tussen klinkende internationale namen als Godard, Antonioni, Costa-Gavras, Güney, Wenders, Les Blank, Karoly Makk, Bayon, Gothaar en andere Taviani's de Vlaamse vertegenwoordiging met een vergrootglas te zoeken. Van het kranse nationale filmproducties (10) die in Cannes vertegenwoordigd waren was de helft van Vlaamse origine: *Het beest*, *Menuet*, *Chytilova versus Forman*, *De potloodmoorden*, *Het leven dat we droomden*. Onmiddellijk moet hieraan toegevoegd worden dat *De potloodmoorden* in Cannes één van de films was die publicitair gezien een hoge score haalde.

Robbe de Hert was in Cannes present met zijn BRT-productie *Het leven dat we droomden*. En

Scène uit de eerste, echte Vlaamse thriller: *De potloodmoorden*.

het was zijn bedoeling om *De Witte* te gaan voorstellen aan geïnteresseerde Amerikaanse onafhankelijk werkende filmmensen. Vlaanderen heeft er een enfant terrible bij: Guy Lee Thys (niet de tweelingbroer van onze nationale voetbaltrainer). Van zichzelf zegt hij dat ie 12 jaar lang het miskende genie heeft gespeeld. De scenariokursus van het American Film Institute in 1979 deed hem de ogen opengaan. Met een minibudget van ocharme 4 miljoen B. fr. en zonder één frankske staatsubsidie verfilmde hij zijn eigen scenario *De potloodmoorden*. Het zou een vlotte ironisch getinte policier moeten worden.

En het werd het ook. In een interview met „Film & TV” (mei-juni 1982) vertelt hij: „Natuurlijk is het thema vlot te verteren, maar blijkt het toch het drama te zijn van een individu dat vreselijk door het leven getekend wordt, doorslaat en een psychopaat wordt”. De film komt nog deze maand uit in Antwerpen, Brussel, Kortrijk, enz. In Cannes was *De potloodmoorden* één van de publicitair opvallende films. De levensgrote affiches met horroravances kwam je herhaaldelijk langs de Croisette tegen en ook tijdens de twee visies leek de film bij een internationaal samengesteld publiek wel te willen aanslaan.

Meer dan de film-deed dit jaar de videomarkt in Cannes van zich spreken. Een tak in de filmbizz in volle bedrijvigheid en ontplooiing! Eén voorbeeldje! Guy Lee Thys heeft de videorechten van *De potloodmoorden* reeds verkocht voor alle Franstalige landen (behalve Canada)... nog voor hij rond was met de filmrechten voor bepaalde geïnteresseerde landen.

De videomarkt lijkt een kwieke, steeds op de loer liggende kaper op de kust...

Dat niet iedereen heil ziet voor zijn film in Cannes bewijst het feit dat een man als Roland Verhavert met zijn film *Brugge die Stille* niet in Cannes te zien is geweest. Is zijn film in België in de frigo gebleven? Een positief berichtje viel er ook te rapen. In het budget dat de BRT jaarlijks aan de speelfilm besteedt zal niet gesnoeid hoeven te worden. Unibel, een organisatie opgericht om „onze” films in het buitenland bekend te maken, bleek eens te meer een zinnig initiatief. Maar kan het zomaar dat Unibel twee dagen voor het festival ten einde loopt al geen brochures meer voorhanden heeft?

Terwijl *De potloodmoorden* naar het festival van Dublin zal worden gestuurd, zou *Menuet* (van Lili Rademaekers) naar het festival van Hyères gaan: een filmtiendaagse van de jonge film.

Het ogenblik dat Vlaanderen (of België) de voetsporen zal kunnen drukken van een (film-)land als Zwitserland b.v. ligt nog ver af! De Zwitserse film raakte plotseling een 10-tal jaren geleden van de grond dank zij een klubje vrienden („groupe des cinq”) die mekaar kenden van de Zwitserse TV en besloten films te gaan maken. Met minieme financiële middelen en met hand- en spandiensten van het TV-medium schoot de Zwitserse film in eigenheid het filmfirmament binnen. En Zwitserland is ook maar een klein landje, met zelfs vier talen. Precies het omgekeerde doet zich in Vlaanderen voor.

En dat terwijl het zoveelste voorstel tot dekreet van kamerlid André De Beul (VU) wat betreft de oprichting van een heus „productiefonds” dat momenteel bij de Vlaamse Raad ter tafel ligt. De desinteresse van de Vlaamse poli-

tici kennende, lijkt het weer een doodgeboren kind te worden. In Nederland geeft het Productiefonds aan vele jongeren van sterk uiteenlopend pluimage de kans om een film te maken. Het productiefonds wordt gespijzigd door een vast taxatiebedrag op de prijs van een bioskoopkaartje. Zelfs de liefhebber van Amerikaanse horrorgruwel steunt op die manier de Nederlandse film.

Een man als Guy Lee Thys, die thuis de filmprojecten blijft opstapelen, heeft bedreigd naar de Raad van State te stappen wanneer hem een volgende keer nog eens subsidies zullen worden onthouden. Hij beschouwt dat (het niet krijgen van subsidies) niet meer, maar ook niets minder dan een „beroepsverbod”!

Cannes 1982 heeft intussen wel bewezen dat wanneer je liefde voor de kinema groot genoeg is er veel mogelijk is. En dat wanneer je een keikop bent, je ook poorten kan openduen. In dat opzicht zou Cannes 1982 wel eens iets los hebben gemaakt en van betekenis kunnen zijn voor de Vlaamse film. Freddy Sartor

ian

d' Oude Kapel (Gent) organiseert dans-info-dag

Op zaterdag 11 september 1982 organiseert het Centrum voor Dans en Beweging „d'Oude Kapel” (St.-Kwintensberg 84, Gent), de eerste info-dans-dag die in ons land gehouden wordt, en dit met de medewerking van de stad Gent. De bedoeling ervan is om de pers, het publiek en alle bij de danskunst betrokken individuen en verenigingen in te lichten over wat er in Vlaanderen op dansgebied zoal gebeurt en geboden wordt. Aan deze info-dans-dag kunnen zowel liefhebbers deelnemen als professionele instellingen (zo zegden reeds het Ballet van Vlaanderen en het Stedelijk Instituut voor Ballet van Antwerpen hun deelname toe). Tijdens de info-dans-dag worden op de binnenkoer van het Centrum standjes tegen geringe kostprijs ter beschikking gesteld van al wie zich ook maar bij de danskunst (in ruime zin, dus ook mime en bewegingstechnieken) betrokken voelt: dansscholen, gezelschappen, solisten, choreografen, uitgevers, pedagogen, akademies,

publicisten, sociaal-kulturele verenigingen, handelaars in dansartikelen, verenigingen die danskursussen of voorstellingen organiseren, enz. Zij kunnen op een vrij informele tentoonstellingsmarkt voorwerpen, folders, affiches, foto's, kranteknipfels e.d. uitstellen. Tegelijk worden in de dansruimte van d'Oude Kapel doorlopende demonstraties, fragmenten uit voorstellingen, acts en open lessen getoond... terwijl in eveneens doorlopende vraaggesprekken gepraat wordt over de zin, de aard en de omvang van de dansactiviteiten van de verschillende deelnemers. Het spreekt vanzelf dat aan deze voor Vlaanderen unieke gebeurtenis in de pers de nodige aandacht zal besteed worden.

Verder inlichtingen over deze eerste info-dans-dag kunnen verkregen worden op het sekretariaat van „d'Oude Kapel vzw”, bij mevrouw Jeanne De Coninck, Nekkerbergslaan 588, 9000 Gent, telefoon 091-21.31.46.

(NvB)

SPORT

Strijd om de opvolging

Wie Roland Garros wint wordt aangezien als wereldkampioen tennis op gemalen baksteen. In de voorbije jaren bestond desbetreffend niet de minste twijfel. Björn Borg heerste op gravel met absoluut gezag. Hij won de Franse openkampioenschappen liefst zesmaal en herstelde de tanende populariteit van Roland Garros. Cijfers maken deze bewering hard: toen de Zweed er zijn eerste titel won kochten 63.367 toeschouwers een toegangsbewijs. Vorig jaar bezochten niet minder dan 238.008 tennisliefhebbers het toernooi!

Björn Borg was inderdaad een kampioen van ongewoon gehalte. We zeggen „was” omdat de Zweed inmiddels openlijk heeft toegegeven (voorlopig) enkele stappen terug te willen zetten. Hij stelt dat nog andere dingen dan tennis belangrijk zijn in het leven en hij voegt er aan toe de courts te zullen verlaten wanneer hij geen vreugde meer beleeft aan het spel.

De taal van een kampioen die met de jaren wijs is geworden en die moeiteloos aanvoelt over zijn hoogtepunt heen te zijn. Borg heeft een kleine tien jaar lang de tennissport beheerst. Met vanzelfsprekend meesterschap won hij de meest prestigieuze toernooien en zijn fans vergaten er zowaar bij dat zijn prestaties onwaarschijnlijk veel eisten van zijn lichamelijk en geestelijk weerstandsvermogen. Want in de tennissport worden de „meesters” voortdurend en hevig bestookt. Borgs karakter en kunde verdreven die „wet” even naar de achtergrond. Maar intussen hebben John McEnroe en Ivan Lendl het al aan den lijve kunnen ondervinden. De Amerikaan, die voorbestemd scheen om Borg op zijn minst te evenaren, sukkelde met kwetsuren en blijft (te) graag afwezig op trage gravelbanen. Lendl, de Europese kroonprins van de meester, verklaarde verdacht vroeg forfait voor Wimbledon en werd op Roland Garros in de achtste finales geklopt door de

zeventienjarige Matz Willander wiens talenten in de voorbije winter door het toernooi van Brussel werden gereveleerd. De jonge Zweed — die ook bij voorkeur vanop de baseline opereert — drukt de sporen van zijn illustere landgenoot die in en rond Stockholm blijkbaar school heeft gemaakt.

Door de ontwikkelingen van de voorbije maanden is er in de tennissport een totaal nieuwe situatie ontstaan: de strijd om de opvolging van Borg is nog helemaal niet beslecht. McEnroe zal in Wimbledon normaliter niet te kloppen zijn maar de humeurige Amerikaan spreidt zijn meesterschap niet doorlopend uit. De „grand chelem” is ook voor hem (nog) niet weggelegd. Het is niet helemaal onbegrijpelijk. Door de internationale tennisexplosie moeten de grote kampioenen het ganse jaar door onder druk presteren. Elke nederlaag wordt door de media zorgvuldig geregistreerd en wereldwijd verkondigd. De concurrentie wordt bovendien alsmat scherper. Op

Roland Garros ontbreken Borg, McEnroe en Tanner maar met Connors, Gerulaitis, Clerc, Villas, Lendl, Willander en andere opdringende jongeren is er nog ruim genoeg klasse aanwezig om de belangstelling te prikkelen. Tennis houdt inderdaad de massa vast. De „passieve belangstelling” voor de sport loopt nog niet terug. Ondanks wij menen dat het verzadigingspunt door de talloze Grand Prix reeds werd overschreden. Maar een tenniswedstrijd kan moeiteloos door een televisiecamera worden „gevangen” en mede daardoor geloven steeds meer organisatoren in die sport. Hoe anders verklaren dat men

zich in Antwerpen opmaakt voor het European Champions' Championship (EEC) dat normaliter van 29 november tot 5 december in het Sportpaleis doorgang moet vinden. Met dit toernooi, dat binnen de kortste tijd de tegenhanger moet worden van de Amerikaanse Masters Championship, is een prijzenbedrag gemoeid van 700.000 (jawel, zeventienhonderdduizend) dollar. Ofte ongeveer 35 miljoen frank. Men verwacht, en wellicht niet ten onrechte, dat de besten ter wereld voor zo'n prijzenpot hun racket zullen bovenhalen. In de gegeven omstandigheden „zou” het zelfs niet moeilijk zijn om voldoende sponsors te vinden ten einde de financiële risico's tot een minimum te herleiden.

Wordt het prestigieuze opzet van ProServ City 7 Europa, de naam van de organiserende firma wiens wortels reiken tot in Amerika, gerealiseerd, dan rijst natuurlijk de vraag wat het BOIK met haar toernooi(tje) — in vergelijking tenminste — moet? Of is dit misschien een middel om de „kommercanten” van het Olympisch Komitee opnieuw met hun werkelijke opdrachten te konfronter?

Borg: „Er zijn in het leven belangrijker dingen dan tennis. Mariana bij voorbeeld...”

Rode Duivels: overspeeld

In Kopenhagen is gebleken dat men tijdens de komende wereldkampioenschappen van de Rode Duivels het beste en... het slechtste mag verwachten. In de wedstrijd tegen de Denen voetballen zij een half uur voortreffelijk. In deze betere periode presterden de afwerkers evenwel benedend peil. De nul bleef bijgevolg op het scorebord. Naarmate de wedstrijd vorderde brokkelde hun weerstand af. In het middenveld begon Van Moer, die door

sommige journalisten met een soort religieuze eerbied wordt bejegend, eigenlijk nog enkel fouten. Hij kon noch het ritme noch de afstand aan. We verwachten dat dit verschijnsel zich in het broeierige Spaanse zuiden vaker zal voordoen. Coeck miste eveneens kracht en brio om het wedstrijdbeeld te kunnen omgooien. De Belgische ploeg werd in het middenveld eigenlijk doodgewoon overspeeld door de Deense huurlingen die met het verstrijken van de tijd naar grotere eenheid in denken en handelen groeiden. Guy Thijs, die na afloop weer met zijn verklarende goedwillende formules goochelde, zal wel ongerust de Deense hoofdstad verlaten hebben. In het middenveld beschikken zijn Rode Duivels immers over weinig alternatieven en de verdediging, waarin Renquin bewees dat trainer Ivic overschot van gelijk had toen hij hem uit Anderlechts eerste elftal weerde, is ook geen homogeen blok.

De voorlaatste oefenwedstrijd van de Rode Duivels leverde slechts een zekerheid af: Pfaff is 's lands beste doelman en Theo Custers moet nog bewijzen dat hij de betere is van Munaron, De Coninck en Preud'homme die minstens evenveel recht hebben op een plaats op de bank.

Mommens, talentvol op het voetbalveld maar ook op het kaatsplein van Lebbeke Lindeke...

Goed om weten

NAÏEVELINGEN

De Engelsen hebben dus opnieuw de Europabeker voor landskampioenen gewonnen. Aston Villa, in het voorbije seizoen in de Engelse competitie niets meer dan een onopvallende middenmoter, versloeg in Rotterdam het onverwinnelijke Bayern München met 1-0.

Twee belangrijke conclusies liggen voor de hand. De Britten zijn heus niet zo naïef als graag wordt voorgesteld. Aston Villa produceerde een soort voetbal waarop in onze kretreinen om onverklaarbare redenen met misprijzen wordt neergegekeken. Drie aanvallers waaronder twee specifieke vleugelspelers en een boom van een middenvoor die klappen opvangt en uitdeelt en die vooral zwaar op de verdedigers weegt. Door die voorbijgestreefde (?) veldbezetting verkeert de tegenstander in de onmogelijkheid echt massaal aan te vallen. Want bij drie aanvallers horen op zijn minst vier, en meestal vijf verdedigers, waardoor de tegenpartij nog hooguit met vijf of zes spelers tegelijk kan aanvallen. Een heel simpele maar erg soliede redenering die de middelmatig begaafde Engelse ploeg toeliet een intrinsiek sterkere tegenstander in toom te houden en zelfs, mits enige meeval, te verslaan.

Want die Engelsen, wij hebben het al vaker gezegd, zijn nog zo gek niet. Tactisch hebben ze alle watertjes doorzwoomen, ze hebben het in hun lange professionele geschiedenis allemaal al wel eens eerder meegemaakt.

Ze weten waar het in voetbal op aankomt, ze weten wat de toeschouwers van ze verwachten. Ze laten zich nooit verleiden tot boerenbedrog en waken erover dat hun „koopwaar” aan minimale kwaliteitsnormen voldoet.

Dat bleek onder meer ook tijdens de twee Cupfinals. Queens Park Rangers, een alledaagse tweedeklasser, was niet minder sterk dan Tottenham. Het verschoot zich niet achter defensieve, spektakeldo-

dende tactieken die nadien gemakkelijk „teoretisch” zouden kunnen verantwoord worden.

Britse voetballers zijn eerlijke zakenlui die hun rechten en verplichtingen tegenover hun clubs, hun supporters en hun sport veel beter kennen dan onze verwende topspelers. Het is heus geen toeval dat de meest prestigieuze Europacup jaar in jaar uit door Britten wordt gewonnen. En het is misschien zelfs een geluk voor de voetbalsport.

Onze tweede bedenking betreft uiteraard Bayern München. De uitdurende Duitse landskampioen bezat meer dan genoeg talent om de overwinning te kunnen verantwoorden. Mits enige meeval zou die er overigens ook gekomen zijn. Maar doelkansen moeten nu eenmaal benut worden...

Verder viel het ons op hoe zeer Bayern afhankelijk is van de vorm van het duo Rummenigge-Breitner. De rest beweegt zich rond dit klasrijke duo. Het spreekt evenwel vanzelf dat een topploeg die zich op zo een smalle basis meent te mogen bewegen meer kwetsbaar is dan een solied Engels team waar gelijk wie kan vervangen worden zonder dat dit zichtbare gevolgen heeft voor het ploegrendement. Ook daarin verschillen de Britse clubs van de op supersterren geënte Europese topclubs.

Wij kunnen gewoon niet begrijpen hoe Bayern het klaar speelde een seizoen lang een getalenteerde spelmaker als Sigurvinsson met systematische zorgeloosheid te negeren... De IJslander zal wel gelijk hebben wanneer hij stelt dat de „diktators” Rummenigge en Breitner zijn adem niet verdroegen.

Andere vaststelling was dat de Duitsers zichtbaar fysieke en mentale weerbaarheid misten. De zware Bundesliga heeft sporen getrokken in hun lichamelijk en geestelijke weerstandsvermogen. Het is geen geruststelling in het vooruitzicht van de Mundial. In het warme Spanje zouden zich wel eens gekke ontwikkelingen kunnen voordoen. De Argentijnen en Brazilianen zitten al weken in trainingskampen. Zij laadden zich op terwijl de Europeanen zich bleven uitsloven in de vele nationale en internationale competities die in de eerste plaats dienen om de club- en bondskassen te spijzen.

Het CDC-bezoek Vlaanderen, ook ons huis

Het tegenbezoek van 47 Catalaanse CDC-leden, na twee VU-bezoeken aan Catalonië, is uitgegroeid tot een buitengewoon leerzame en hartelijke ontmoeting. De groep stond onder leiding van Jordi Piquet, voorzitter van de Kommissie Organizatie van de Convergencia, en van onze goede Nederlandstalige Catalaanse vriend Marti Alonso, die tijdens de Vlaamse bezoeken aan Catalonië reeds gefungeerd had als tolk en gids.

Na de verwelcoming op het vliegveld en een paar taalincidenten in hotel Métropole (lees daarvoor dio Genes op blz. 4) bezochten onze gasten onder deskundige Vlaams-Brusselse leiding de (zeldzaam geworden) mooie hoekjes van de hoofdstad. Speciale aandacht ging daarbij naar de Vlaamse Grote Markt, het monument van Egmont en Hoorn (het waren Castillanen die jullie dat destijds gelapt hebben, geen Catalanen!) en naar „het paleis waar Fabiola woont“ („het is een Catalaanse, maar misschien kent ze wel geen Catalaans“).

Het avondmaal werd, in aanwezigheid van minister Schiltz, genuttigd in een Catalaans restaurantje aan de Beenhouwerssteeg. Zaterdag in de voormiddag werd Diksmuide bezocht. Het stadsbestuur was zo vriendelijk, het gezelschap een receptie ten stadhuis aan te bieden, in aanwezigheid van de VU-begeleidingsgroep, onze plaatselijke mandatarissen en de afdelingsvoorzitter. De Catalanen hadden zich uitgesloofd om voor iedereen een geschenkje mee te brengen. Tijdens het verder verloop van hun verblijf zou trouwens blijken, dat hun voorraad geschenken praktisch onuitputbaar was: overal en bij iedereen die hun weg kruiste, lieten zij minstens een handvol stickers maar doorgaans een heus presentje achter. Het ontroerendste ogenblik van de dag was het bezoek aan de

Ijzertoren. In de crypte werd een krans neergelegd namens de CDC, waarna Maurits Coppieters een ontroerende toespraak hield. Over de betekenis van Diksmuide en de Ijzertoren hadden de Catalanen een uitvoerige nota gekregen (voor de vertaling ervan zorgde Roel Van der Stichelen, die trouwens gedurende de hele reis als tolk fungeerde en die — ook en vooral namens de Catalanen — hier nog eens extra bedankt dient te worden).

Nadien werd getafeld in hotel St-Jan: een met trappist begoten Breugelmaaltijd, die alle aanwezigen nog lang en aangenaam zal heugen. Te Brugge zorgden onze VU-schepenen voor een receptie in de wondermooie grote zaal van het stadhuis. Nadien werd verbreed in het VU-lokaal Breydel. Het duurde geen vijf minuten of alle aanwezigen hadden een CDC-shirt aan. Het bezoek aan Brugge, gekroond met de klassieke vaart op de reien, maakte een grote indruk op de Catalanen. Terwijl de talrijk aanwezige VU-gastheren — onder wie voorzitter Anciaux en enkele Westvlaamse parlementsleden — zich nog maar eens rekenschap konden geven van het feit, dat Vlaanderen in Brugge een onvervangbaar visitekaartje en kwaliteitslabel bezit. Het avondmaal werd genoten in restaurant Hof ter Groeninghe te Ninove, waar volksvertegenwoor-

Groepsfoto aan de Paxpoort.

diger Jan Caudron — reeds tweemaal mee van de partij te Barcelona — zorgde voor een passende attentie: een mooi staaltje kant voor alle aanwezigen. De tafelrede werd gehouden door voorzitter Anciaux. Jordi Piquet en Marti Solers deden het wederwoord. Waarna opnieuw de onuitputtelijke voorraad Catalaanse geschenkjes werd aangesproken en uitgedeeld.

Zondag bezocht de groep een

stukje Noord-Nederland. Maandag was het terugkeer geblazen. Onze Catalaanse CDC-vrienden waren in de wolven over Vlaanderen en de VU-gastvrijheid. Op de bus naar Zaventem werden voor het laatste de twee volksliederen gezongen en klonken nog maar eens de kreten „Visca Catalunya“ en „Leve Vlaanderen“.

Deze vriendschappelijke samenkomsten in Catalonië en Vlaanderen dragen niet alleen bij tot een

grotere kennis en een beter begrip van onze verschillende en toch gemeenschappelijke strijd, zij bevorderen daarenboven de partijcontacten binnen de EVA en zij geven aan alle deelnemers een warm gevoel van nationalistische solidariteit en Europese samenhang. Een van onze Catalaanse gasten schreef in het VU-gastenboek: „M'he sentit a Flandes com a casa meua“. Ik heb me in Vlaanderen gevoeld gelijk in mijn eigen huis.

20ste VU-kongres 5-6 juni 1982 Antwerpen

Ekologie en ekonomie naar een nieuw evenwicht

ZATERDAG 5 JUNI

Voormiddag

10 u.: Inleidende rede en situering van de werkzaamheden door vergaderingsvoorzitter Frans Kuijpers.

10 u. 15: Sektievergaderingen:

„Algemene beginselen“: (A)
voorzitter: Willy De Saeger
referent: minister Hugo Schiltz

„Ruimtelijke ordening, vervoer en verkeer“: (B + E)
voorzitter: Senator Oswald van Ooteghem
referent: Jan Peumans

„Energie“: (C)
voorzitter: Senator Nelly Maes
referent: André Geens

„Fysisch leefmilieu“: (D + F)
voorzitter: volksvertegenwoordiger

Daan Vervaeke
referent: volksvertegenwoordiger Willy Desaeyere.

Namiddag

14 u.: Plenaire vergadering. Stemming over de resoluties uit de sekties:
— algemene beginselen (A)
— fysisch leefmilieu (D-F)
— ruimtelijke ordening, vervoer en verkeer. (B-E)

ZONDAG 6 MEI

Voormiddag

10 u.: Plenaire vergadering. Stemmingen over de resoluties van de sektie energie (C) en de aktualiteitsresoluties.

Namiddag

14 u. 30: Openbare slotzitting met binnen- en buitenlandse gasten.

Kongresrede door volksvertegenwoordiger Jaak Gabriëls. Slottoespraak door de partijvoorzitter, volksvertegenwoordiger Vic Anciaux.

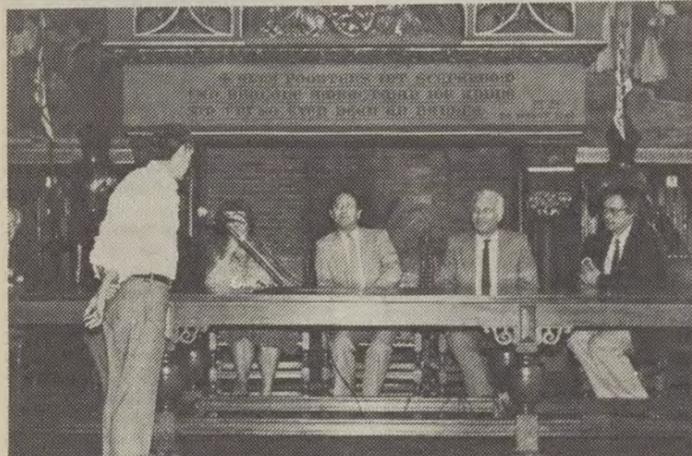
De muzikale omlijsting wordt verzorgd door de Brabantse liedjesgroep Zakdoek.

17 u. 30: Vlaamse Leeuw.

PRAKTIKA

Waar: Universitaire Instelling Antwerpen, Aula Major. Universiteitsplein 1 2610 te Wilrijk. Telefoon: (031) 28.81.78. Middagmaal en kinderopvang

De kongresgangers worden verzocht de ontwerp teksten mee te brengen naar het kongres. De amendementenbundel wordt ter beschikking gesteld van de aanwezigen.

Catalaans dankwoord in het Brugs stadhuis.

Een Vlaams Onthaalcentrum te Meerhout geopend

Reeds lange tijd rijpte het idee om in het arr. Turnhout een administratief centrum uit te bouwen met Vlaams-nationale grondslag.

Wel vond men dat het niet louter een politiek zenuwcentrum mocht zijn waar de VU haar sekretariaatswerk zou vervullen. Het sekretariaat moest en zou de levende kern, het hart van de gehele Vlaams-nationale werking in het arr. worden. Uiteraard rijst hierbij de vraag waarom dit sekretariaat niet centraler in het arr. gepland werd, maar wel te Meerhout. In Meerhout bood zich echter een uitstekende gelegenheid aan qua behuizing en bovendien woont de arrondissementsschep in Meerhout zelf zodat vlotter en efficiënter kan gewerkt worden. Hier een overzicht van de diensten die in het centrum een onderdak vinden.

Tijdens de openingsplechtigheid van 7 mei 11. Voorzitter Vic Ancaux tijdens zijn toespraak. Naast hem Gaston Craps, de voorzitter van VU-Meerhout en VU-voorzitter Hugo Draulans.

In Mechelen was reeds enige jaren de Berthouderskring actief. In het Turnhoutse bestonden echter enkel sporadisch Vlaamse kulturele kringen zonder binding met elkaar.

Men begon aan een coördinatie en vroeg een erkenning aan als streekorganisatie. Ondertussen is op 17 april te Willebroek reeds de landsbond opgericht om al de Vlaamse kringen uit heel Vlaanderen in één bundelende vereniging onder te brengen.

In het arr. zijn een zevental afdelingen erkend. Op het sekretariaat wordt dus de coördinatie tussen de kringen verzekerd, wordt bijstand verleend aan de programmatie en organisatie van socio-kulturele activiteiten en wordt gewerkt aan de verdere uitbouw van deze organisatie.

Door de vestiging in Meerhout hebben alvast twee socio-kulturele verenigingen er hun thuishaven: de Vlaamse Kring Meerhout en het FVV-Mareholt (federatie van Vlaamse Vrouwen).

Vlaams-nationaal Studiecentrum

Deze studiedienst houdt zich bezig met arr. problematieken en stelt hier rond dossiers samen in samenwerking met de plaatselijke mandatarissen.

Ook worden van hieruit de verscheidene VU-streekbladen begeleid. Verder is men druk doende met de uitbouw van een archief dienaangaande.

„Mensen met vragen”

Onlangs startte in Herenthout het Kempisch Sociaal Dienstencentrum voor mensen met allerlei moeilijkheden. Dit centrum wordt nu vertakt naar Meerhout toe.

Vanaf mei startte elke dinsdag van 18 tot 20 u. een zitdag door een maatschappelijk werkster.

In een fraaie folder, verspreid over de hele gemeente, vernemen we dat geen enkel probleem uit de weg gegaan wordt. Gaande van behulpzaamheid in de administratieve doolhof van allerlei formulieren tot de ernstige levensproblematieken van verslaving, gezinsmoeilijkheden en depressies.

Het centrum kan trouwens hiervoor beroep doen op een deskundig begeleidingsteam bestaande uit een geneesheer, een psycholoog, een orthopedagoge, een advocaat, een doctor in de rechten en een licentiate rechten en een licentiate gezins- en sexologische wetenschappen.

Naast het begeleiden of oplossen van deze problemen worden nuttige informatiebrochures verzameld. Belangstellenden kunnen dus steeds informatie over premies, kanker, beroepsziekten, e.d.m. bekomen.

Stilaan begint ook de job-Infoeurs gestalte te krijgen en zal deze eerlang operationeel worden.

Werkzoekenden zullen op regelmatige tijdstippen ingelicht worden over voor hen geschikte plaatsaanbiedingen.

Hiervoor zal samengewerkt worden met het dienstencentrum van Leuven.

VVM

De gemeenteraadsleden en OCMW-leden van de Volksunie kunnen hier terecht voor informatie over allerlei gemeentelijke aangelegenheden. Men beschikt trouwens reeds over een ruim gamma aan brochures, wegwijzers, e.d.m. over alle aspecten van het gemeentebestuur.

Natuurlijk beschikt ook de Volksunie over de nodige ruimte. De redactie van het arr. ledenblad, de ledenadministratie en de andere specifieke partijtaken worden hier verzorgd.

Het sekretariaat zelf is gehuisvest op de eerste verdieping van het grote herenhuis aan de Beerstraat 10, vlakbij de markt.

Men beschikt er over twee ruime kantoren en een vergaderzaal met cafetaria. Andere verenigingen die dat wensen, kunnen ook hier gebruik van maken.

Het dagelijks beheer staat onder leiding van de arr. sekretaris, Lucien Beyens, bijgestaan door Hugo Draulans als arr. voorzitter.

De kantoren zijn elke werkdag open van 8 u.30 tot 19 u.

Er werd ook nog meegedeeld dat het in de bedoeling ligt om scholieren behulpzaam te zijn met hun opzoekingswerk naar nuttige documentatie voor eindwerkjes aangaande Vlaamse of arrondissementele problematieken.

Rob. Geeraerts schreef „Energie-boek”

Energie is één van de meest belangwekkende onderwerpen geworden sinds de energiekrisis van 1973, daar twijfelt geen mens meer aan. Rob Geeraerts, VU-provincieraadslid en gemeenteraadslid te Laakdal, heeft dit onderwerp reeds jaren bestudeerd. Zowel de klassieke als de alternatieve energiebronnen met hun mogelijkheden, onmogelijkheden, voordelen en nadelen worden behandeld: biomassa, zonne-energie, wind- en waterkracht, aardwarmte, warmtepompen enz. krij-

gen aandacht, naast uitgebreide hoofdstukken over energieverbruik, besparingen en kernenergie.

Een vrij algemeen energieboek dus, vooral bedoeld voor de energie-leek, die op een vlugge en eenvoudige wijze kennis over dit onderwerp wil opdoen.

Het boek zal officieel voorgesteld worden tijdens een receptie op vrijdag 4 juni 1982 om 20 uur in zaal Het Bieke, Ham-Eindhoven, Laakdal.

VU-Geel naar Diksmuide

Op zondag 4 juli gaat VU-afdeling Geel naar Diksmuide. Vertrek: Geel-Markt om 7 u. stipt. Prijs: volwassenen: 200 fr.; kinderen tot 12 jaar: 100 fr. Inschrijven vanaf heden bij: André Peeters, Goorkens 4, Geel. Tel. 014-58.58.79 dagelijks na 19 u.; Sporta De Waele, Dr. Vandeperestraat 2, Geel. Tel. 014-58.97.36 dagelijks van 9 tot 19 u. Ofwel bij de bestuursleden van afdeling Geel.

ANTWERPEN

JUNI

- 4 **BERCHEM**: Dia-voorstelling met nabespreking „Schatplichtig Vlaanderen”. Om 20 u.30 in het Kultureel Centrum, Drie Koningsstraat. Inr. Vlaamse Kring.
- 5 **NIJLEN**: Jaarlijks bal ten voordele van de VU-fanfare & Drumband Kempenland in feestzaal Nilania te Nijlen. Om 20 u. Orkest Eddy Smets.
- 5 **HOMBEEK-LEEST**: Barbecue op de hoeve „Ten Broecke”, Kerkenblokweg 28 te Leest (Mchelen) om 20 uur.
- 8 **BERCHEM**: Uitstap naar het Kalmthouts arboretum. Inr.: FVV-Berchem.
- 8 **WOMMELGEM**: Spreekbeurt over „Gemeentebestuur: hoe het anders kan” door volksvertegenwoordiger Jaak Gabriëls. Om 20 u. in Den Klauwaert.
- 12 **ANTWERPEN (stad)**: Braadfeestjansavond in de lokalen van het jeugdcentrum „Den Wolsack”, Oude Beurs. Om 20 u. Onkosten 250 fr. Inschr. Wetstraat 12. Tel. 031/36.84.65.
- 18 **WOMMELGEM**: Toppiljart: in één keer af! Om 20 u. in Den Klauwaert.
- 19 **ANTWERPEN**: Info-beurs ingericht door de Kulturele Raad van de Stad Antwerpen. Ook de Vlaamse Aktie- en Kultuurgemeenschap neemt hieraan deel (stand nr. 70). Op 19 en 20 juni van 10 tot 18 u., Stadsfeestzaal, Meir. Op zaterdag een prachtige diamontage „Vlaanderen in Europa” in de dia- en projectieaal om 16 u. Deze diamontage wordt eveneens vertoond op zondag 20 juni om 12 u. Gratis inkom.
- 22 **NIJLEN**: Fietstocht naar Gestel en 't Schipke. Vertrek aan Kempenland om 19 u. Organizatie: FVV.
- 22 **ANTWERPEN (stad)**: Spreekbeurt door Hugo Schiltz, gemeenschapsminister. Om 20 u.30 in zaal Bristol, Frankrijklei 19. Inrichters: Vlaamse Aktie- en Kultuurgemeenschap.
- 24 **HOBOKEN**: 11 juli-vingering in zaal Molenhof om 20 u. (St-Bernardssteenweg 669). Optreden van Miel Cools — samenzang — Strijdrede door Andries Bogaert, voorzitter VVNA.
- 26 **BOOISCHOT-SCHRIEK**: Guldensporendansfeest met orkest „The Pirots” in de werkhuizen van Charel Heylen, Oude Aarschotsebaan 86 te Booischot. Om 21 u. Inkom 80 fr.
- 26 **MERKSEM**: Barbecue ingericht door de Vlaamse Vrouwen Vereniging Inl. tel. 46.66.82.
- 27 **ANTWERPEN**: Wandeling naar het „Verdrongen Land van Saeftinghe”. De onkosten bedragen hiervoor slechts 100 fr. voor de gids, er wordt geen vervoer ingelegd, iedereen rijdt met zijn eigen wagen, degenen die over geen vervoer beschikken kunnen ook mee, voor juiste afspraken: Wetstraat 12, tel. 36.84.65.

Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Antwerpen

Plaatsen van gegradueerde sociale verpleegkundige worden openverklaard.

De huidige bruto aanvangswedde: 40.425 fr. per maand of 40.962 fr. per maand, naargelang de kandidaten gerechtigd zijn op standplaatsvergoeding of op hardtoelage.

De kandidaten moeten in het bezit zijn van een wettelijk diploma van gegradueerde sociale verpleegkundige, geveerd en geregistreerd door de Provinciale Geneeskundige Kommissie. Vorige diensten worden in aanmerking genomen voor bijkomende weddeverhogingen.

De kandidaten mogen de leeftijd van 40 jaar niet overschreden hebben op 14.6.1982. Toepassing van de wetten van 3.8.1919, 27.5.1947 en 27.7.1961.

De aanvragen moeten uiterlijk op 14.6.1982 toegekomen zijn op het sekretariaat, Lange Gasthuisstraat 33, Antwerpen.

Inschrijvingsrecht: 300 fr. Verplicht inschrijvingsformulier en volledige voorwaarden te bekomen op de 7de Afdeling Personeelszaken, Lange Gasthuisstraat 39, Antwerpen (tel. 31.09.70-32.98.35).

(Adv.)

Zondag 6 juni Antwerpen:

Mars tegen atoom wapens

Het Vlaams AktieKomitee tegen Atoomwapens (VAKA) en het Overlegcentrum voor de Vrede (OCV) doen een oproep om deel te nemen aan een waarschuwingmars op zondag 6 juni. Het blijkt immers uit diverse verklaringen, o.m. van de minister van Defensie Vreven, dat de Belgische regering voorbereidingen treft tot de plaatsing van 48 kruisraketten. Het gevaar is niet denkbeeldig dat tengevolge van de NAVO-zitting in Bonn (9-10 juni) onze regering definitief zal beslissen tot opstelling van die raketten.

Tegelijk met die NAVO-zitting is er te New York een bijzondere zitting van de Verenigde Naties over ontwapening (7 juli-9 juli). Op deze zitting zullen er tot de regeringen en de wereldgemeenschap oproepen en voorstellen worden gedaan om tot ontwapening te komen.

De mars van 6 juni moet gezien worden als een steun aan de bijzondere zitting van de UNO over ontwapening en als een waarschuwing aan het adres van onze regering. Deze moet initiatieven nemen om de onderhandelingen in Genève meer kans op slagen te geven en druk uit te oefenen op de twee grootmachten opdat zij door concrete daden het ontwapeningsproces vlot zouden krijgen. Zo moet zij o.m. van de Sovjetunie de ontmanteling van de SS-20 eisen.

Sierpleister op gevels? Alle vochtisolaties

ATHOS pvba

Eikenstraat 212, Reet
Tel. 031-88.64.68

Ook ruwbouw & sleutel op de deur

Adv. 203

REISBURO
A 1409

Leo Laurent

Lambrechtshoekenlaan 284
MERKSEM
* * *

ALLE soorten REIZEN
* * *

Specialisatie VERRE OOSTEN

Telex: 71656
(031) 45 14 33
45 14 30

(Adv. 81)

BRABANT

JUNI

- 5 VOSSEM: VU-bal „Zes jaar Frans Trappeniers" in zaal Edelweiss.
 5 JETTE: Skandinavische tafel vanaf 18 uur in zaal St-Pieterskolle-ge. Inr.: VU.
 8 WEMMEL: Debatavond met Hugo Schiltz over „De zes in het Nieuw-Vlaanderen". Om 20 u.15 in het „Hooghuis" (aan de hoofdkerk). Moderator Marc Smout.
 10 BRUSSEL (stad): Algemene ledenvergadering met als sprekers Willy Kuijpers en Vic Ancaux. Om 20 u. in zaal Familia, Fr. Veke-mansstraat 131, Neder-over-Heembeek. Bestuursverkiezingen Neder-over-Heembeek.

Salons vanaf 8.900 fr.!

GALERIJ DE KEIZER

Exclusiviteit: salons lustrerie kleinmeubelen geschenkartikelen

Openingsuren:

Dinsdag, woensdag en vrijdag van 13 tot 20 u. Donderdag van 9 tot 20 u. Zaterdag van 9 tot 20 u. Zondag van 14 tot 18 u. Maandag gesloten

Zaakvoerder
 Staf Kiesekoms
 Keizerstraat 2
 TERNAT
 Tel.: 02-582 22 22

Aanbesteding

Schilderwerken gevels alg. sekr. te Brussel

Aan de gevels van het VU-sekretariaat te Brussel dienen een aantal schilderwerken te worden uitgevoerd. Hieronder een beschrijving van de werken en de prijsraming:

Alle houtwerk van kroonlijsten, ramen en deuren: zuiver maken, plaatselijk afbranden, afschuren, bij-schilderen, opstoppen en biplamuren, bijschilderen, daarna schilderen met 1 laag voorlak en afwerken met 1 laag lak.

Muren: zuiver maken en afschuren; barsten en naden, uithalen en opstoppen; slechte gedeelten herstellen. 1 laag isolatie om de ondergrond vast te zetten. Volledig plamuren en daarna schilderen met 2 lagen acrylverf. Kleur naar keuze.

Ijzerwerk: afschuren en zuiver maken; schilderen met 1 laag loodmenie; daarna afschilderen met 2 lagen roestwerende lak.

Raming van de werken 482.860 fr. (vierhonderd tweeëntachtigduizend achthonderdenzestig fr. BTW niet inbegrepen).

Kandidaten dienen hun offerten in bij de heer Willy De Saeger, algemeen VU-sekretaris vóór 30 juni 1982 op het VU-sekretariaat, Barrikadenplein 12 te 1000 Brussel.

(Adv.)

Firma VAN DOOREN

Hout

Eternit

Bouwspecialiteiten

MARLIER 1 1700 ASSE

Tel. 452.66.37 Thuisbestelling
02/452.76.67 Toonzalen

Gemeente Grimbergen (Brabant)

Het kollege van Burgemeester en Schepenen van Grimbergen brengt ter kennis dat één betrekking van klasseerder(st)er te be-geven is aan de gemeente Grimbergen.

De kandidaturen, vergezeld van de nodige bewijsstukken dienen uiterlijk op 24 juni 1982 bij een ter post aangetekend eigenhandig schrijven gezonden aan de heer burgemeester van Grimbergen. Nadere inlichtingen op de dienst Secretarie, tel. 02-269.12.47

(Adv. 84)

Naar Diksmuide

Schaarbeek

Inschrijvingen voor bus: Ezelsbrugske, Kon. St.-Mariastraat 66 te Schaarbeek. Tel. 02-215.68.08. Prijs 200 fr.

Wommel

Inschrijvingen voor bus bij Monique Froment, Panorama 36, tel. 478.19.93. Vertrek om 7 u. aan de hoofdkerk van Wommel. Prijs 300 fr., kind. 200 fr. Terugreis bezoek aan leper en bijwo-nen van de „Last Post"-plechtigheid. Terug omstreeks 21 u.

Jette

De jongeren uit Jette richten op 4 juli hun bus voor Vlaanderens bedevaart in. Vertrek 4 juli om 8 uur stipt aan café „Penalty", Kard. Merchiersplein te Jet-te. Inl. 428.26.60.

ZOEKERTJE

■ 25-jarige dame - regentes schoonheidszorgen zoekt een passende betrekking. Voor in-lichtingen zich wenden: O. Van Ooteghem, senator, A. Lonque-straat 31, 9219 Gentbrugge, tel. 30.72.87.

Gentse samenvoeging 6 jaar later: mislukt!

De bespreking van een begroting in een verkiezingsjaar betekende meestal een kritische blik op zes jaar beleid en het weergeven van een visie voor de toekomst.

De VU, die zes jaar lang een felle maar opbouwende kritiek leverde t.a.v. het gevoerde beleid, richtte zich in het begrotingsdebat tot het huidige kollege, maar eveneens tot het toekomstige kollege, hoe dit dan ook zal zijn samengesteld. Een beknopt verslag.

Fraktleider Guido De Roo (VU) stelde vast dat de structuren van de stad nog steeds niet aangepast zijn, enerzijds door de slechte voorbereiding van de fusie en anderzijds omdat bepaalde schepenen niet tegen hun taak opgewassen zijn. Hij belichtte enkele aspecten van drie alarmerende vaststellingen: de degraderende financiële toestand van de stad, de nog steeds stijgende werkloosheid in de regio en de nog steeds dalende bevolkingscijfers.

De samenvoeging van gemeenten had tot gevolg dat de stad Gent een veel grotere schuldenlast te verwerken kreeg. Het jaar 1981 vertoonde een deficit van ongeveer 1 miljard frank, enigszins aangezuiverd door de steeds kleiner wordende overschotten van vorige jaren die nu zijn opgebruikt. De huidige belastingdruk mag niet meer verhogen. De VU opteert voor een politiek van financieel evenwicht en herstel in besparingen en in reorganisatie van het beleid.

Besparingen

Er moet drastisch gesnoeid worden in onverantwoorde uitgaven (zoals vervoerkosten van het kollege). Niet rendabele eigendommen mogen niet worden aangekocht en overtollige eigendommen moeten worden verkocht. Door een betere opvolging van opdrachten kunnen verwijntresten wegens laattijdig betalen beperkt worden.

Reorganisatie

De stad Gent moet beheerd worden als een bedrijf, met een echte stads-huishouding. Een centrale bedrijfseconomische boekhouding kan hiertoe een hulp zijn.

Elk nieuw project dient vooraf het voorwerp uit te maken van een ernstige kosten-en-batensanalyse (wat b.v. niet gebeurt is voor de parkeergarage Vrijdagsmarkt). De centralisering en de automatizing van de aankopen moet dringend worden uitgebouwd. Het stedelijk Grond- en Bouwbedrijf moet worden gereorganiseerd.

Personeel

Wat het personeel betreft stelt men vast dat de stad Gent de grootste werkgever is van de provincie. Er zijn 5.500 personen tewerkgesteld in vast dienstverband plus nog 1.100 als t.w.w., BTK'er, stagiair of kontraktuele. Het onderwijs moet nog eens apart worden gerekend. Ongeveer 60 % van de uitgaven van de gewone begroting wordt opgeslorpt door personeelsuitgaven (5,5 miljard fr. per jaar!). Een flink deel van het bestaande personeel kan evenwel op een meer efficiënte en rationele manier worden tewerkgesteld. De huisvesting van het personeel is een probleem dat al decennia aansleept: er is nog steeds geen vestigingsplaats gevonden voor de centrale administratie, ondanks de vele plannen en aankopen van terreinen. Gent bezit nog steeds geen dienst die zich zelfstandig bezighoudt met de studie van rationalisering, arbeidstechniek, enz. De loketdiensten zijn onvoldoende gedecentraliseerd; de computer heeft men uit handen gegeven aan een interkommunale, zodat men deze problemen niet van binnen uit kon aanpakken.

Werkloosheid

De werkloosheidscijfers in het arrondissement stegen van 7.559 volledige werklozen eind 1974, naar 29.852 eind '81. De industriële werkgelegenheid daarentegen verminderde in dezelfde periode met 14.802 of 21,5 %. De dalende trend van de economische activiteit in de Gentse regio is slechts gedeeltelijk opgevangen door het aantrekken van trafieken in de Gentse haven. Dit positief effect wordt echter teniet gedaan door andere verschijn-

selen: het 10-jarenplan dreigt een 30-jarenplan te worden door de traagheid van de overheid, de havenregie klampt nog vast aan een verouderd en onjuist boekhoudingssysteem en vaak wordt nagelaten een ernstige kostprijsberekening van de geplande investeringen te maken.

Verkeer

Ondertussen moeten dringend een aantal punten aangepakt of afgewerkt worden: het afwerken van de grote ring, het wegwerken van de overbelasting op de kleine ring, het verbeteren van de overbezette penetratieassen naar de kuip van Gent, de uitbouw van attractieve verkeersvrije handelsstraten, de uitbouw van fietsroutes, het aanbrengen van groen, het realiseren van een intensieve stadsvernieuwing met raadpleging v.d. plaatselijke bevolking, enz.

Oswald Van Ooteghem (VU) vulde het hoofdstuk ruimtelijke ordening nog aan met een situatieschets van het verkeersknooppunt Dampoort. Alhoewel aanvankelijk door Openbare Werken een viadukt (fly-over) gepland was om de verkeersstroom op te vangen — het bruggehoofd werd trouwens reeds aangelegd en kostte 50,5 miljoen — vond de CVP-schepen dit plots in '77 onaanvaardbaar. Tientallen parlementaire vragen werden hierover reeds gesteld (de voorlopige brugconstructie is nu in slechte staat) maar nog steeds is er vanuit het stadsbestuur geen doeltreffende oplossing bedacht.

Sociaal?

Van Ooteghem kloeg ook de sociale huisvestingspolitiek van het kollege aan. De projecten zijn te grootschalig en kosten te veel zowel aan de stad als voor de toekomstige huurders. Wie geen goede partijkaart heeft, geraakt trouwens niet aan een sociale woning; met sociale noden wordt geen rekening gehouden. De stad laat anderzijds haar eigen gebouwen voor een deel leegstaan en werkt aldus de verkrotting nog in de hand. Mindervaliden hebben trouwens vrijwel geen toegang tot openbare gebouwen en kunnen zeker geen gebruik maken van het openbaar vervoer, argumenteerde Lucien De Spriet. De stad heeft haar projecten volledig verkeerd aangepakt: openbare gebouwen hebben vaak trappen en liften ontbreken terwijl rolwagpatiënten zeker de stoepen niet op en af kunnen.

Politie

Frans Baert (VU) kwam in het debat tussen om enkele mistoestanden bij de politie in het licht te stellen. 85 plaatsen in het kader zijn permanent onderbezet, naast een vrij grote afwezigheidscoëfficiënt ingevolge ziekte e.d. De agenten moeten daardoor vaak veel uren kloppen; ze worden ook veel te veel ingezet voor niet-politionele taken (administratie...) De agent moet terug een wijkagent worden. De dienstverlening aan de bevolking moet verder gedecentraliseerd worden via wijk-commissariaten die ook 's nachts bemand moeten zijn.

Onderwijsproblemen

Willy Storms behandelde tenslotte het hoofdstuk onderwijs. Bij het bestuderen van de begrotingscijfers had hij vastgesteld dat veel te veel uitgaven door de stad zelf worden gedragen, dus zonder subsidiëring, en dit zowel wat de werkingskosten betreft als wat de personeelskosten betreft. Voor dit

laatste is trouwens de begrotingspost onderschat, aangezien de weddeaanpassingen via indexering hoger zullen zijn dan voorzien.

Hij pleitte voor een werkelijke pluralistische geest in het stedelijk onderwijs, zodat ieder zijn mening kan behouden en ermee voor de dag kan komen. Er moeten ook voortdurend inspanningen geleverd worden voor de kwalitatieve verbetering van het stads-onderwijs, dat vooral bij de cultuur en noden van het eigen volk moet aanleunen. De kwaliteit in bepaalde scholen wordt vaak afgeremd door het groot aantal migrantenkinderen, waardoor Gentse ouders hun kinderen uit die scholen terugtrekken. Er moet dan ook extra aandacht besteed worden aan het probleem van de integratie via het onderwijs.

Carla Brion

Kennismaking met Zuid-Tirol

Na Baskenland, Catalonië, Corsica trekken we met de Europese Volkshogeschoolreizen naar één der oudste democratieën van Europa. Twaalf dagen gemeenschapsleven tussen zondagnamiddag 15-8 en vrijdagvoormiddag 27-8 in het hooggelegen Martell-dal-Georghem in Niederwiess.

Prijs: ± 7.000 fr.

In deze prijs is begrepen:

- de reis vanuit Vlaanderen naar Martell en terug en wel in een comfortabele autobus;
- de beschikking over een eigen heem, met meubilering en inrichting;
- een ruime en naar het aantal groepsleden bemeten hoeveelheid levensmiddelen van goede kwaliteit voor de hele kamperperiode.

Bijkomende uitgaven:

- zakgeld en de gemeenschappelijke uitstappen.

Deze ontspannings- en vormingsreis staat onder leiding van Erik Beeckman (Borgerhout), Willy Kuijpers (Herent) en Walter Luyten (Berlaar). In een geest van studie, humor en natuurbeleven is elkeen van jong tot oud, alleenstaand of in familieverband welkom. De inschrijving is geldig na storting van 2.000 fr. op rekening nr. 068-0638900-85. Samen met kaderleden van de Südtiroler Volkspartei met Eva Klotz (de dochter van de door de Italianen destijds neergeschoten vrijheidsstrijder Klotz) bestuderen we de geschiedenis, de toekomst, de cultuur en strijd van het Tirolse volk. Kinderen onder de 2 jaar reizen gratis mee.

Inlichtingen en inschrijvingen: Benne-steeg 4 te 3000 Gent.

VUJO-oefentochten te Erpe-Mere

In het vooruitzicht van de Vredesfietseling organiseert VUJO-Erpe-Mere oefentochten van ± 30 km. Vertrek telkens om 9 u. in Hof ten Dale op 13 en 17 juni a.s. Meedoen!

OOST-VLAANDEREN

JUNI

- 4 GENT-ZUID: Open gemeenteraad om 20 uur in het Europa-Hotel, Gordunakaai 59. VU-gemeenteraadsfractie staat er ter beschikking van leden, sympatizanten en geïnteresseerden voor informatie in verband met het gemeentebestuur.
- 4 ST-NIKLAAS: Presentatie van een kunstmap met tekeningen St-Niklaas Klaveren Vier van de kunstenaar Dirk Maris. Begeleidende tekst van Maurits Coppieters. Om 20 u. 30 in de kunstgalerie „Artistiek", Ster 64 te Nieuwkerken.
- 5 EREMBODEGEM: T.D. om 20 u. in de sporthal „Denderdal", Kortestraat M.m.v. Radio Saturnus. Org.: t. Republieksken en VU-Erembodegem-centrum.
- 5 LOCHRISTI: Lustrum-barbecue Goossenaertskring vanaf 20 uur op de bloemisterij D. Goethals.

Demokratisch Alternatief '82, een keerpunt in Oudenaarde?

Nauwelijks vier maanden scheiden ons nog van de komende gemeenteraadsverkiezingen wat betekent dat men praktisch overal reeds druk doende is met de nodige voorbereidingen. Ook in Oudenaarde wordt er gewerkt; het is namelijk zo dat de plaatselijke VU-afdeling, onder het voorzitterschap van Roland Van Heddegem, haar steun heeft toegezegd aan de Oudenaardse Werkgroep en Lijst Demokratisch Alternatief '82.

Hieronder volgt het standpunt van de Volksunie-afdeling Oudenaarde t.o.v. Demokratisch Alternatief '82:

„De Volksunie is sinds 1970 in de Oudenaardse gemeenteraad vertegenwoordigd door Frans Van Den Heede.

Bij de gemeenteraadsverkiezingen in 1976 behaalde de VU-lijst 1.227 stemmen. Gedurende 12 jaar heeft de VU vanuit de oppositie geijverd voor een open en democratisch beleid. Ondanks herhaalde pogingen van haar gemeenteraadsleden vond ze hiervoor geen of zeer weinig gehoor bij de meerderheid, en zelfs niet bij de andere oppositieleden. Op andere terreinen heeft de VU steeds getracht positieve en konstruktieve voorstellen naar voren te brengen. Alhoewel al deze suggesties beantwoordden aan het gemeentelijk belang, reageerden andere raadsleden, wellicht om louter partijpolitieke redenen, dikwijls onverschillig, ongeïnteresseerd en soms afwijzend.

In 1976 deed de Volksunie een poging tot verruiming. Toen stonden er 4 onafhankelijke kandidaten op haar lijst. De VU wil als pluralistische partij nu nog een stap verder gaan. Van bij de start van de Werkgroep DA'82 heeft de VU zich ingezet voor dit initiatief. Het programma van DA'82, dat mede door VU-leden werd ontworpen, kan de VU-afdeling dan ook ten volle onderschrijven. Dicht bij het volk moeten onze gemeenten zorgen voor het wel-

zijn van de burger, kunnen ze luisteren naar zijn noden en opkomen voor zijn belangen. Het zijn mede de gemeenten, die morgen vorm zullen geven aan de Vlaamse samenleving, in een eigen Vlaamse Staat. Ook daarom hecht de VU zo'n groot belang aan het gemeentebeleid. De VU ijvert voor een eenvoudige, democratische besluitvorming: alles wat kan op gemeentelijk vlak, moet ook daar gebeuren. Het is nodig de gemeenten de macht en de middelen te geven om zelf hun opdrachten te vervullen, zonder tijdverlies of papieren rompslomp. De VU wil plaatselijke besturen, die zes jaar lang een dialoog aangaan met de burgers. Dit veronderstelt openbaarheid van het beleid en een goedlopende, moderne gemeentelijke informatiedienst. De VU wil soberheid en kleinschaligheid: kleinschalige speel- en sportpleinen, alsook ontmoetingscentra en lokalen in de wijken en de dorpen. De VU wil de nadruk leggen op zorg voor de omgeving, en op dingen die niet veel hoeven te kosten. We willen meer woonerven, Schildpadstraten en fietspaden. De gemeentelijke financiën moeten zuinig worden beheerd en de lasten dienen billijk verdeeld, zodat

verhaalbelastingen kunnen afgeschapt worden.

Er moet werk gemaakt worden van een sociale dorps- en stadsvernieuwing, met behoud en herstel van gebouwen en monumenten. Afvalverwerking moet zich toespitsen op herwinning. Waterlopen dienen gezuiverd. Er is behoefte aan voldoende groenbepantingen. Zorg voor de welvaart en de tewerkstelling in de gemeente is en blijft een belangrijke opgave in deze periode van werkloosheid en economische crisis. Op gemeentelijk vlak is solidariteit en samenhang vereist om het welzijnsbeleid te ondersteunen.

Al deze accenten vindt de VU-afdeling terug in de DA'82 programma. De VU is in die omstandigheden bereid zich in te schakelen op de lijst DA'82 en zij vraagt haar leden, sympatizanten en kiezers medewerking, steun en vertrouwen te schenken aan de Oudenaardse Werkgroep en Lijst Demokratisch Alternatief '82.

De VU-afdeling Oudenaarde wenst van harte DA'82 veel succes toe en hoopt dat de VU-kandidaten mee de vruchten mogen plukken van dit gemeenschappelijk initiatief, dat tot doel heeft daadwerkelijk een nieuw gemeentebeleid tot stand te brengen. De VU wenst zich aldus dienstbaar te stellen ten bate van de Oudenaardse Gemeenschap. De VU-afdeling Oudenaarde blijft vanzelfsprekend volledig trouw aan de vlaams-nationalistische ideeën op nationaal vlak en zal deze dan ook verder propageren. Dit standpunt werd naar voor gebracht tijdens de perskonferentie op 27 april jl.

Basisbeginselen en Doelstellingen

1. De werkgroep DA'82 is een onafhankelijke Oudenaardse werkgroep voor een democratisch, efficiënt en vernieuwend gemeentelijk beleid te Oudenaarde.

2. De werkgroep DA'82 staat open voor alle inwoners van Oudenaarde, zonder onderscheid van filosofische of ideologische strekking, die belangstelling hebben voor het gemeentelijk beleid.

3. De werkgroep DA'82 beschouwt het gemeentelijk beleid als een gemeenschapsbeleid, gericht op de welzijnsbevordering van de inwoners, de gezinnen en de lokale gemeenschap.

4. De werkgroep DA'82 streeft naar de verdere demokratizering van het gemeentelijk beleid door openheid en openbaarheid, door objectieve informatieverstrekking, door inspraak en participatie van groeperingen en individuele burgers.

5. De werkgroep DA'82 wil bijdragen tot een efficiënt en vernieuwend gemeentelijk beleid, waarbij nieuwe visies en inzichten aan bod kunnen komen, o.m. op het vlak van de omgevingszorg, het verkeer, het jeugd- en cultuurbeleid, de welzijnszorg.

6. De werkgroep DA'82 is enkel bevestigd met het gemeentelijk belang, d.w.z. het belang van de stad Oudenaarde en haar inwoners.

De werkgroep DA'82 treedt op als een open studie-, vormings-, discussie- en aktiegroep in verband met de gemeentelijke problematiek: gemeentelijke programma's en projecten, gemeenteraadszittingen, commissievergaderingen, buurt- en wijkvergaderingen, werking van adviesraden...

De werkgroep DA'82 doet een oproep tot samenwerking met verenigingen en individuele burgers om zich positief en opbouwend in te zetten ten bate van de ganse Oudenaardse Gemeenschap.

DA'82

Er komt dus in Oudenaarde een nieuwe en onafhankelijke Lijst Demokratisch Alternatief '82 (DA'82).

Tegenover de andere, zuiver partijpolitieke lijsten wil de Lijst DA'82 een alternatief bieden:

— een pluralistische lijst die open staat voor iedereen, zonder onderscheid van filosofische of ideologische strekking, die het DA-programma kan onderschrijven; een lijst waarbij het al of niet behoren tot een nationale politieke partij geen rol speelt;

— een onafhankelijke lijst: onafhankelijk van de nationale politieke partijen; — een lokale, gemeentelijke, Oudenaardse lijst: die enkel bevestigd is met het gemeentelijk beleid en het gemeentelijk belang, d.w.z. het belang van Groot-Oudenaarde (stad en deelgemeenten) en het welzijn van alle inwoners en gans de lokale gemeenschap;

— een lijst, waarvan de kandidaten verbonden zijn en samenwerken met een open en onafhankelijke werkgroep;

— een lijst die op een andere wijze aan „politiek“ wil doen: op een eerlijke en open manier, positief en opbouwend, in samenwerking en ten dienste van de inwoners, onafhankelijk van de partijpolitieke belangen;

— een lijst die een andere opvatting heeft over het gemeentelijk beleid: dit beleid mag niet gevoerd worden van bovenaf en opgelegd door een toevallige meerderheid, maar moet het resultaat zijn van een brede democratische samenspraak. De beslissingen van de gemeenteraad moeten voorafgegaan worden door informatie en inspraak van alle betrokkenen. Het gemeentelijk beleid belangt iedereen aan en moet opgevat worden als een gemeenschapsbeleid, waarbij iedereen betrokken is: inwoners, gezinnen, verenigingen, wijken, deelgemeenten.

Verdere inlichtingen op het secretariaat DA'82: Frans Van Den Heede, Beverstraat 111, 9700 Oudenaarde. Tel.: 055-31.45.09.

speel gratis op de **LOTTO**

Voor elke 5.000 frank aangroei op uw spaarboekje, ES-rekening (dat is het spaarboekje met rekeninguittreksets), schoolspaarboekje of woonspaarboekje bij de ASLK krijgt u een waardebon van 20 frank voor een kosteloze deelneming aan de Lotto.

Wie kan meedoen? Elke particulier die een spaarboekje of een spaarrekening heeft bij de ASLK of die er een opent.

NIEUW: Op uw spaaraangroei op uw spaarboekjes tussen 1 mei en 31 juli 1982 krijgt u nu onmiddellijk waardebons voor deelneming aan de LOTTO-trekkingen van 11, 18 en 25 sep-

tember. Op ES-rekeningen en woonspaarboekjes krijgt u maandelijks uw waardebons. Met aangroei wordt bedoeld het verschil tussen stortingen en terugbetalingen.

Waar? U kunt in elk contactpunt van de ASLK terecht om te sparen, een spaarrekening te openen, uw waardebons en uw Lottoformulier op te halen. U kunt er ook het volledig reglement raadplegen.

In uw belang: Hoe meer u spaart, hoe meer waardebons u krijgt. Hoe vlugger u stort, hoe meer interest u wordt vergoed. Stort dus zo vlug mogelijk en zo veel mogelijk op uw ASLK-spaarboekje of spaarrekening.

met sparen bij de **ASLK**

lepel & vork...

<p>BANKETBAKKERIJ Neukermans-Blom Daalstraat 7 - 1780 Teralfene Tel. 053-66.82.15</p> <p>Fijn gebak - suikerwaren - ijsaarten.</p>	<p>Dortmunder Thier Braü-hoven Tervuursevest 60, LEUVEN. Tel.: 016-22.86.72. Kon. Astridlaan 85, KONTICH. Tel.: 031-57.30.32. Nieuw Brugstraat 28, BRUSSEL. Tel.: 02-218.74.89. Brugse Baan 1, Hulste. Tel.: 056-71.15.36. Grote parkeerterreinen, zalen vrij voor feesten, banketten o.a. Duitse specialiteiten: Dortmunder Thier van 't vat, Levende Water Tönissteiner Sprudel, goed en goedkoop eten.</p>	<p>VOEDING „DE POLDER“ Polderstraat 12 8458 Oostduinkerke Specialiteit: dagvers fruit en groenten Dubbele Valois-zegels aan alle leden</p>	<p>Koffiebranderij SANO Emiel Witmannstraat 36, Schaarbeek Tel. 02-734.56.09</p> <p>Levert kwaliteitskoffie bij u thuis!</p>	<p>Wijnimport HERMAN Douane - spelhuis Menenstraat 376 WEVELGEM Tel. 056-41.29.22 056-41.81.68 Invoer Bourgondië- en Bordeauxwijnen. Alle grote wijnen rechtstreeks uit de kastelen. Degustaties en verkoop: elke vrijdag van 17 tot 19 u. elke zaterdag van 10 tot 13 u. en op afspraak.</p>
<p>Restaurant KAPELLEKESHOEF Kapelstraat 1 TONGERLO-WESTERLO Tel. 014/54.40.07 Vlaandag gesloten - Rustieke sfeer.</p>	<p>Maak ook eens kennis met de gezellige sfeer in Restaurant SCHUTTERS HOF Dorpstraat 10 2922 RAMSDONK Tel. 015-71.15.49</p>	<p>Industriële brood- en banketbakkerij Roomijs Wifried BLANCQUAERT Grote Kouter 47 UITBERGEN Tel. 091-67.57.12</p>		
<p>Herberg „De 7 Zaligheden“ Sleutelstraat 2 (hoek Nationalestraat) Antwerpen Tel. 031/34.05.86 Mogelijkheid tot kleine etentjes</p>	<p>Het Palinghuis 1910-1980 WEKELIJKE RUSTDAG VRIJDAG TOT ZATERDAG 18 UUR JAN PAUWELS- DE BRAUWER De familiezaak met traditie.</p> <p>9328 SCHOONAARDE Oude Brugstraat 16 052-42.32.46 JAARLIJKS VERLOF DECEMBER</p> 		<p>Banketbakkerij ANTWERPIA Geraardsbergsestraat 38 Dr. Van De Perrelei 51 9300 AALST BORGERHOUT Maurits GOSSYE Joost GOSSYE Tel. 053-21.35.33 Tel. 031-36.56.54</p>	
<p>Café-restaurant MUTSAERT Eikenlei 61 2280 GROBBENDONK Tel. 014-51.21.48</p> <p>Sluitingsdag maandagavond en dinsdag.</p>	<p>FEESTZAAL „EDELWEISS“ Vosseberg 13, 1981 VOSSEM Tel. 02-767.45.76</p> <p>Alle feestelijkheden Mogelijkheid tot huren van bestekken</p>	<p>FEESTZALEN - SALONS DE LANDSKNECHT Aannemer van alle feesten Ook verhuring van tafelgerief Schilderstraat 33 2000 Antwerpen Tel. 031-37.45.72</p>	<p>Café De Toekomst Kauwstraat 43, 9560 Sint-Lievens-Esse Tel. 054-50.06.49</p> <p>Valideringscentrum LOTTO, aanneming tot donderdag- avond 24 uur.</p>	<p>CAFE-FRITUUR DE SNOECK Elie van Laere en Marcella Naessens Lokaal Volksunie Gontrode Heirweg 49 9230 Melle Tel. 091-30.06.53.</p>
<p>Lokaal „T SCHUURKE“ Oude Graanmarkt 25 1000 BRUSSEL Tel. 02-513.25.64</p> <p>Waar Vlamingen THUIS zijn.</p>	<p>SPECIALIST VOOR AL UW FEESTEN</p> <p>Verzorgde keuken. Demokratische prijzen. Uitgelezen dienstbetoon. Kesselsteeweg 38 2260 Nijlen - Tel. 031/81.88.41</p>	<p>Beauvoordse specialiteit Pannekoeken en wafels Mevrouw Pauwelyn- Duquesne Wulveringemstraat 18 8486 BEAUVOORDE tel. 058/29.94.91 Gesloten: vrijdag, behalve in seizoen</p>	<p>Café Het Vlaams Huis Bij Jef Meys-Cypers Steenweg op Wijchmaal 59 PEER Tel. 011-79.70.84 Kom es binnen waar Vlamingen thuis zijn</p>	<p>Voor een lekker etentje in een gezellige sfeer: Eethuis 't Voske Verbertstraat 145-147 2120 Schoten, 031-58.41.76 Wij verzorgen al uw feesten.</p>
<p>Europ Supermarkt Winderickxplein Alsemberg (Huis van vertrouwen)</p>		<p>Hotel-restaurant-pub Tower Bridge Op 5 min. van Heizelpark. Hotel met goede smaak, standingkamers, alle comfort. Heidebaan 98, 1850 Grimbergen. Tel. 02-252.02.40. Rest. zondag gesloten - Hotel open Tijdens de week, suggesties van de chef + spijkaart Open alle dagen - maaltijdchecks.</p>		<p>'t is een specialiteit zoek hem op bij uw slager of toespiswinkel „De Beauvoordse pastei“ 't is de lichtste verteerbare</p>
<p>LINDENHOVE Bellestraat 49 1970 HEKELGEM Café, restaurant, speeltuin, terras. Woensdag en donder- dag gesloten. Maandag, dins- dag, vrijdag vanaf 15 u. Zater- dag en zondag vanaf 's mid- dags. Tel. 053-66.87.40</p>	<p>RESTAURANT TIJL Grote Steenweg 71 9260 Oordegem Tel. 091-69.28.74 Specialiteit ribstuk op hout Dinsdagavond en woensdag gesloten</p>	<p>DE PUS GEBROEDERS Lambroekstraat 89 9320 OUDEGEM Tel. 052/21.16.06 Algemene voeding, bieren, wijnen, li- keuren. Rechtstreeks invoer Duitse en Franse wijnen.</p>	<p>Steeds welkom in KREKELHOF Drankhuis met sfeer Drie Egyptenlaan 11, Gooik Tel. 054-33.48.57 Uw tweede thuis!</p>	<p>Welkom IN DE GROENE POORT Dorpsstraat 31, 1686 Gooik Tel. 02-532.54.81 Lokaal van de Volksunie</p>

■ Man, 26 jaar en wonende te Mechelen zoekt dringend werk. Betrokkene is in het bezit van een diploma A2 mechanica. Belangstellenden kunnen zich wenden tot volksvertegenwoordiger Joos Somers, via het Vlaams-Nationaal Centrum voor Mensen met Vragen, Ontvoeringsplein 1 te 2800 Mechelen, of telefonisch op het nummer 015-20.95.14 tijdens de kantooruren. (Ref. 3028/220)

■ Elektro-technisch ir. met interesse voor alternatieve energie zoekt werk — plaats van werk geen belang — mag ver buiten Limburg zijn.

■ Kinderverzorgster 18 jaar zoekt passende betrekking, liefst in de omgeving Waasland of Dendermonde.

■ Jonge dame zoekt werk als schoonmaakster (burelen) in bedrijf omgeving Beveren.

■ Juffrouw zoekt werk als bediende of verkoopster (snit en naad) in het Waasland.

■ 44-jarige gehuwde man zoekt plaats als vertegenwoordiger of bediende — op hoogte verzekeringen.

■ Jonge dame zoekt gelijk welk werk — geen diploma — omgeving Waasland of Antwerpen.

■ Juffrouw — sekretariaat Moderne talen — zoekt passende betrekking omgeving Brussel -

Gent - St-Niklaas - Leuven. Voor verdere inlichtingen: Nelly Maes, Gentse Baan 50, 2700 Sint-Niklaas, senator, tel. 031-76.49.74.

■ Jongeman, 25 jaar en wonende te Mechelen zoekt dringend werk. Betrokkene is in het bezit van een diploma A3, elektricien. Voorkeur gaat uit naar een job als verkoper of hersteller. (Ref. 2665/124)

■ Jonge dame, 24 jaar, diploma A6/A2, getuigschrift stenografie 2-talig, daktylografie, handelskorrespondentie, klassemment en bediening van telex zoekt dringend een passende betrekking. Reeds vier jaar ervaring.

Voor inlichtingen zich wenden: Oswald Van Ooteghem, senator, A. Lonquestraat 31, 9219 Gentbrugge, tel. 091-30.72.87.

Zaterdag 19 juni '82 in „Klein Strand” Jabbeke

Vormings- en ontspanningsdag - arr. Brugge-Torhout

In het kader van de voorbereidingen tot de gemeenteraadsverkiezingen organiseert het arr. bestuur een „Vormings- en ontspanningsdag” voor alle leden, kaderleden en mandatarissen uit het arrondissement. Voor de gelegenheid werd het „Klein Strand” te Jabbeke uitgekozen, bekend als recreatie- en waterski-oord vlak naast de autostrade Oostende-Brussel.

— „De gemeenteraad” door schepen Omer Dombrecht.
— „Het gemeenteraadslid” door provincie- en gemeenteraadslid Jean-Marie Bogaert.
— „De OCMW-raad en de taak van het raadslid” door OCMW-raadslid Jan Fraipont.
Om de vormingsdag af te sluiten houdt Euro-parlementslid en arr. peter Jaak Vandemeulebroecke de slottoespraak.

Na iedere uiteenzetting is er mogelijkheid tot vragen stellen. We hopen dat alle kaderleden, kandidaten maar ook leden de geboden kans zullen aangrijpen.

Ontspanning

De echtgenoten en kinderen van onze kaderleden en mandatarissen worden uitgenodigd om samen met andere VU-leden de ganse dag door te brengen aan het „Klein Strand”. Er zal voor begeleiding worden gezorgd voor de kinderen. Met spel en sport hopen we hen de ganse dag zoet te houden. Na afloop van de vormingskursus zal er voldoende tijd zijn om in gezinsverband nog enkele — hopelijk zonnige — uurtjes door te brengen.

Onze betrachting is om op deze wijze een sterkere band te smeden tussen alle VU-gezinnen, tussen leden, kaderleden en mandatarissen. Op deze leerrijke en tevens gezellige manier starten we dan officieel de verkiezingscampagne voor het ganse arrondissement. Iedereen is van harte welkom! Plaats van gebeuren: „Klein Strand”, Varsenareweg 29 te 8220 Jabbeke, tel. 81.14.40 of 81.19.33.

VU arr. Brugge-Torhout naar VU-kongres

Het arr.bestuur legt op 5 en 6 juni a.s. een bus in ten behoeve van de leden uit het arrondissement.

We vertrekken:
8 u. station Blankenberge
8 u. 30 Astridpark Brugge
8 u. 40 oprit autostrade Loppem.
De prijs 200 fr. per dag en per persoon. Inschrijven vóór 1 juni bij: Roger Plancke, arr.sekretaris. Tel. 61.06.77.

Vorming

We starten om 10 u. de morgenzitting die twee onderwerpen bevat:

— „Een Vlaams-nationale visie op het gemeentebestuur” door senator en gemeenteraadslid Guido Van In.

— „Het algemeen VU-programma voor de gemeenteraadsverkiezingen” door arr. voorzitter Erwin Van Driessche.

Gedurende de middagpauze bestaat de mogelijkheid om ter plekke hetziefde een dagschotel, hetziefde belegde broodjes te gebruiken. De eigen knapzak is uiteraard ook toegelaten.

In de namiddagzitting, die aanvangt om 14 u. hebben we volgende onderwerpen:

Volksunie massaal aanwezig

„Geen atoomafval in zee!”

Verleden week zaterdag vond in Brugge een betoging plaats tegen het dumpen van atoomafval in zee. Honderden manifestanten, waaronder een grote groep VU-leden, uitten aldus hun ongenoegen tegen de laffe politiek van de Belgische regering.

Want, in tegenstelling tot de bewering van het Nuclear Energie Agentschap (NEA), blijkt dat één derde van de gedumpte kernafvalvaten gedurende het afzinken verbrijzelt onder de toenemende waterdruk: aldus kan het radioactief materiaal vrijelijk uitlekken. De enorme waterdruk (400 atmosfeer) en de corrosieve werking van zeewater maken dat de vaten en containers slechts een levensduur hebben van amper enkele tientallen jaren. Ter vergelijking: sommige radioactieve stoffen, „opgesloten” in deze vaten, worden pas na verscheidene tienduizenden jaren ongevaarlijk. De bodemfauna en de diepzeevissen raken onvermijdelijk besmet door deze kankerverwekkende producten. Dit leidt tot een vergiftiging van de voedselketen en uiteindelijk tot een radioactieve besmetting van bepaalde vissoorten.

Om deze redenen bestaan er ernstige wetenschappelijke twijfels over de aanvaardbaarheid van de kernafvaldumpingen. Deze twijfels zijn voor vele landen, waaronder de VSA, een voldoende reden geweest om af te zien van dergelijke dumpingen en de voorkeur te geven aan controleerbare stockering van het afval op het land.

België vervuilt ondanks alles verder onze zeevaten. Reeds jaren veroordeelt ook de VU deze politiek, net als alle andere vormen van omgevingsverloedering. Daarom stapten zovelen van ons mee, waaronder VU-voorzitter Vic Ancaux, de VU-parlementsliden Raf Declercq, Julien Desseyen, Guido Van In, Willy Kuijpers, Europarlementslid Jaak Vandemeulebroeke, VU-schepen Raymond Reynaert en VU-raadslid Arnoud Vanhouteghem. De VU was de eerste partij om de zorg voor het milieu primordiaal te stellen en blijft, hoe dan ook, de enige die er daadwerkelijk iets voor doet.

Een dissonante klank in deze zomerse optocht was de ondemokratische houding van een aantal betogers. Enkele linkse kamera-

den vonden het ongepast dat de 6 aanwezige CVP-jongeren er niet bij mochten en sloegen ze dan maar uiteen... Het waren ook diezelfde „demokraten” die vruchteloos poogden de VU-voorzitter te onderbreken tijdens zijn gevatte toespraak. Hierin stelde Vic Ancaux terecht dat de milieuproblematiek in een breder maatschappelijk kader moest benaderd worden, waarbij omgevingszorg, sociale rechtvaardigheid en verdraagzame democratie samen horen. Hij feliciteerde tot slot de organisatoren van deze geslaagde betoging. (pvdd)

WEST-VLAANDEREN

JUNI

6 DIKSMUIDE: 4de Blauwvoetmis in de IJzertoren om 10 u. 30.

19 KORTRIJK: Arrondissementele kaderdag gewijd aan het gemeentebestuur in het Ontmoetingscentrum te Marke.

19 BRUGGE-TORHOUT: Vormings- en ontspanningsdag aan het „Klein Strand” te Jabbeke. Om 10 u.

Wansmakelijke attracties op de kermis te Kortrijk

Een attractie op de Kortrijkse paasfoor was het onderwerp van de interpellatie van raadslid Franz Van Steenkiste tijdens de Kortrijkse gemeenteraad van 14 mei II.

Voor een aandachtig luisterende raad wees Franz Van Steenkiste, in een hoogstaande tussenkomst, op het onfatsoen en het moreel onaantvaardbare van een bepaalde attractie. Twee door de natuur misvormde personen werden tegen betaling voor het publiek tentoongesteld.

Interpellant wees op het wansmakelijke van die vertoning en noemde deze strijdig met de goede zeden. Dergelijke middeleeuwse praktijken horen niet thuis op een Kortrijkse kermis en de stedelijke verantwoordelijken zouden er moeten over waken dat bepaalde gehandicapten tegen zichzelf en tegen

gewetenloze uitbuiters beschermd worden, aldus Franz Van Steenkiste. Uiteindelijk vroeg interpellant dat de burgemeester er in de toekomst zou over waken dat soortgelijke attracties zouden geweerd worden.

De CVP-burgemeester achtte het niet nodig zich aan te sluiten bij deze humane tussenkomst en probeerde, tot zichtbare ergernis van zijn meerderheid en van de oppositie, de interpellatie af te wimpelen. Het antwoord van de burgemeester was banaal en naast de kwestie en viel, na de menselijke tussenkomst van VU-raadslid Van Steenkiste, noch bij de meerderheid, noch bij de oppositie, noch bij het publiek in goede aarde. De CVP-raadsliden zaten er duidelijk ongemakkelijk bij. Vrezen zij de komende gemeenteraadsverkiezingen?

Stoet over de geschiedenis van Beauvoorde

Op zondag 6 juni om 15 u. 30 heeft in het kasteeldorp een stoet plaats onder het motto „Beauvoordes historie, van Aartshertogen tot streekspecialiteiten”.

Een uiteenlopende titel op het eerste gezicht. Maar als je weet dat in dit groene dorp een befaamd kasteel staat, heropgebouwd in 1617 na een Geuzenvernietiging, dan weet je reeds dat het toen de tijd was van de regering van de Aartshertogen Albrecht en Isabella. Zo ook de periode van de drooglegging van het moeras „De Moeren” door middel van 27 windmolens, die watergemalen in werking

brachten om dat ondergelopen gebied terug droog te leggen.

Intrede van Albrecht en Isabella

Het was in 1617 dat architect Boullain op voorstel van de aartshertog de restauratie van het Beauvoordse kasteel voltooide. Het was ditzelfde jaar dat de Aartshertogen in Wulveringem-Beauvoorde te gast waren van de kasteelheer Jacob de Bryarde. Bij hun bezoek bezochten ze niet alleen de eerste droogleggingswerken in De Moeren, maar ze woonden grote feesten bij in het heropgebouwd kasteel van de Bryardes. Op een memorabele zitting in de ridderzaal van het waterkasteel, stelde Aartshertog Albrecht van Habsburg ridder Jacob de Bryarde aan tot Hoogbaljuw van de Stede en Casselrie Veurne. Om deze gebeurtenis wordt te Beauvoorde tijdens de stoet in herinnering gebracht.

De Torreelen

In Vinkem staan nog, behalve een prachtig kasteel, de gebouwen van een versterking die teruggaat tot in de tijd van de middeleeuwen, van belegering en verdediging, van heren en lijfeigenen. Ridder Henin Lietard bouwde dit slot in 1444, aldus de historicus Sanderus in 1638. De heren van de Torreelen bezaten het scherprecht, dit betekent het recht om iemand ter dood te veroordelen. Nu nog staat in oude akten het stuk akkerland ten westen van de slotgracht beschreven als het „galgestik”.

In de stoet herleeft deze Henin Lietard tijdens een proces met een doodvonnis als gevolg.

Streekspecialiteiten

De Beauvoordse boerenpaté, de gouden pannekoeken en de romerige Beauvoordse polderkaas zijn producten, geboren en getogen uit de Westhoekse poldergrond. Zij veroveren de winkels en markten tot ver in het land en spreken op de huistafel van Beauvoorde, dat kleinood, dat stille gave dorp bij Veurne. Maar voor een keer op een jaar zal het er wel niet zo stil zijn: Beauvoorde vertelt maar éénmaal zijn historie in een stoet, en dat tijdens de „dag van de toerist”, zondag 6 juni a.s. om 15 u. 30.

Aanbevolen huizen

<p>PVBA VAN IMPE & Zonen Steen- en marmerhouwerij Brilstraat 41 HAALERT Tel. 053-21.22.48</p> <p>Alle werken in marmer en natuursteen. Open haarden. Grafzerken.</p>	<p>PVBA J. BORREMANS-COCK & KINDEREN Algemene Bouwondernemingen Gentsestraat 238 9500 GERAARDSBERGEN Tel. 054-41.25.89</p> <p>Wij bouwen voor u sleutel op de deur.</p>	<p>GUIDO NUYTENS Longtinstraat 126, Jette Sanitair, dakbedekking, gasverwarming of regelen mazoutbranders. Tel. 426.19.39. Woensdag, zaterdag en zondag de ganse dag; maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag na 16 u.</p>	<p>ANTIENZAAK Marcel Asselman Rollebeekstraat 45, 1000 Brussel Tel.: 511.61.33 Privé: 569.03.18</p> <p>Aankoop en verkoop van Hollandse, Luikse en Vlaamse meubelen van de 17de en 18de eeuw. Kunstvoorwerpen.</p>	 <p>DURASON-KEUKENS FIRMA SONCK GEBR. Anderenbroek 24, 9480 Denderhoutem. Tel. 053-21.93.25.</p>
<p>KEUKENS - SANITAIR VERWARMING VAN DER CRUYS Assesteenweg 65, TERNAT Tel. 582.14.41 Toonzaal alle dagen open van 9-19 u. Zondag gesloten.</p>	<p>MATRASSEN PLATTEAU Alle maten, alle soorten, ook medikale en anti-allergische matrassen. Platteau-Lievens, Portugeesstraat 9, 1780 Teraifene. Tel. 053-66.74.56.</p>	 <p>TEL 014-21.12.07. FRAIKINSTRÁAT 20, HERENTALS</p>	<p>PVBA BERT Assesteenweg 101, Ternat Tel. 02-582.13.12</p> <p>VERDELER VOLKSWAGEN-AUDI</p>	<p>IDEL - Tel. 011-53.43.49</p> <p>Gelegenheidsgrafiek. Huwelijk - Geboorte - Zelfklevende plakband en etiketten. Houten drukletters - Reklamekalenders.</p>
 <p>KOSTUUMS EN BROEKEN moeilijke maten, vakkundige retouche meesterkleermaker Vermees STEENHOUWERSVEST 52 ANTWERPEN Tel. 31.35.83</p>	<p>bulthaup poggenpohl e.a. moderne of massieve KEUKENS Küchen-Zentrum Belgiëlei 66, 2000 Antwerpen Tel. 031-30.07.72.</p>	<p>Wij bouwen voor u... - sleutel op de deur - en... zonder problemen</p> <p>ALGEMEEN BOUWBEDRIJF Van d. Branden pvba Wuitemslaan 39, 9160 Hamme Tel. 052-47.88.09 Gratis voorstudie en prijsofferte</p>	<p>FRANSSSENS OPTIEK:</p> <p>Silhouette Marwitz Rodenstock</p> <p>Herentalsebaan 340 Deurne Z. - Tel. 21.08.96 Kerkstraat 44 - Antwerpen Tel. 35.65.75</p>	
<p>VERVOER-VERHUIZINGEN Laadruimte van 30 tot 50 m³</p> <p>VECOVEN Jozef Haneveldlaan 47, 1850 Grimbergen Tel. 02-268.14.02</p>	<p>DE CRAEN ROM pvba Molenstraat 78 NIEUWENRODE Tel. 015-71.12.40</p> <p>Verwarming - stoom - sanitair. Alle herstellingen.</p>	<p>KLEDING LENDERS Sint-Damiaanstraat 41 WOMMELGEM Tel. 031-53.70.39</p> <p>Dames-, heren- en kinderkleding.</p>	<p>B + M Bouwpromotoren en daktimmerwerken Gasthuisstraat 42 B 1760 ROOSDAAL Tel. 054-33.06.87</p>	<p>HAGO Sanitair en plastiek. Merchtemsesteenweg 36, 1810 WEMMEL Tel. 460.04.10</p>
<p>MEUBELN MOENS Markt 28 TERNAT Tel. 582.10.55</p> <p>Specialist primitief - stijlmeeubelen en modern</p>	<p>lustrerie marc de vriese bar, ruzettelaan 56c brugge 050/35 14 04 baan brugge-kortrijk</p>	<p>Boekhandel MUYLERS Schoolgerief - Tekengerief - Boekengerief - Tijdschriften - Dagbladen Verantwoord speelgoed! SCHALUIN 74, AARSCHOT Tel. 016-56.93.34</p>	 <p>VAKANTIE AAN ZEE TE OOSTDUINKERKE uitgebreide keus bemeubelde villa's - appart. - en studio's in alle prijsklassen alles inbegrepen vraag gratis catalogus met foto's</p> <p>LEOPOLD II-LAAN 205 8458 OOSTDUINKERKE TEL. 058/51.26.29 WOENSDAG GESLOTEN</p>	
<p>Zaadhandel PVBA DE MOOR-LATEUR PELGRIM 9 9258 SCHELDWINDKE Alles voor land- en tuinbouw. Tel. 091-62.51.42.</p>	<p>NV Reinigingswerken PEETERMANS Onderhoud en restauratie gebouwen. Wijnegemstraat 40 2220 Wommelgem Tel. 031-53.95.30 en 53.75.75</p>	<p>ESOX STAN PHILIPS Groothandel Hengelsport Panorama 36 1810 WEMMEL Tel. 02-478.19.93 Import - Export</p>	<p>GELD onmiddellijk te bekomen bij Frans VAN MOORTER Vijfhuizen 6, ERPE Tel. 053-21.29.11 053-21.27.57.</p>	<p>Dames en heren, in uw belang wendt u voor uw SCHILDER-BEHANGWERKEN en VLOERBEKLEDINGEN tot mannen van het vak ADOLF CLAES EN ZONEN Kerkweg 8, 1760 Roosdaal-Strijtem Tel. 054-33.37.56</p>
<p>P.V.B.A. ORGANI-COMP Postvaartdijk 60 1850 GRIMBERGEN Tel. 02-251.11.36</p> <p>Boekhouding - Fiskaliteit en venootschapsstichtingen. Over het ganse land</p>	<p>STUDIO DANN 02-428.69.84 - Industriële fotografie - Mode/architectuur - Huwelijksreportages. Leon Theodorstraat 36, 1090 Brussel</p>	<p>Antiekhandel Mevr. SCHERRENS-GHEKIERE Nederweg 109, Izegem Tel. 051-30.15.37</p> <p>Afspraak voormiddag of na 19 uur. Vlaamse - Franse - Engelse meubelen. Commodes, kasten, bruidskasten, secrétaires. Matige prijzen.</p>		
<p>BLANKENBERGE verzorgde app. en kamers te huur vakantieverhuur Restaurant Béarnaise De Smedt de Nayerlaan 86 050-41.30.70</p>	<p>VIDEO-MASTER PVBA TECHNICUS MARC UYTDEWILGEN TV- en VIDEO-SPECIALIST Tel. 16.34.16. Generaal Lemanstraat 29 2000 ANTWERPEN</p>	<p>Tegels Lindenstraat 30, Keerbergen Telefoon 015-51.35.71 Zelfimport = beste prijs Toonzaal geopend van 10-19 uur Zondag van 14 tot 17 uur Maandag gesloten</p>	<p>KUNSTGEBITTEN HERSTELLINGEN Tandheelkundig Laboratorium VAN DER KLEIJN Chazallaan 83 1030 Brussel (Schaarbeek) 02-734.06.43 Na 18 u. 425.46.42</p>	
<p>DROOGKUIS - WASSERIJ BEDRIJFSKLEDIJG ST-PIETER Kollegestraat 33, 2400 MOL 014-31.13.76</p>	<p>Huis MEYNTJENS Schilder- en Behangwerken Vloerbekleding Kruibeeksesteenweg 32, 2720 Burcht. Tel. 031-52.74.72.</p>	<p>De prijsbreker van het goede meubel Groenstraat 84, 2000 ANTWERPEN Tel. 031-36.45.31. Open van 10 tot 19 u. 30. Zondag en maandag gesloten.</p>		

Een getuigenis van: Annemie Degroote, Julita Sanchez, Lode Van Loock, Miek Aerts, Gaëtan de Moffarts, Luk Michiels, Sarie Abdeslam, Mohammed Bougrine, Bruno Angelo, Tim Wouters...

BRUSSEL - SCHAARBEEK — Door de sociaal-ekonomische politiek van de huidige regering-Martens V worden overduidelijk de zwakste groepen in onze samenleving danig getroffen. Gezinnen met hoge inkomens leveren ook wel wat in, maar worden toch maar op povere wijze in hun koopkracht getroffen. Wie het al niet breed had voelt nu aan den lijve de kleine en grote ravage die de krisistreinen van de regering aanrichten. De niet-geschoolde arbeidskrachten geraken verstrikt in een uitzichtloos net van werkloosheid. De armen, de mensen van de vierde wereld, worden nog dieper de put ingeduwd. Ook de nagenoeg 100.000 vreemdelingen die in ons land leven. Niet de gastwerknemers die voor zus-en-zoveel Europese diensten en instellingen in het Brusselse werken. Die gaan voor een belangrijk deel van de inleveringseisen onverminderd vrijuit. Die kunnen nog peperdure villa's en bouwgronden in de Vlaamse gemeenten rond Brussel huren en kopen. Maar de vreemdelingen (die wij gastarbeiders noemen) krijgen harde zweepslagen toegediend. Tot en met de liberale dreigingen van minister Gol, die hen met een betaald ticket naar hun verre dorpen van herkomst wil doen terugkeren. Zonder saluutjes voor het gepresteerde „vuile werk”

Sinds staatssecretaris Vic Anciaux voor de ministerraad een lijvig dossier samenstelde over het probleem van de gastarbeiders, van hun migratie en integratie in onze samenleving, heeft men dit sociaal knelpunt (één op de vier landgenoten is onderhand een vreemdeling) zonder verpinken laten verrotten. Enkele editorialisten wijzen bijwijlen op dit almaar explosiever wordend buskruitvat. Vooral de tweede en nu ook „derde” generatie van vreemdelingengezinnen eist hun mensenrechten op. Dat zij nauwelijks gehoor vinden of zelfs, door een gemeentebestuur als dat van Schaarbeek agressief uitgedaagd worden kan morgen spoedig een toenemende gewelddadige confrontatie als gevolg hebben...

Tweede generatie

Lode Van Loock (verantwoordelijke van het Vlaams Overlegkomitee voor de Migratie-VO-COM): „Een goede twee jaar geleden hielden wij ons, naast de hulpverlening aan vreemdelingen in ons land, vooral ook bezig met het verkrijgen van burgerrechten. Zo benadrukten wij samen met onder meer het Komitee voor Rechtvaardigheid en Vrede en de „Aktie Welzijnszorg” de noodzaak om die nieuwgekomen landgenoten ook onder zekere voorwaarden stemrecht toe te kennen bij gemeenteraadsverkiezingen en hen alleszins in belangrijke mate te laten deelnemen aan het democratisch politiek besluitvormingsproces in de gemeenten waar zij wonen en leven. Waar aanvankelijk onze voorstellen in die zin op felle tegenwind botsten, begint men nu wel langzaam aan in te zien dat met betrekking tot de „tweede generatie” van de gastarbeiders (de jongens en meisjes van vreemdelingen die bij ons geboren zijn, met onze kinderen in de school opgevoed zijn...) het afwimpelen van verregaande sociale en politieke rechten niet langer meer te verantwoorden is. Die vreemdelingen, of ze nu Alihsan, Lihiana, Abdelmalik, Ahmed of Fatima heten, kunnen we niet langer meer in een verdomhoekje blijven duwen; ze bijvoorbeeld inschrijvingsrechten ontkennen zoals de beruchte Roger Nols van Schaarbeek doet, zal spoedig voor onze samenleving gevaarlijke reacties losweken. De getto-

vorming moet niet meer vermeld worden als een gevaar, maar is in verschillende grote stadscentra een feit geworden.

Waar we dus nog een goede twee jaren geleden als dienstencentrum pleidooien hielden voor integratie van de vreemdelingen, via onder meer de erkenning van politieke rechten op lokaal vlak, worden wij door de krisismaatregelen van de huidige regering teruggedrongen in een defensieve positie.

Wij hebben nu de handen overvol om de materiële voorwaarden voor (over)leven van de gastarbeidersgezinnen, via een minimale hulp van onze gemeenschap, veilig te stellen.

In de regeerverklaring van Martens V staan duidelijke opties ingeschreven, kennelijk door toedoen van de liberalen, om alles-op-alles te zetten opdat zoveel mogelijk gastarbeiders (het gaat niet om EG-bedienden) naar hun land van herkomst te doen terugkeren. We verwachten er ons trouwens aan dat in een volgende inleveringstrein van Martens V maatregelen zullen steken die de migrantengezinnen pijnlijk zullen treffen...

De vreemdelingen zijn in onze samenleving een bestendige minderheidsgroep gaan vormen. Dit is trouwens door de overheid impliciet erkend doordat voor de berekening van de zetelverdeling

Alweer de keer-terug-naar - uw - dorp - politiek...?

in een aantal politieke raden (zoals de gemeenteraad) rekening wordt gehouden met het globale bevolkingscijfer; de vreemdelingen tellen dus duidelijk mee als volwaardige burgers. Tal van gastarbeiders hebben trouwens ook die bedoeling. Waar eerst de meeste gastarbeiders in onze streken werk zochten om op korte termijn voldoende kapitaal te verzamelen en in hun land-van-herkomst spoedig opnieuw betere levenskansen te kunnen vin-

tens 1 en 2 werd hen nog een vage belofte gedaan in verband met stemrecht voor de volgende gemeenteraadsverkiezingen. Het was één van de overheidsbeloftes die nog van aard waren om het grootste deel van de migranten een goede aansporing te geven zich thuis te voelen bij ons zodat ook hunnerzijds inspanningen mochten verwacht worden om sociale en kulturele barrières kleiner te maken. Nu leven we onder Martens V waarbij de nationale regering vooral te kennen heeft gegeven werk te maken van de „keer-terug-naar-uw-dorp”-politiek. Van een voorheen kleine zekerheid in verband met bestaansmogelijkheden en woonstverblijf zijn er nu niets meer of niets minder dan de onheilspellende verklaringen van de franstalige liberaal en minister Gol.

Ze zeker kan het in sommige gevallen gerechtvaardigd zijn om enkele individuen meteen het land uit te wijzen, hen op een vliegtuig te zetten... Net zoals ook voor landgenoten van bij ons bijwijlen strafmaatregelen onontbeerlijk zijn. Maar, nu wordt het wél een sociaal ondraaglijke zaak dat vreemdelingengezinnen om tal van redenen meteen persona non grata zijn. Nu duiken problemen op die alweer regelrecht een inzet vereisen van de Liga voor de Rechten van de Mens.

De klok is op sociaal gebied — ook en vooral voor de vreemdelingen, hetzij één tiende van onze bevolking — met vele jaren teruggedraaid.

De onthaalcentra kunnen de nieuw-gerezen problemen nauwelijks nog aan. Er is een wassende moedeloosheid bij veel dienstverleners.

We moeten nu openlijk te kennen geven dat wij in verband met werkgelegenheid voor mensen die bij ons aankloppen nauwelijks nog iets kunnen doen. Op wachtlijsten voor werken die tot nog toe in hoofdzaak vreemdelingen toebedeeld werden, treffen we nu nauwelijks nog immigranten aan die nochtans voorheen op dezelfde jobs goede diensten bewezen. Er is de strijd om elke werkplaats en elke plaats van elke werknemer in een bedrijf. De „vreemde luizen” dreigen er massaal uit te vliegen. Bedankt voor de bewezen goede diensten van de voorbije jaren, maar het spijt ons... En zoverder en zomeer.

Maar goed, in krisistijden verdeeldt begrijpelijk ieder zijn vel.

Té gortig wordt het volgens ons evenwel dat de vreemdelingen zelfs niet de kans meer gelaten wordt om gewoonweg te bewijzen dat zij nog „civiele burgers” kunnen zijn. Ze worden zonder pardon bij honderden in de illegaliteit geduwd. Door Roger Nols van Schaarbeek, door andere Brusselse gemeentebesturen, en ook elders in het land. Vooral de verduvelde pesterijen tegen de jonge vreemdelingen, de zogenaamde tweede generatie, is ongehoord.

Jonge mensen die gewoonweg verhuizen van de ene (Brusselse) gemeente naar een andere botsen op de weigering ingeschreven te worden in het register van de burgerlijke stand. Vrij spoedig krijgen ze dan miserie bij een aanvraag voor duplicaten van verblijfsvergunningen. Bij een aanvraag voor aflevering van een trouwakte.

Bij de almaar toenemende controle door politiepatrouilles op de weg geraken ze in de penarie omdat ze op een gegeven moment niet in het bezit zijn van de vereiste „papieren”. Ze maken zich kwaad, elk volgens zijn temperament, niet omdat ze gecontroleerd worden, maar omdat voorheen de hen toebehorende papieren niet tijdig werden uitgereikt.

En dat wordt dan meteen vertaald in een proces-verbaal waarin „smaad aan de politie” vermeld staat.

De mallemlolen gaat dan aan het draaien. De jonge mensen van bij ons die geen migranten meer zijn maar bij ons geboren en opgegroeid zijn worden meteen agressief in een defensieve situatie gedrongen. Het ongenoegen neemt toe. Dat is wat vandaag, dag-op-dag gebeurt.

Diegenen die dit soort conflictsituaties uitgelokt hebben, die gaan vrijuit. Meer nog, die zijn er onverbloemd op uit om bij de komende gemeenteraadsverkiezingen voordeel te halen uit hun keer-terug-naar-uw-dorp-politiek.

Bij ons moet men alvast in de toekomst niet komen janken dat de integratie van de vreemdelingen in dit land uit de hand is gelopen en dat een betreurenswaardige harde confrontatie scheuring en inslag zal worden.”

(hds)

— VOCOM, Brabantstraat 174, bus 4, 1030 Brussel. Tel.: 02-217.11.14.

MENSEN VAN BIJ ONS